

Dayan Lubricants Supply CO.

We supply and distribute various types of finish products and raw materials as follows :

- * Special Industrial Lubricants and Greases (Hydraulics, Turbine, Compressor, Gear Oils, Transformer Oils and ...)
- * Diesel & Gas Engine Oils
- * Additive Packages for Engine & Industrial Oils
- * Additive Single Components Such as TBN, PPD, Vii and ...
- * Various Kinds of Base Oils Group I, II, III, V and ...

PETROFER
The Name You Trust
Exclusive Agent in IRAN

DAYAN is an authorized reseller of Shell branded industrial lubricants and greases in IRAN. We supply tested and certified Shell products.

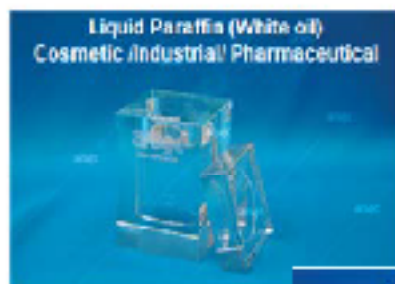
Address: No.12, 8th St., South Piroozan St., Shahrak Gharb,
Tehran, Iran
Tel: +98 21 88 56 40 00

P.O.BOX: 1466615611
Fax: +98 21 88 56 40 40

"We've Discovered Paraffin's Magic"

PRODUCTS

Company's mission:

Our Mission serves as the framework for our Roadmap and guides every aspect of our business by describing what we need to accomplish in order to continue achieving sustainable, quality growth. Is to supply our customers with products at a fair price that are consistent not only from batch to batch but from order to order. customer satisfaction, customer services and on time delivery is the bedrock arsec fast growing.

- To be honest in all our dealings and positively impact society and environment.
- To provide technology and quality driven products.
- To adapt to the changing needs of customers and provide maximum value.

To maintain simple and friendly attitude towards stakeholders.

Company's vision:

To become a leading industry player by targeting sustainable growth in order to maximize value for all stakeholders.

Our Roadmap starts with our Vision, which is enduring. it declares our purpose as a company and serves as the standards against which we weigh our actions and decision.

Address: Unit 5 - 5th Floor - No .5 - 1st. Alley - S. Gandhi Ave. - Tehran - Iran

Phone: +98-21 - 88198923 Fax: +98 - 21 - 88198930

E-mail: sales@ariasepehrco.net

"We've Discovered Paraffin's Magic"

در باره ما:

شرکت آریا سپهر شیمی در تهران تأسیس شده و فعالیت تولیدی خود را در سال ۱۳۹۵ در دو شهر محلات (منطقه صنعتی) و سلفچگان منطقه ویژه اقتصادی آغاز کرده و در حال حاضر به عنوان یکی از اصلی ترین تامین کنندگان و صادر کنندگان محصولات پتروشیمی در زمینه تولید و صادرات انواع گرید های فوریوال اکسترکت (RPO) و اسلک واکس ایفای نقش میکند.

این شرکت در حال حاضر با تکیه بر سالها تجربه و دانش فنی توانسته است همکاری و ارتباط نزدیک و موثر با سراسر دنیا داشته باشد همچنین توانسته است به دلیل دلرا بودن ارتباط طولانی و قوی با شرکت های نفت سیاهان و نفت پارس و ایرانول، خوراک مورد نیاز تولید محصولات خود را با بهترین کیفیت تامین نماید.

About us:

Aria Sepehr Shimi Co, arsec founded in Tehran and started its manufacturing activities at 2015 in cities of Mahalat industrial Area & Salfchegan (S.E.Z), and now is acting such as one of the main supplier and exporter in the market of petrochemical products with a wide range of "Rubber Process Oil (RPO) and all types of Slack Wax" supply. now with Over the many years of experience and technical knowledge arsec has developed a diverse, global customer base and extensive network with strong long-term relationships all around the world who has maintain its supply of products from the grade one and prime quality feeds from Sepahan Oil Co. & Pars Oil Co. , and Iranol Co. whom arsec has had a long term reliable collaboration with them.

Address: Unit 5 - 5th Floor - No .5 - 1st. Alley - S. Gandhi Ave. - Tehran - Iran

Phone: +98-21 - 88198923 Fax: +98 - 21 - 88198930

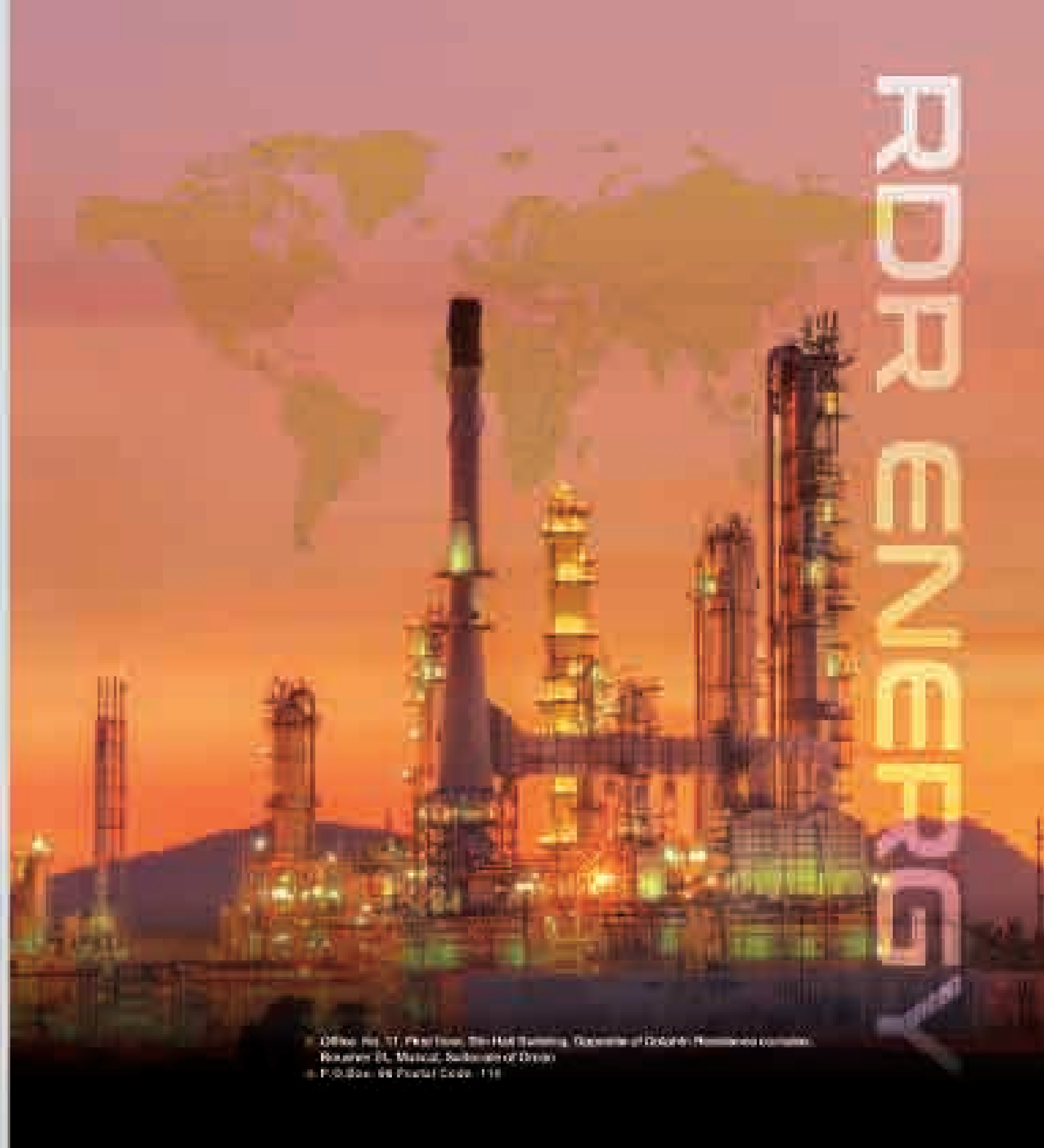
E-mail: sales@ariasepehrco.net

We Make
Trade Happen

Our Products:

- Bitumen
- Fuel Oil
- Base Oil
- Rubber Process Oil (RPO)
- Paraffin Wax
- Petroleum Jelly
- Slack Wax
- Residue Wax (Furnace Oil)
- Hydrocarbon Oil
- Naphtha
- Liquid Petroleum Gas (LPG)
- Methanol
- Solvent
- Mono Ethylene Glycol (MEG)
- Caustic Soda
- Sulfur
- Urea

Office: No. 11, Pearl Tower, The Mall Building, District of Columbia, Washington, D.C.
Houston, TX, Mexico, Suburban of Dallas
P.O. Box 66 Postal Code: 118

Kasra Bitumen Refining

شرکت پالایش قیر کسری با ظرفیت تولید ۲۲۰,۰۰۰ تن انواع قیر محلول و نفوذی با درجه نفوذ مختلف در سال و با بالاترین کیفیت ممکن از سپتامبر ۲۰۱۶ کار خود را آغاز کرد.
تجربه گسترده، موسسان و سرمایه گذاران این شرکت در تجارت جهانی خصوصاً حوزه فولاد باعث شده تا بازار را به طور دقیق تجزیه و تحلیل کرده و با موفقیت به جلو حرکت کند.
تلاش این شرکت همواره رسیدن به بالاترین ظرفیت تولید در سال همراه با ارائه بالاترین کیفیت ممکن در محصول و خدمات بوده که با بهره گیری از منابع خود سعی بر آن داشته تا قرار از انتظار ظاهر شود رضایت مشتریان همواره بزرگترین هدف ماست.

بندرعباس، کیلومتر ۲۵ جاده بندر خمیر، شهرک صنعتی خلیج فارس، پالایش قیر کسری
TEL : (+9821)74826 WWW.KASRABITUMEN.COM
COMMERCIAL@KASRABITUMEN.COM

Rahyar Gostar Novin Co. is a leading company in oil product such as light and heavy hydrocarbon & solvents (white spirit) and bitumen in penetration, viscosity and cutback grades (MC). 60% of our products are exporting globally. With our skilled human resources, we have significant of total solvent export market share in the country. One of the major objectives of our company is to fulfill export demands based on the latest standards as well as successful presence in global markets by providing high quality products.

The FACTORY has five separate Units which are producing blown bitumen, cut back bitumen, hydrocarbon two units and white spirit distilling unit. Head office located in Tehran and factory located in Qazvin. Company has started its commercial and manufacturing activities in the fields. Since 2008, the company has set up its own factory in Qazvin based on the demands of the target markets. In the year of 2018 we have been successful to introduce RGN brand to the international market and consumers are happy with RGN products. RGN believes in Success is Not Accident.

Due to the dynamic nature of the target market and the company's vision, thanks to the Lord, in 2018 we have been launched new products such as white spirit and fuel oil (CST 380) very successfully and we achieved a significant of white spirit export market share.

Our bitumen production have been exported to many Asian such as Indonesia, India, Taiwan, Iran, ... and African countries such as Kenya, Tanzania, Djibouti, Ethiopia, Angola, Zambia, Uganda, Rwanda and ... in penetration, VG and cut back grades with high quality.

Company vision:

Our vision is the development in the next years being one of the most reliable and leading petroleum products such as white spirit & hydrocarbon, fuel oil and bitumen companies in Middle East, Asia and Africa. Our mission is to continue to offer our customers high-quality products with prompt and prompt service at competitive prices and with throughout the continuous improvement.

شرکت پتروایمن پارس آسیا

تولیدکننده انواع نفتا، هیدروکربن های سبک و سنگین
انواع مازوت، روغن های پایه، دیاکریلیدی، عدد اوکتان، میعان های گازی
فیترها، ترکیبات متانول دار (مثیل استات - بوتیل استات)
و انواع هیر با ظرفیت تولید روزانه ۲۰۰۰ تن

دفتر مرکزی: تهران، خیابان دولت، بین دیپاجی و انقلاب، ساختمان سینا، پلاک ۱۱۴، واحد A
تلفن: ۰۲۱-۲۲۲۰۱۵-۲۲-۲۲-۲۸-۲۴-۲۳-۲۲-۲۱-۲۰-۱۹-۱۸-۱۷-۱۶-۱۵-۱۴-۱۳-۱۲-۱۱-۱۰-۹-۸-۷-۶-۵-۴-۳-۲-۱
کارتابل: استان البرز، شهرک صنعتی شهلا، خیابان دکتر جباری، کوچه برگی

WWW.PIPACO.IR

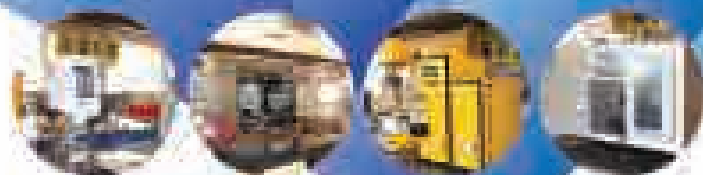
Kimia Paraffin Manufacturing & Trading Company
بست سال تجربه تولید و صادرات پارافین جامد در قیمت مناسب

Center Office: No. 23, 4TH Floor, Hozmazzan Alley, North Shijaz, Tehran - Iran
Postcode: 1951667617
Tel: +96 (21) 68347470 - 68347464 Fax: +96 (21) 68047496
Factory: No. 1484, 3TH St, Dorca Ave, Abbas Abad Industrial Zone - Tehran - Iran
Tel: +98 (21) 36423382
Email: info@kimia-paraffin.com

شرکت قیران پخش

تولیدکننده قیرهای راهسازی
یا همکاری دانشگاه صنعتی شریف

آزمایشگاه همکار سازمان استاندارد
واحد نمونه استاندارد
سال ۱۳۹۷

GPSI

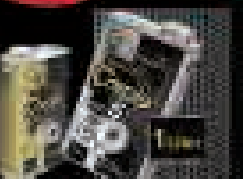
www.gpsicert.ir

دفتر مرکزی:
تهران، ولایت غربی، خیابان آزادی، پلاک ۱۱۱
پنجاه و ششمین، مجتمع تجاری، واحد ۳۰
تلفن: ۸۸۵۵۹۱۳۴ - ۸۸۵۵۹۱۳۵
فکس: ۸۸۵۵۹۱۳۶ - ۸۸۵۵۹۱۳۷

کارخانه:
تهران، محله صنعتی کهریز، خیابان کهریز، پلاک ۱۱۱
پنجاه و ششمین، مجتمع تجاری، واحد ۳۰
تلفن: ۸۸۵۵۹۱۳۴ - ۸۸۵۵۹۱۳۵
فکس: ۸۸۵۵۹۱۳۶ - ۸۸۵۵۹۱۳۷

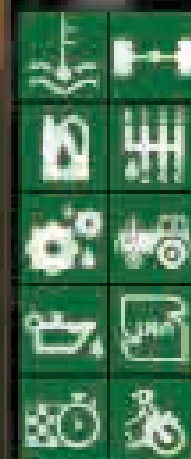
Carpie

Engine Oil

شرکت روغن موتور قیران کوه
GHATRAN KAVEH Co.

تلفن: ۸۸۷۱۸۰۲۲
فکس: ۸۸۷۱۸۰۲۱
Tel: (+9821) 88718022
Fax: (+9821) 88718013
Email: h/ko@ghatrankaveh.com
Website: www.ghatrankaveh.com

با محصولات گراپ
در لحظه رانندگی کن...!

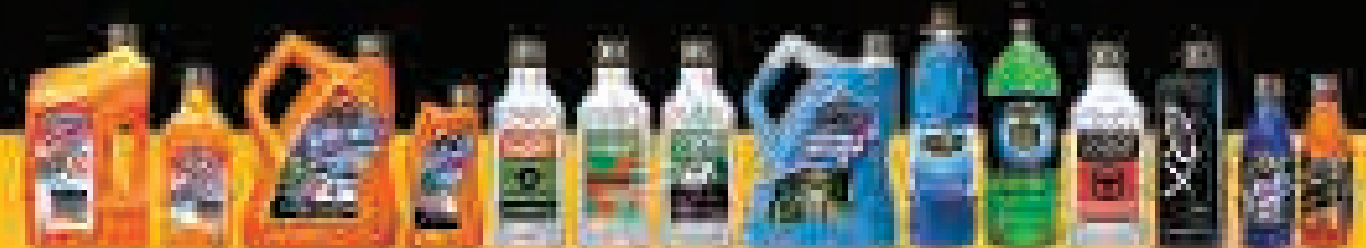
استاندارد

مسیری مطمئن برای نیل به توسعه پایدار

گروه گراپ ایران
تولیدکننده و توزیع کننده محصولات گراپ در ایران
www.parsian.ir - info@parsian.ir

تولیدکننده و توزیع کننده محصولات گراپ در ایران
www.parsian.ir - info@parsian.ir

• روغن موتور 15W/40
 • روغن موتور 10W/40
 • روغن موتور 5W/30
 • روغن موتور 5W/20
 • روغن موتور 5W/10
 • روغن موتور 5W/0

دنیای انرژی

« صاحب امتیاز: اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت و گاز و پتروشیمی ایران

« مدیرمسئول: دکتر سید حمید حسینی

« سردبیر: امیر عباس امامی

« شورای سیاست گذاری: سیدحمید حسینی، سعید رفیعی فر، احمد صرامی، مرتضی فیروزی،

رضا مدیر، امیرعباس امامی

« دبیر سرویس بخش انگلیسی: یوسف پورغفار

« همکاران این شماره: هادی ابراهیمی، مهسا معیری، نادى صبورى، دکتر رضا پدیدار، فرزین سواد کوهی

سمیه مهدوی، حمیدرضا شکوهی، سعید ساویز، مهرداد سعادت، محمد تجلی، حمید ستوده فر، صدیقه

سعیدی، محمدرضا طیب زاده، عبدالصمد رحمتی، و ...

« سازمان آگهی ها: سولماز فرهادی ۵ - ۸۸۵۰۸۲۵۱

« صفحه آرای: علی سیدی

« چاپ و لیتوگرافی: رنگین گستر - بیطرفان

« طرح جلد و نظارت چاپ: کانون تبلیغاتی سیما تک نوین

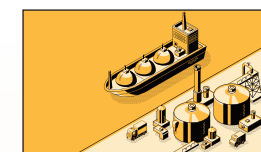
چالش های صنعت پتروشیمی

صفحه ۵۶

ناوگان دریایی ایران، اهرم مبارزه با تحریم

صفحه ۵۸

بازار رواتکارها در سال ۹۷

صفحه ۶۰

پول نفت و دیگر هیچ

صفحه ۶۲

BPPulls Out Of China's Shale Patch

صفحه ۶۷

"رونق اقتصاد مربوط به"

دکتر حمید حسینی
مدیر مسئول

برای نگارش سرمقاله این شماره نشریه ابتدا در نظر داشتیم با بررسی آمار صادرات فرآورده های نفتی و پتروشیمی عملکرد این بخش و اعضا اتحادیه را در دوران سخت تحریم ها تحلیل و ارزیابی کنیم، متاسفانه گمرگ هنوز آمار دوازده ماهه را منتشر نکرده و با توجه به اینکه نشریه همزمان با نمایشگاه بین المللی نفت و گاز ایران منتشر خواهد شد بین المللی نفت و گاز را بررسی و به اهمیت روابط بین الملل و تمديد يا عدم تمديد معافيت صادرات نفت ايران بر اقتصاد ايران اشاره کنم:

۱- سهم بخش نفت و گاز در تامین منابع درآمدی بودجه ۲۰۱۴۵۳۸۲۰۰ میلیارد تومان میباشد.

۲- دولت مکلف است ۲۰ درصد از درآمد فروش نفت و صادرات گاز را به حساب صندوق توسعه ملی واریز نماید و ۱۴ درصد کسری واریزی به حساب صندوق (طبق برنامه می بایست ۳۴ درصد واریز می شد) عنوان بدهی دولت به صندوق منظور خواهد شد.

۳- دولت مجاز است که در مجموع سی میلیارد دلار از منابع خارجی فاینانس دریافت دارد و در پروژه های زیربنایی و نفت و گاز استفاده نماید.

۴- وزارت نفت مجاز است که سه هزار و پانصد میلیارد تومان اوراق مالی (ارزی و ریالی) برای سرمایه گذاری در پروژه های نفتی و گازی منتشر نماید

۵- وزارت نفت مجاز است که سه میلیارد دلار اوراق مالی ارزی منتشر نماید و این وجوه را برای توسعه میادین نفت و گاز خصوصاً میادین مشترک هزینه نماید.

۶- شرکت نفت مکلف است که قیمت خوراک گاز واحدهای پتروشیمی را از هر متر مکعب ۱۳۲ تومان به ۲۶۰ تومان افزایش داده و وجوه حاصل را تا سقف ۱۵۰۰ میلیارد تومان به خزانه واریز نماید تا برای یکسان سازی حقوق بازنشستگان مصرف گردد.

۷- وزارت نفت مکلف است از محل وجه خوراک واحدهای پتروشیمی حداکثر معادل ۶۰۰۰ میلیارد تومان و کیوم باتوم رایگان (چهار میلیون تن) را تحویل وزارت راه و سایر نهادها و ارگانها دهد.

۸- شرکت نفت موظف است ماهانه دو میلیون بشکه نفت خام سبک، دو میلیون بشکه میعانات گازی و دو میلیون بشکه نفت سنگین در بورس انرژی برای صادرات عرضه نماید.

۹- پرداخت مشوقهای صادراتی و اعمال معافیت مالیاتی صادرات کالا و خدمات منوط به بازگشت ارز بر مبنای دستور العمل بانک مرکزی خواهد بود.

۱۰- چنانچه سهم درآمد نفت در بودجه از محل صادرات (۱/۵ میلیون بشکه در روز) محقق نگردد دولت میتواند از محل پنجاه درصد مانده حساب ذخیره ارزی آن را تامین نماید. متاسفانه منابع درآمدی بودجه بر ۴ پایه، فروش نفت، اوراق مالی (ریالی و ارزی) صندوق توسعه ملی و مالیات متکی است که تحقق این موارد در صورت عدم تمديد معافيت صادرات نفت خام توسط امريكا امکان پذير نميباشد، متاسفانه در این شرایط کشور با خسارت دهها هزار میلیارد حداقل سی هزار میلیارد تومانی سیل مواجه شده و دولت متعهد شده در اسرع وقت نسبت به پرداخت حدود سی هزار میلیارد تومان اقدام نماید و به

همین میزان نیز وام به آسیب دیدگان پرداخت نماید، این موضوع و شرایط نامساعد بین المللی (خصوصاً تحریم سپاه پاسداران) قطعاً کسری بودجه دولت را افزایش خواهد داد و دولت چاره ای جز استقرار از بانک مرکزی که نتیجه آن افزایش پایه پولی و رشد نقدینگی خواهد بود ندارد.

متاسفانه این چرخه باعث شدت یافتن تورم و افزایش شدید قیمتها خواهد گردید و قدرت رقابت کالای صادراتی کشور و اعضای اتحادیه کاهش خواهد یافت. در این شرایط تحقق "رونق اقتصادی" که به عنوان شعار سال از طرف رهبری بیان شده امکان پذیر نخواهد بود. خوشبختانه افزایش قیمت نفت

برنت به ۷۴ دلار، فشار کشورهای هند، ژاپن، کره جنوبی و چین به امریکا برای تمديد معافيت نفتی ایران، تحریم نفت و نروژ و کاهش تولید نفت در لیبی و ونزوئلا و کمبود نفت سنگین در بازار میتواند باعث گردد که معافیت های نفتی ایران تمديد گردد، در این شرایط در صورتیکه دولت نسبت به حذف ارز مبادله ای، کاهش یارانه بنزین، مبارزه با قاچاق گازوئیل، حذف یارانه مازوت و نفت سفید اقدام نماید میتواند از بحران کسر بودجه و ابر تورم عبور کرده و با ادامه مبارزه با فساد و محاکمه مفسدین، اصلاح ساختار از طریق خصوصی سازی واقعی مردم را به آینده کشور امیدوار نماید و نهایتاً بهبود فضای کسب و کار شرایط را برای تحقق شعار سال فراهم نماید

تهران - خیابان دکتر بهشتی، خیابان مفتح شمالی، خیابان نقدی، پلاک ۱۰، طبقه اول

WWW.OPEX.IR @ MAIL@OPEX.IR 88508250 88511611

بیست و چهارمین نمایشگاه بین المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی تهران

بزرگترین رویداد نفتی کشور که هر ساله در اردیبهشت ماه برگزار می گردد بیانگر شرایط اوج و حضيض اقتصاد نفتی ماست . اینکه در طی بیست و سه دوره برگزاری نمایشگاه بین المللی نفت توانسته ایم به کیفیت مطلوبی از عرضه و تقاضای داخلی و بین المللی نفت و فرآورده های نفتی برسیم جای تامل دارد . و کماکان پرسش فعالان اقتصادی از شرایط کیفی و رشدی ساختار نمایشگاه، مقایسه با استانداردهای نمایشگاهی موازی در سایر کشورها، نقش محوری بخش خصوصی در برگزاری نمایشگاه نفت، آثار و نتایج مثبت و منفی ۲۳ دوره برگزاری نمایشگاه، توسعه برندینگ نفت کشور و راهکارهای پیش رو در عرصه برگزاری بهتر نمایشگاه بی پاسخ مانده است

ایجاد تعاملات فراملی در نمایشگاه

نفت است که در این نمایشگاه تعاملات فراملی اتفاق بیفتد بطور مثال معاملاتی در

● حوزه های نفت برای کشورهای مثل عراق و کشورهای نفتی دیگر قابل تحقق باشد و این کشورها با این هدف به ایران بیایند و نمایشگاه را بازدید کنند.

● صنعت نمایشگاهی ماز قافله نمایشگاهی جهان عقب افتاده است و در مقایسه با نمایشگاه های بین المللی نفت در دیگر کشورها از امکانات و تجهیزات حداقلی در نحوه خدمات رسانی، آموزش، حمل و نقل و It و... برخوردار بوده است.

● اینکه چرا ما آن قدر اصرار به آزمون و خطا داریم و از یک الگوی ممتاز نمی توانیم تبعیت کنیم تا به یک موقعیت آرمانی برسیم به نظر من این مشکل در تمامی شئونات کشور رخنه کرده است و محدود به نمایشگاه نیست و نحوه حکمرانی در کشور این اجازه را به فعالان اقتصادی نمی دهد که برای بیست سال آینده برنامه ریزی داشته باشند و حداقل برنامه ریزی مطلوب ما پنج ساله است و در طی این زمان کوتاه هم پیشرفت ها تدریجی بوده اند.

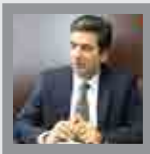
و با توجه به اینکه در آن دهه شعار حمایت از بخش خصوصی بسیار انگیزشی بود با معیارهای تفویض اختیار برگزاری نمایشگاه نفت به بخش خصوصی توسط وزارت نفت بسیار در تناقض بود و راقم این سطور با توجه به سمتی که در اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران داشتم بر این باور بودم که وزارت نفتی که حاضر نیست یک نمایشگاه را به بخش خصوصی واگذار کند چگونه می خواهد این بخش را در صنعت نفت مشارکت دهد .

● نمایشگاه نفت طی دو دهه برگزاری خود روند صعودی نداشته و اگر پیشرفتی هم حاصل شده آن چنان مشهود نبوده است و فرازونشیب بسیاری داشته است وقتی شرایط خوب باشد و نمایشگاه با استقبال روبرو شود برگزار کننده هم چون نگاه انتفاعی به قضیه دارد جوانب و شاخ و برگ آن را وسعت بیشتری می دهد، اگر در سالی با استقبال روبرو نشود جنبه انقباضی را در پیش می گیرد در هر صورت نمایشگاه نفت و گاز چون بارویکردراز مدت و هدفمند همراه نیست نمایشگاهی صرفاً بازار کسب و کار اقتصادی تلقی می شود.

● وزارت نفت زمانی می تواند ادعا کند که برند نمایشگاهی اش سرآمدتر از جایگاه ایران در عرضه

● ایران به عنوان یک تولید کننده مهم نفت در سطح جهانی برای ایجاد بازار فروش نفت و فرآورده های نفتی خود بیست و سه دوره نمایشگاه بین المللی نفت، گاز و پتروشیمی را فارغ از هر گونه مشکلات صادراتی برگزار نموده است نمایشگاه برای کسانی که در این صنعت چه به عنوان تامین کننده و چه به عنوان صاحب دانش فنی فعال هستند بازار بزرگ و جذابی بوده است. مسئله ای که نمایشگاه نفت را در طی این سالها تحت الشعاع قرار داده است انحصارگری وزارت نفت و بخش دولتی نفت است و عملاً نمایشگاه نفت محل عرضه خدمات، تجهیزات و تجارت شرکت ها به وزارت نفت شده است و طبیعتاً نوسانات چنین نمایشگاهی از لحاظ کیفی و کمی تابعی است از نوسان اقتدار دولت در حوزه نفت و حوزه اقتصاد.

● در دهه ۸۰ تلاش هایی صورت گرفت که برگزاری این نمایشگاه توسط تشکل های خصوصی انجام شود و نتیجه ای حاصل نشد

دکتر پدراهم سلطانی
نائب رئیس اتاق
بازرگانی ایران

درباره بیست و چهارمین نمایشگاه صنعت نفت ایران

نمایشگاههای مشابه در حوزه خاورمیانه نسلگران است که حضور اکثر شرکت های بین المللی در حوزه نفت و انرژی توانسته است جایگاه و موقعیت آنها را پایدار و به نوعی تثبیت نماید . براساس آخرین گزارش رویدادهای نمایشگاهی در این حوزه، بیش از ۱۹ نمایشگاه نفت و صنایع وابسته هر ساله تشکیل شده که در رده بندی حرفه ای و تخصصی جایگاه ایران از رتبه نخست در یک دهه گذشته به رتبه نهم در سال قبل کاهش یافته است .

تردیدی نیست که نمایشگاه بین المللی نفت ، گاز ، پالایش و پتروشیمی ایران به عنوان بزرگترین رخداد صنعتی و تجاری در این حوزه که سالانه با حضور جمع کثیری از شرکت های داخلی و خارجی در زمینه نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی برپا می گردد، فرصت بسیار مغتنمی است تا شرکت های فعال در این صنعت ، دستاوردها و محصولات خود را در معرض بازدید دست اندرکاران و متخصصان این صنعت قرار دهند و باید گفت که با در نظر گرفتن روند تقاضای بازارها و سمت و سوی رشد این صنعت ، فعالیت ها و نوآوری های آتی خود را نیز هدایت نمایند. اما عملکرد نمایشگاه در طی بیست و سه دوره گذشته نتوانسته است اهداف و راهبردهای

پیش گفته را در مقیاس جهانی و یا حتی منطقه ای و ملی تامین نماید. در نگاه تطبیقی منطقه ای بهویژه

دکتر رضا پجیدار
رئیس کمیسیون انرژی
و محیط زیست
اتاق تهران

چالش ها و بازخوردهای بین المللی در حوزه های

حرفه ای نفت و انرژی نمایانگر ضعف در نحوه

برگزاری و چیدمان شرکت های بین المللی و نیز

ملی در کنار هم بوده که در بیشتر موارد در ارزیابی

استانداردهای نمایشگاهی، نزول رتبه را در سالهای

اخیر شاهد بوده ایم. کمبودها و مقایسه های حرفه ای

استانداردی با نمایشگاههای موازی خارجی

حاکمی از این است که برگزار کننده نمایشگاه اگر

چه یک شرکت ایرانی و داخلی است ولی اولویت

اول آن تلاش برای کسب درآمد و پاسخگویی

مالی به وزارت نفت است تا برگزاری یک نمایشگاه

حرفه ای و تخصصی برای حضور اثر گذار بخش

خصوصی در این حوزه و ایجاد تعامل حرفه ای با

مشارکت کنندگان داخلی و خارجی و نیز دستیابی

به آخرین دستاوردهای علمی، فنی و اجرایی

در حوزه نفت و صنایع وابسته آن که می تواند

همچون گذشته راهکاری موثر برای رشد حرفه ای

شرکت کنندگان و نیز دست اندر کاران حوزه نفت

و انرژی باشد. امروز که کشور در تهاجم تحریم و

آثار و پیامدهای منفی آن حاصل از عدم مشارکت

و حضور دست اندر کاران نفتی می باشد، نمایشگاه،

فرصت بسیار مغتنمی است که می تواند تعامل

لازم را فراهم آورده و با دستیابی به راهکارهای

اجرایی حاصل از توافقی اروپا و نیز دیگر کشورهای

مورد نظر، موجب همکاری های اجرایی در مقابل

فروش نفت و یا فرآورده های نفتی در قالب تهاتر

که بارها مورد توجه شرکت های بین المللی

بوده است قرار گیرد. این مهم در شرایطی حاصل

می شود که مشارکت بخش خصوصی با اعطاء

امتیازهای ترجیحی موقعیتی را فراهم آورد تا به

صورت خود جوش و بسیار فعال در یک مدل

تعاملی با شرکت های داخلی و بین المللی وارد

مذاکره مستقیم شده و از این منظر بتواند اهداف

حاکم بر حوزه انرژی کشور را در قالب یک راهبرد

یا استراتژی مورد توافق همگان به مرحله اجرای

کامل در آورد. در این راستا نمایشگاه بین المللی

نفت تهران می باید اهداف کلی و رویکردهای

تخصصی خود را به طریقی دنبال و پیاده سازی

تولیدات داخلی کشور

۸- کمک به ایجاد بازارهای جدید خارج از کشور

در راستای توسعه بازارهای هدف و امکان ارزآوری

۹- برگزاری سمینارهای مختلف برای تسهیل در

نبیل به اهداف توسعه ای در حوزه نفت

۱۰- معطوف نمودن توجه مدیران تصمیم گیر

در سطح کلان و در راستای رسیدن به اهداف

برنامه های پنج ساله توسعه ای و نیز اسناد

بالادستی و چشم انداز ۲۰ ساله کشور در

بخش های نفت و گاز و پتروشیمی

۱۱- ارتقای جایگاه و موقعیت نمایشگاه نفت

تهران در منطقه خاورمیانه و نیز جهان

۱۲- ایجاد انگیزه جهت سرمایه گذاری

بخش های مختلف خصوصی و تعاونی داخلی و

خارجی در جهت مشارکت و حضور فعال در صنایع

نفت و گاز و پتروشیمی

۱۳- ایجاد حس خود باوری و خود اتکایی ملی

در نیروهای متخصص و مدیران و سرمایه گذاران

داخلی در زمینه های اجرایی و عملیاتی حوزه

نفت و گاز

۱۴- زمینه سازی برای انجام مطالعات و تحقیقات

مختلف در زمینه های اکتشاف، استخراج، فرآوری

و توزیع و صادرات محصولات نفتی و انرژی به ویژه

برای شرکت های بخش خصوصی در تعامل با

شرکت های بین المللی

با توجه به اهمیت و ضرورت حمایت از شرکت ها و

کالاهای ایرانی و نیز بارعایت نکات پیش گفته امید

است نمایشگاه بیست و چهارم با رویکرد حمایت

از ظرفیت های داخلی و بخش خصوصی فعال در

حوزه نفت و انرژی بتواند جایگاه واقعی خود را در

فضای کسب و کار بحران زده و نیمه فعال فعلی به

دست آورد و موجب گردد تا این دوره از نمایشگاه

فرصت مناسب برای گسترش همکاری شرکت های

ایرانی بخش خصوصی و جامعه بین الملل گردد. و

در کلام آخر اینکه نمایشگاه نفت تهران بارعایت نکات

پیش گفته و لزوم بازنگری در فعالیت های آتی آن

می تواند فرصتی برای کسب و کار ایده آل فعالان بخش

خصوصی و دولتی در این حوزه باشد.

عبدالصمد رحمتی
کارشناس بازار
نفت و انرژی

امروزه نمایشگاه های

صنعت نفت فرصتی

را فراهم نموده اند تا

ذی نفعان بخش های

مختلف زنجیره ارزش از

کارفرمایان، پیمانکاران

گرفته تا سرمایه گذاران،

مشاوران و متخصصان

در یک حوزه تخصصی گرد هم آیند. نمایشگاه

بین المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی تهران

که قدمتی بالای ۲۰ سال دارد یک رویداد بزرگ

صنعتی و تجاری است که با توجه به حضور گسترده

شرکت های بزرگ داخلی و خارجی، فرصتی جهت

معرفی ظرفیت های مختلف کشور و بستری

مناسب جهت جذب سرمایه و انتقال فناوری روز

به داخل کشور را فراهم می نماید.

از آن جایی که نمایشگاه نفت، گاز، پالایش و

پتروشیمی تهران دربرگیرنده تمام بخش های فعال

مذکور است از این رو نمایندگان تمام بخش های

بالادستی، میان دستی و پایین دستی در نمایشگاه

حضور خواهند داشت و امکان تعامل چندجانبه

فراهم می گردد. با توجه به فعالیت های

توسعه ای در منطقه خاورمیانه نمایشگاه ها

می توانند فضایی برای انجام کسب و کار

باشند و از ظرفیت های موجود می توان در

جهت تحقق برنامه های توسعه ای شرکت ملی نفت

ایران استفاده نمود. بر این اساس می بایست در

کنار وسعت کمی نمایشگاه نگاه کیفی به برگزاری

آن نمود تا شاهد حضور شرکت های معتبر و بزرگ

در کنار سایر شرکت ها باشیم.

متأسفانه سابقه برگزاری نمایشگاه نفت تهران نشان

داده است که موضوع تحریم ها اثر مستقیمی بر

روی حضور شرکت های معتبر بین المللی دارد که

سایه این تهدید، بر روی برگزاری نمایشگاه نفت و

عقد قراردادهای جدید نیز سنگینی نموده است. بر

این اساس می توان در این دوره زمانی توجه

بیشتری به ظرفیت های موجود در کشور

نمود و این تهدید را به فرصتی جهت معرفی

شرکت های داخلی و پیشبرد در توانمندسازی آنها

اختصاص داد. در سال های گذشته یکی از ایراداتی

که به نمایشگاه نفت تهران وارد بود حضور پرشمار

شرکتهای دولتی در سالن های خاص و جدا کردن

آنها از شرکتهای خصوصی بود که خوشبختانه با

متمرکز نمودن شرکت های زیر مجموعه نفت و

گاز، فرصت حضور به سایر شرکت های خصوصی

داده شد.

یکی دیگر از ضعف هایی که در برگزاری نمایشگاه

نفت تهران وجود دارد حضور شرکت هایی است که

ارتباط مستقیمی با صنعت نفت ندارند و شرکتهای

خدماتی محسوب می گردند، قاعدتاً در شرایطی

که فضای نمایشگاه محدود باشد برخی از شرکتهـا

به دلیل محدودیت فضا فرصت حضور پیدا

نمی کنند که امری نامطلوب است.

چنانچه خواهیم مقایسه ای بین نمایشگاه نفت

تهران و نمایشگاه نفت در کشورهای منطقه داشته

باشیم اگر چه قدمت برگزاری نمایشگاه نفت تهران

بیشتر می باشد لیکن نمایشگاه نفت و گاز ابوظبی

(ADIPEC) در مدت کوتاه تر توانسته به یکی

از مهم ترین رویدادهای منطقه تبدیل شود. این

نمایشگاه طی سالهای اخیر به سریع ترین مسیر

دسترسی به خیل انبوه شرکتهای معتبر بین المللی

نفتی تبدیل شده است. آمار نشان می دهد که

نمایشگاه نفت و گاز ابوظبی همه ساله مخاطبان

حرفه ای این صنعت را با قدرت به خود جذب

می نماید بگونه ای که بر اساس آخرین آمار در

محل این نمایشگاه بیش از ۱۰ میلیارد دلار معامله

انجام می شود. به نظر می رسد بخش های

مختلف وزارت نفت می بایست فرصت های

سرمایه گذاری خود را با برنامه ریزی های بیشتر

و به صورت شفاف تر در معرض نمایش بگذارند

فرصتی که باید آن را مغتنم شمرد

تا مقدمات جذب سرمایه گذاری فراهم گردد.

همچنین مسئولان برگزاری نمایشگاه می بایست

آمار و اطلاعات دقیقی از حضور و بازخوردهای

اجرای نمایشگاه را در دسترس عموم قرار دهند

تا دستاوردهای این نمایشگاه بزرگ مورد غفلت

واقع نشود.

با توجه به تولیدارزان، کشور ایران در بخش صنعت

نفت ظرفیت های سرمایه گذاری مطلوبی دارد و

اگر چه شاهد رشد سریع انرژی های تجدیدپذیر به

خصوص خورشیدی و بادی هستیم، لیکن همچنان

شاهد رشد استفاده از منابع فسیلی حداقل تا ۳۰

سال آینده خواهیم بود. از این رو توانمندسازی

بخش خصوصی و بومی سازی تجهیزات صنعت

نفت، به همراه ایجاد مقدمات همکاری های گسترده

منطقه ای و حتی بین المللی در عرصه صنعت نفت

هدفی است که می بایست در بطن نمایشگاه صنعت

نفت مورد پیگیری قرار گیرد.

با توجه به نامگذاری امسال از سوی مقام معظم

رهبری به عنوان سال رونق تولید، می توان نتیجه

گرفت تولید ملی مسئله ای محوری است و

می بایست تولید ملی در کشور رونق پیدا نماید،

لذا استفاده از کالاهای خدمات ساخت داخل باید

از اولویت های بخش دولتی و خصوصی باشد و

در سال جاری تلاش بر این باشد تا با مشارکت

با سازندگان و صنعتگران داخلی برای کیفیت

بخشی بیش از پیش به محصولات اهتمام ویژه

صورت پذیرد. از یاد نبریم پرنرنگ تر شدن جایگاه

کشور در عرصه های اقتصادی و حتی سیاسی و

افزایش امکان چانه زنی در مناسبات بین المللی در

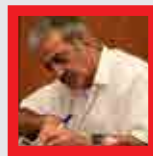
فضای پرتنش کنونی، هورودی خواهد بود که افزایش

سطح تعاملات سازنده با شرکت ها و برندهای معتبر

بین المللی در بخش صنعت نفت حاصل خواهد گردید

نمایشگاه از سر تکلیف، صادرکننده بلا تکلیف

فرزین سوادکوهی
خبرنگار حوزه
نفت و انرژی

شاید به نظر برسد آسیب شناسی رخدادهای نمایشگاهی در ایران به بررسی و نتایجی که پیش از این از این رویدادها به دست آمده است نیاز دارد و می توان گفت اساسا قبل از این که چرایی برگزاری نمایشگاههای صنعتی و تجاری محل بحث و کنکاش قرار گیرد، حالا دیگر باید خروجی آنها را رصد کرد و دید از این اتفاق چه نتایجی حاصل شده است. در این میان برگزاری نمایشگاه بین المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی به عنوان بزرگترین رخدادهای صنعتی و تجاری ایران جایگاهی ویژه دارد. نمایشگاهی که تاکنون ۲۳ دوره خود را پشت سر گذاشته تا به اصطلاح به عنوان یک برند نمایشگاهی، خودی نشان بدهد. نشان بدهد که یکی از ثروتمندترین کشورهای نفتی جهان به لحاظ منابع هیدروکربوری حرف های بسیاری در تجارت و اقتصاد نفت برای گفتن دارد. اما این تصویر زمانی می تواند اعتبار لازم را کسب کند که حاصلش به عینه برای جامعه صنعتی و تجاری ایران ملموس و باور کردنی شده باشد. ولی ابهامات موجود، ذهن پرسشگر را به تکاپو می اندازد. در آغاز باید پرسید بیشترین نفع و سود نمایشگاه نفت نصیب چه گروه یا نهادهای می شود؟ آیا قرار است صنعتگران و فعالان حوزه نفت از آن انتفاعی داشته باشند؟ اگر چنین است چرا در هیچ جایی خروجی این نمایشگاه ها که سال ها برای آن زحمت کشیده شده دیده نمی شود؟ آیا بخش خصوصی صنعت نفت و گاز و پتروشیمی و پالایش باید در آن کسب انتفاع کنند؟ آیا تاکنون نفع دندان گیری برای آنان حاصل شده است؟ آیا اساسا سامانه و یا منبعی برای دستاوردهای نمایشگاهی حوزه نفت وجود دارد که یک کاربر بتواند با رجوع به آن، مثبت و یا منفی بودن آن را در حوزه تجارت به ارزیابی بنشینند؟ آیا حتی جستجوهای اینترنتی، پرسشگران را به سر منزل مقصود خواهد رساند؟ متأسفانه چنین نیست. هنوز که هنوز است نه از این رویداد، بلکه از

هیچ رویداد نمایشگاهی دیگری نیز کسی حاصل به دست آمده را به شکلی قابل اتکا مشاهده نکرده است. بنابراین حتی دانشجویان و محققان هم از چنین جستجویی جز تعداد شرکت کنندگان و فضای غرفه ها بود و نبود برندهای قدر نفتی جهان و نکاتی از این دست، چیزی بیشتر گیرشان نخواهد آمد. گزارش ها و اخبار منتشره در مورد نمایشگاه های مشابه در سال های گذشته بیانگر این نکته است که بخش خصوصی عطای این نمایشگاه ها را به لقایش بخشیده است. گرفتاری ها و چالش هایی که بخش خصوصی صنایع نفتی طی سال های اخیر با آن دست و پنجه نرم می کند تمایلی برای عرض اندام فعالان تجاری صنعت نفت باقی نگذاشته است. کافی است محض نمونه به سوت و کور تر شدن هر ساله نمایشگاه نفت اهواز نگاهی بیندازیم تا دستگیرمان شود که کار به استخوان بخش خصوصی رسیده است. فرصت بسیار مغتنم حشرو نشر کنشگران بازار صنایع نفت و پتروشیمی و تعامل

مصاحبه می کنند و سراسیمه و از سر ناچاری فریاد می زنند و گریبان خود می درند، اما در نهایت این مدیران نفتی و صنعتی دولتی هستند که رزومه های نمایشگاهی هر ساله خود را پرو پیمان ترروی میوزر را و مدیران دخیل می گذارند تا به روسای خود بقبولانند که اوضاع گل و بلبل است و در صادرات، آب از آب تکان نخورده است و اگر هم در جایی اشکال کوچکی وجود دارد زیر سر دشمن تحریم گر است! و این کار نه انگار که سرفصل هایی همچون حمایت از تولید کننده و مصرف کننده داخلی، افزایش و رشد سطح صادرات و تولیدات، ایجاد و فراهم آوری زمینه های لازم برای برقراری رقابت های سالم داخلی و بین المللی، بستر سازی برای انتقال فناوری و دانش روز، ترغیب به سرمایه گذاری، فزونی بازده سرمایه برای مشارکت کنندگان در نمایشگاه ها (یعنی همه آنچه که بخش خصوصی صادرکننده فرآورده های نفتی در انتظار آن است) به راحتی فراموش شده است. غفلت همچنان حاکم است. کسی گوشش بدهکار نیست که صادرکنندگان فرآورده های نفتی پیش از آن که درگیر تحریم های خارجی باشند، در هزار توی تصمیمات غیر عقلانی و پیچیده نهادهای حاکمیتی گرفتار شده اند. خود تحریمی

و داد و ستد تجاری بین آنها در نمایشگاه هایی که اساسا با این هدف برگزار می شوند، اینک برای آنها به کاری عبث و بیهوده تبدیل شده است، چرا که فعالان حوزه مذکور به دلیل نبود ساز و کار مناسب و منطقی و معتبر بانکی و مالی، بی ثباتی نرخ ارز، بی قاعدگی مالیاتی، موانع و دشواری های گمرکی و گرفت و گیر بازار کسب و کار، در تعلیقی خان و مان برانداز بسر می برند و در چنین شرایطی بالاترین هنرشان لابد این است که خود را زنده نگه دارند. در این میان فعالان بخش خصوصی صادرکننده فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی وضعیتی به مراتب بدتر از بقیه دارند. آنها هر ساله با این امید که نهادهای تصمیم گیر فکری برای انحصار گری دولت در این بازار خواهند کرد، با هزار شور و شوق با متولیان نفتی دولت جلسه می گذارند، همایش و سمینار برگزار می کنند، دست به نامه می شوند، اطلاعیه صادر می کنند، نشست خبری راه می اندازند،

داخلی رمق صادرکنندگان مواد نفتی را گرفته است. تورم افسار گسیخته، تسهیلات تکلیفی که از جیب مردم پرداخت شده، سیاست های بی قید و بند بودجه ای، ابهام در بده بستان های بورسی، قوانین خلق الساعه، سوء مدیریت بی پروا، تصمیمات الله بختکی بانکی، لایبرنت های گمرکی و نبود یک استراتژی معین باعث شده صادرکنندگان فرآورده های نفتی در یک قمار از پیش باخته شرکت کنند. راه و رسم حرفه ای تجارت در این بین به یک خواب و خیال و یک رویای دست نیافتنی دم صبح تبدیل شده است. روش های مفسده انگیز با اتیکت دور زدن تحریم ها در برابر فعال صادرکننده قد علم می کند. بازارهای هدف که کشورهای اطراف به خوبی از آن انتفاع دارند برای تاجر ایرانی به بن بست پی راز سنگلاخ تبدیل می شود. راه های تازه برای بازارهای جدید، یا طولانی است و یا بسته است. شرکت های خارجی گاهی برای ده سال آینده خود هم هدف و برنامه دارند در حالی که بازرگان ایرانی برای یک هفته بعد هم تکلیف خود را نمی داند و مدام بر در بسته می کوبد. نرخ ارز را نهادهای رسمی کشور تعیین نمی کنند بلکه این تصمیم در کوچه پس کوچه های خیابان ارباب جمشید و چهار راه جمهوری گرفته می شود.

بازار صادرات با هر تکانه کوچکی آب به آب می شود و سهم فعال صادراتی، سرگیجه اقتصادی است. بدین ترتیب نقض غرض ها هم یکی یکی عیان می شود. شعار سیزدهمین همایش سالانه اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران روی زمین می ماند و به ترجیع بند اقتصاد نفتی کشور تبدیل نمی شود. اینک باز باید پرسید در چنین وضعیتی برگزاری نمایشگاه نفت چه ضرورتی دارد؟ وقتی خود کرده را تدبیری نیست و بازار کساد است، پس در این نمایشگاه قرار است چه کسی به چه کسی وصل شود تا نفعی حاصل کشور شود؟ وقتی بنا به آمار گمرک - صادرات روغن و قیر و پارافین و کیوم باتوم و هیدروکربن های مجموعه های پالایشی و خروجی صادراتی پتروشیمی ها و فرآورده های گازی و بنکرینگ و سوآپ و ترانزیت از مدت مشابه

**صادرکنندگان
فرآورده های نفتی
پیش از آن که درگیر
تحریم های خارجی
باشند، در هزار توی
تصمیمات غیر عقلانی و
پیچیده نهادهای
حاکمیتی گرفتار شده اند.
خود تحریمی داخلی رمق
صادرکنندگان مواد نفتی
را گرفته است**

سال گذشته خود کمتر و کمتر می شود، صادر کننده باید سر به کدام چاه غریب فرو ببرد و بگردد؟ متاسفانه این مسائل نکاتی است که هر ساله از ذهن متولیان نمایشگاه نفت به فراموشی سپرده می شود. همان نکاتی که برای فعالان بخش خصوصی صادرات به مفاکی هولناک تبدیل شده است. مدیران ارشد دولتی طی یکی دو روز اول بنا به یک سنت کلیشه ای و شاید از سر تکلیف در نمایشگاه چرخی می زنند و گاهی اگر اقبال یک فعال نفتی بخش خصوصی بلند باشد مخاطب او قرار می گیرند و سری تکان می دهند و قولکی می دهند و دوباره خدا حافظی و آرزوی موفقیت برای شرکت کننده تا سال بعد. این قصه تکراری و کسالت بار در هیچ سالی درس عبرتی برای دوره بعدی نمی شود. از آن سو شیوه برگزاری نمایشگاه نفت هم که برای خود حکایت عجیبی دارد.

نمایشگاه هر ساله نفت متاسفانه حال دیگری به کار نوالی تبدیل شده است که هر کسی در آن ساز خود را می زند. بارها مشاهده شده که در میان گفتگوی اهل فن، صدای سرسام آور بلندگوهای تبلیغاتی، تردد غیر ضروری انواع و اقسام خودروها و افراد، هیاهوی حاضران و معرکه گیری برخی از شرکت کنندگان، راه‌بندان مسیرهای منتهی به نمایشگاه، نبود محل مناسب برای پارک خودرو و بی نظمی هایی از این دست جایی برای نیل به اهداف طراحی شده باقی نمی گذارد. خبرنگاری که در حال مصاحبه با یک فعال صنعت و صادرات است یا مدیری که مشغول مذاکره با نماینده یک شرکت خارجی است در میانه کار به یکباره باید کار خود را رها کند و برای تردد موتورسیکلتی که غذا پخش می کند جایاز کند! تا همین چند سال پیش که بساط موسیقی زنده و

شش وهشت راهم در میدان وسطی نمایشگاه برقرار کرده بودند و تو گویی به جایی آمده‌ای که به هر چیزی ربط دارد جز نمایشگاه صنعت نفت. کسی نمی پرسد تبلیغات آش و سمنوی عمه لیلا در نمایشگاه نفت چه می کند؟ بدین ترتیب اجمال در تجارت نفتی، در نمایشگاه نفت قربانی تفصیل است. صاحب نظران حرفه‌ای معتقدند این نمایشگاه‌های هر ساله با چنین رویکردی هیچگاه به هسته نمی رسند و در همان پوسته باقی می‌مانند. به هر حال هر چند، در نمایشگاه نفت همچنان بر همان پاشنه سابق می چرخد. اما نباید از این جشن بزرگ ناامید ماند. چاره‌ای نیست جز بازگویی در زها و شکاف‌ها و کمبودها. شناخت نواقص جزء و کلان شاید به مذاق برگزار کنندگان نمایشگاه نفت تلخ باشد اما بر طرف کردن آن در نهایت کام صنعت نفت را شیرین خواهد کرد.

بیست و چهارمین نمایشگاه هم در سایه تحریم برگزار می شود

دورهمی تکراری سالانه یا گامی برای رشد و ارتقا؟

بیست و چهارمین نمایشگاه بین المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی در شرایطی برگزار می شود که تقریبا همه ساله شاهد رشد کمی نمایشگاه، چه از لحاظ تعداد شرکت کنندگان و چه از لحاظ وسعت نمایشگاه بوده ایم. اما کمتر شاهد بوده ایم که نمایشگاه نفت تهران از منظر کیفی نیز مورد ارزیابی قرار گیرد یا مسوولان محترم در ارائه آمار و ارقام، به این موضوع هم بپردازند که هر نمایشگاه نسبت به نمایشگاه قبل، از نظر کیفی تا چه حد رشد داشته است؟

یکی از عوامل رشد کیفی هر نمایشگاه، حضور برندهای برجسته در آن است.

اما به جز چند دوره ای که غالبا مربوط به اوج دوران شکوفایی اقتصادی ایران و از جمله صنعت نفت در سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ بود، نمایشگاه نفت تهران عموما خالی از این برندهای بزرگ بین المللی بوده است. در آن دوران هشت ساله که شرکتهایی همچون شل و توتال و انی و رپسول و بعد از آنها اینپکس و دیگران کم کم در صنعت نفت ایران فعال شده بودند، حضور شرکتهای خارجی در نمایشگاه نفت تهران اندک اندک پررنگتر میشد؛ اما هنوز پازل حضور شرکتهای خارجی در صنعت نفت ایران و بویژه نمایشگاه نفت کامل نشده بود که با تغییر دولت، سیاستها هم اندکی تغییر کرد که حاصلش تحریمهای شدید شورای امنیت سازمان ملل بر ضد جمهوری اسلامی ایران بود. تحریم هایی که سالها طول کشید رفع شود و با وجود رفع این تحریمها در برجام، باز هم به دلیل روی کار آمدن دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا، شرایط هیچگاه مثل قبل نشد. در واقع طی بیش از یک دهه گذشته، تحریمها همواره یکی از دلایلی بوده که حضور کیفی شرکتهای بین المللی صاحب نام را در نمایشگاه

حمید رضا شکوهی
خبرنگار حوزه
نفت و انرژی

نفت تهران کم رنگ می کرد.

در خلا حضور شرکتهای خارجی قدر تمند در زمان تحریم و حضور انگشت شمار این شرکتها در نمایشگاه نفت تهران بویژه طی سالهای ۸۵ تا ۹۲، دورا هکار از سوی مسوولان دولت وقت برای رشد کمی نمایشگاه و ارائه آمارهایی مبنی بر افزایش تعداد شرکت کنندگان و افزایش وسعت نمایشگاه با هدف نمایش شکست تحریم، مورد آزمون قرار گرفت که اگر چه کمیت را ارتقا داد اما کیفیت طبیعتا کمتر شد. نخستین راهکار پناه بردن به شرکتهای چینی بود. در آن دوران شرکتهای چینی پر شمارترین شرکت کنندگان در نمایشگاه نفت تهران بودند و گاه یک یا دو سالن با غرفه های غالبا کوچک، مملو از شرکتهای چینی بود که با حضور خود، تعداد شرکت کنندگان خارجی نمایشگاه را افزایش می دادند.

راهکار دوم، افزایش شرکتهای داخلی بود.

نمایشگاه نفت تهران از ابتدا در جهت افزایش تعداد شرکت کنندگان پیش می رفت اما به مرور و بویژه در دوران تحریم، افزایش تعداد شرکت کنندگان نمایشگاه در حوزه صنایع وابسته به نفت به حدی پررنگ شد که عملا حضور شرکتهای اصلی حوزه نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی را کم رنگتر کرد. در واقع بر خلاف برخی نمایشگاههای نفت معتبر دنیا که حضور شرکتهای بین المللی یا برندهای فعال در بالادست را در اولویت قرار می دهند، نمایشگاه نفت تهران به مکانی برای تجمع تمام فعالان این حوزه بویژه در حوزه صنایع وابسته شد. درحالیکه هر سال، حضور شرکتهای معتبر بین المللی کم می شد.

این مسیر کمی گمراه، طبیعتا نمی توانست مسیری باشد که اهداف غایی برگزاری نمایشگاه نفت تهران را که زمینه سازی برای امضای تفاهمنامه ها و قراردادهای نفتی در حوزه های مختلف و رونق بخشیدن به صنعت نفت و صنایع وابسته بود تحقق بخشد. شرکتهای خصوصی حاضر در نمایشگاه نیز در سایه تعامل با شرکتهای معتبر بین المللی می توانند رشد و بالندگی را تجربه کنند و وقتی خبری از این شرکتها نباشد، طبیعتا انگیزه شرکتهای داخلی نیز کاهش می یابد و نمایشگاه نفت تهران عملا به یک دورهمی گسترده فعالان صنعت نفت و صنایع وابسته تبدیل می شود که اولیت با ایرانی ها و بعد چینی هاست و بقیه کشورها هم حضوری کم رنگ و برای خالی نبودن عریضه در نمایشگاه خواهند داشت. حتی در دوره ای که برجام به ثمر رسید و هنوز ترامپ، تحریم را دوباره آغاز نکرده بود، باز هم غیبت شرکتهایی همچون توتال و اینپکس و حتی اسنات اویل و انی و رپسول در نمایشگاه احساس می شد. جالب اینجاست که حتی شرکتهای روسی نیز که کشورشان به عنوان متحد ایران شناخته می شود، در نمایشگاه نفت تهران، هیچگاه حضور فعالی در سطح شرکتهای بزرگ نفت و گاز، یعنی روس نفت و گازپروم نداشته اند.

غیبت این شرکتها اگر چه موجب ضربه زدن به

هر سال تعداد شرکتهای حاضر افزایش می یابد بدون آنکه سنجش مناسبی از منظر کیفی در مورد نمایشگاه صورت گیرد و این امر موجب شده تعدد شرکتهای کوچک و قرار گرفتن آنها در سایه شرکتهای بزرگ، نقش بخش خصوصی را هم در نمایشگاه کم رنگتر کند

اعتبار نمایشگاه می شود، اما حتی از فرصتی هم که برای شرکتهای فعال در بخش خصوصی برای حضور در نمایشگاه نفت ایجاد شده بود به نحو مطلوب استفاده نشد و علیرغم حضور شرکتهای فعال خصوصی در این نمایشگاه، بهره ای که میتوانست برای فعالان بخش خصوصی داشته باشد نداشته است. در واقع افزایش تعداد شرکتهای داخلی در نمایشگاه، بیش از آنکه در حوزه بالادستی یا در حوزه های کلان باشد، در شرکتهای وابسته به صنعت یا مکمل صنعت خلاصه شده که هر چند وجود آنها هم ضروری است اما تاکید بر رشد کمی نمایشگاه به گونه‌ای بوده که حضور "صنایع وابسته" پررنگتر از شرکتهای اصلی شده است. این بدین معناست که نمایشگاه نفت تهران از اهداف اولیه خود که تعامل بین شرکتهای داخلی و خارجی و همچنین زمینه سازی برای انعقاد تفاهتنامه ها و قراردادهای مناسب بود فاصله گرفته است و به مرور به یک دورهمی عادی سالیانه که طبق عادت برگزار می شود تبدیل شده است. به عبارت دیگر، همگان منتظرند که در بهار هر سال نمایشگاه نفت تهران برگزار شود اما اغلب شرکت کنندگان به اهدافی که مدنظر دارند نمی رسند چرا که از

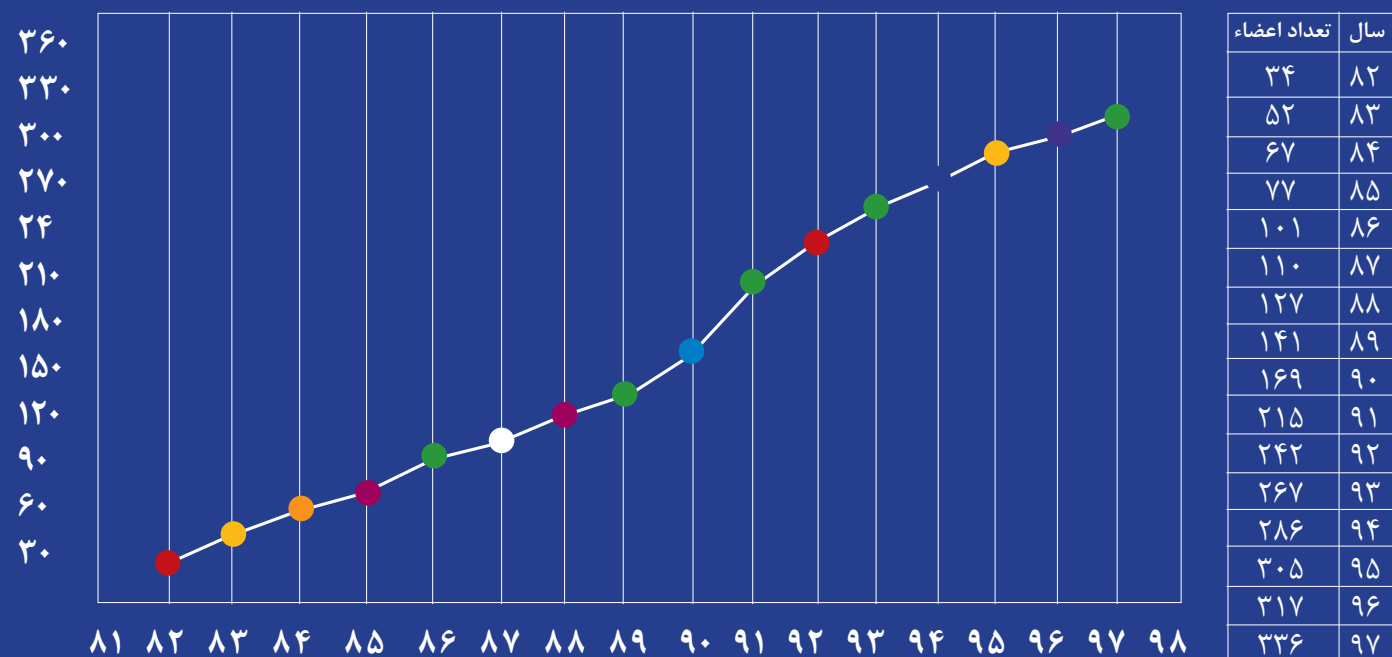
یک سو شرایط دشوار تحریم در مقاطع زمانی مختلف، مانع از حضور شرکتهای بزرگ و ایجاد تعامل مطلوب بین شرکتهای داخلی و خارجی می شود و از سویی دیگر، تلاشی برای تغییر یا اصلاح برخی رویکردهای ایجاد شده نسبت به نمایشگاه در سالیان اخیر صورت نمی گیرد. مروری بر نمایشگاههای نفت جهان که اتفاقا نمایشگاه نفت تهران یکی از بزرگترین و معتبرترین آنهاست نشان می دهد که نمایشگاههای معتبر اندک اندک به سمت تخصصی تر شدن پیش رفته اند و در برخی شرکتهای بالادست و پایین دست و در برخی دیگر شرکتهای فعال در حوزه های مختلف انرژی تفکیک شده اند تا اعتبار نمایشگاه، صرفا به خاطر وسعت یا تعداد بالای شرکت کنندگان در آن نباشد. اما در نمایشگاه نفت تهران هر سال تعداد شرکتهای حاضر افزایش می یابد بدون آنکه سنجش مناسبی از منظر کیفی در مورد نمایشگاه صورت گیرد و این امر موجب شده تعدد شرکتهای کوچک و قرار گرفتن آنها در سایه شرکتهای بزرگ، نقش بخش خصوصی را هم در نمایشگاه کم رنگتر کند. درحالیکه بخش خصوصی نه تنها اعتبار هر نمایشگاهی است بلکه روند برگزاری نمایشگاه هم باید به گونه ای پیش برود که بخش خصوصی نقش پررنگی در روند برگزاری و اجرایی نمایشگاه هم داشته باشد تا نمایشگاه نفت تهران در عمل (و نه در ظاهر) از شکل و شمایل یک نمایشگاه دولتی فاصله بگیرد. امید است لاقفل در این دوره، شاهد سنجش دقیقتری، نه فقط در مورد تعداد شرکت کنندگان در نمایشگاه یا وسعت آن و ارائه آمارهایی مبنی بر ارتقا کمی نمایشگاه نسبت به دوره قبل، بلکه در مورد وضعیت کیفی نمایشگاه نفت تهران باشیم تا به مرور زمان گامهایی برای ارتقا کیفی نمایشگاه نفت تهران برداشته شده و با وجود مشکلات و موانع حاصل از تحریم که به هر حال سایه خود را بر سر نمایشگاه نفت تهران هم انداخته است، نمایشگاه نفت تهران هر سال بیش از سال قبل در ارتقا برند ایران در حوزه انرژی با همکاری بخش دولتی و بخش خصوصی، نقش داشته باشد.

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران با دارا بودن بیش از ۳۳۶ عضو نظیر شرکتهایی همچون نفت پاسارگاد، نفت جی، نفت ایرانول، نفت بهران، پتروشیمی شازند و سایر شرکتهای مطرح در تولید فرآورده‌های نفتی، به عنوان بزرگترین تشکل خصوصی صادراتی کشور، ۲۹ درصد از کل حجم صادرات فرآورده‌های نفتی در سال قبل را به خود اختصاص داده است.

روند رشد اعضای اتحادیه از سال ۱۳۸۲ تا پایان سال ۱۳۹۷

تعداد اعضا	کمیسیون های اوپکس
۱۱۰	کمیسیون فرآورده های روغنی
۸۷	کمیسیون شیمیایی و گاز
۵۹	کمیسیون فرآورده های قیر
۳۱	کمیسیون پارافین
۲۲	کمیسیون پتروشیمی
۱۷	کمیسیون بازرگانان
۱۰	کمیسیون سوآپ، بانکرینگ و ترانزیت

روزنامه سالیکاد اوپکس

روسای اتحادیه فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران

دکتر
فرهاد فرونی
۱۳۸۴ - ۱۳۸۲
یک دوره

مهندس
حسن خسروجردی
۱۳۸۶ - ۱۳۸۴
۱۳۹۲ - ۱۳۹۰
۱۳۹۴ - ۱۳۹۲
سه دوره

دکتر
سیدحمید حسینی
۱۳۸۸ - ۱۳۸۶
۱۳۸۸ - ۱۳۹۰
دو دوره

دکتر
فرزان گلچین
۱۳۹۶ - ۱۳۹۴
یک دوره

مهندس
عباسعلی اسلامی
۱۳۹۸ - ۱۳۹۶
یک دوره

اهداف کمیسیون های

اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های

نفت، گاز و پتروشیمی ایران

در سال ۱۳۹۸

📌 کمیسیون فرآورده های روغنی

بررسی پیرامون تغییرات سیاست گذاری ارزی و صادرات کشور، بررسی عضویت شرکت های متقاضی حضور در اتحادیه و کمیسیون شیمیایی و گاز و بسیاری موارد مهم دیگر بوده است.

📌 کمیسیون فرآورده های قیر

سال گذشته از نظر اقتصادی سالی بسیار سخت از نظر اجتماعی پر از التهاب و از نظر سیاسی و فضای بین الملل پراز تهدید بود. افزایش قیمت ارز موجب کاهش قیمت تمام شده (ارزش دلاری) قیر تولیدی کشور شد و به یکباره صف طولی در خرید و کیوم باتوم از پالایشگاه ها در بورس کالا بوجود آمد، این تقاضای بالا و از طرفی فشار گروه های ذی نفع دلیلی شد برای برداشتن سقف رقابت در بورس که حاصل آن رقابت های بیش از ۲۰۰ درصدی خریداران و افزایش شدید قیمت ماده اولیه بود. از طرفی دیگر چون نحوه برخورد صادر کنندگان با تصمیمات دولت در خصوص بازگشت ارز حاصل از صادرات به کشور یکسان نبود، به عبارتی بعضی خود را متعهد به برگشت ارز و ارائه آن در سامانه نیما می دانستند و گروهی دیگر تمایلی به این امر نداشتند، قیمت قیر ایران در بازار جهانی دستخوش تشتت آرای تعدادی از صادر کنندگان قرار گرفت و به شدت نسبت به قیمت های جهانی افت کرد و عملاین افزایش صادرات نفعی برای کشور نداشت و سرمایه های ملی به ثمن بخت در اختیار خریداران خارجی قرار گرفت. البته این بهم ریختگی دلایلی بیش

کمیسیون فرآورده های روغنی اتحادیه به عنوان یکی از بزرگترین کمیسیون های اتحادیه با دارا بودن ۱۰۹ عضو فعال در حوزه تولید و صادرات فرآورده های روغنی مشغول به فعالیت می باشد در سال ۱۳۹۷ این کمیسیون همواره به دنبال حل مشکلات تولیدی و صادراتی اعضا، نحوه برگشت ارز حاصل از صادرات به چرخه اقتصادی کشور، فراز و نشیب قیمت های فرآورده های روغنی و روغن کار کرده، راه اندازی سامانه نیما و تأثیر آن بر روند صادرات فرآورده های روغنی، مشکلات سامانه ثامن، افزایش قیمت روغن کار کرده و راهکارهای جلوگیری از افزایش قیمت بیشتر، بررسی عضویت شرکت های متقاضی حضور در اتحادیه و کمیسیون فرآورده های روغنی و بسیاری موارد مهم دیگر بوده است.

📌 کمیسیون شیمیایی و گاز

کمیسیون شیمیایی و گاز اتحادیه به عنوان یکی از کمیسیون های اتحادیه با دارا بودن ۸۷ عضو فعال در حوزه تولید و صادرات فرآورده های روغنی مشغول به فعالیت می باشد.

در سال ۱۳۹۷ این کمیسیون همواره به دنبال حل مشکلات تولیدی و صادراتی اعضا، نحوه بررسی پیرامون استاندارد سازی محصولات، بررسی پیرامون فرایند برگشت ارز حاصل از صادرات، بحث و بررسی در خصوص طرح کاهش کدهای استاندارد سازی فرآورده ها و مشتقات نفتی، و

از این دارد، مواردی همچون ورود کارتهای بازرگانی جدیدی که از معافتهای موجود در قانون (معافیت بازگشت ارز حاصل از صادرات برای صادرات کمتر از یک میلیون یورو) استفاده می کردند و فروش های ریالی شرکت هایی که تمایل نداشتند خود را درگیر مشکلات ارزی کنند و بسیاری موارد دیگر که این گزارش محل بحث آنها نیست. هدف این گزارش بیان عملکرد کمیسیون قیر در سال گذشته است که با مقدمه بالا فضای پراز استرس آن قابل لمس می باشد. طی یک سال گذشته با هم اندیشی و همکاری اعضاء محترم کمیسیون و حضور فعال و مستمر آنها در جلسات، تلاش بسیاری برای بهبود و تسهیل شرایط و همچنین رفع موانع برای تولید و صادرات قیر کشور انجام شد که در ذیل به اختصار به مهمترین آنها اشاره می شود:

۱. ارائه گزارش ها، اخبار و اطلاعات مربوط به این حوزه در جلسات کمیسیون که پس از بحث و تبادل نظر بین اعضاء منجر به ارائه تحلیل های مناسب و شفاف از وضعیت موجود به هیئت مدیره اتحادیه و مسئولین ذیربط دولتی اعم از گمرک، بورس کالا، بانک مرکزی، وزارت اقتصاد، ستاد مبارزه با قاچاق کالا، کارگروه ستاد تنظیم بازار شورای ملی رقابت، نمایندگان مجلس و دیگر مقامات بود تا در تصمیم گیری ها نسبت به این صنعت دقت نظر بیشتری داشته باشند.

۲. بررسی پرونده شرکت های جدید متقاضی عضویت در کمیسیون قیر و جذب ۸ شرکت جدید

به این مجموعه.

۳. حضور نمایندگان کمیسیون به فراخور موضوعات تخصصی و نیاز اتحادیه در جلسات کارشناسی داخلی و خارج از اتحادیه به منظور انتقال مسائل و مشکلات و ارائه دیدگاه ها و پیشنهاد های اعضاء.

۴. پیگیری برای افزایش تولید و عرضه و کیوم باتوم توسط پالایشگاه ها جهت ارائه خوراک بیشتر برای واحدهای قیر سازی که نهایتا پاسخ مناسب نیز از آنها دریافت شد.

۵. پیگیری افزایش بازوهای بارگیری در پالایشگاه های کشور که نتایج مثبت آن در ایجاد بازوهای بارگیری در پالایشگاه اراک و آبادان و افزایش تعداد بازوها در پالایشگاه تهران دیده می شود.

۶. رصد همیشگی عملکرد پالایشگاه ها در خصوص عرضه منظم و کیوم باتوم به متقاضیان.

۷. تشکیل کارگروهی متشکل از هیئت رئیسه کمیسیون و نمایندگان دو شرکت نفت جی و نفت پاسارگاد که بزرگترین تولید کنندگان قیر کشور

هستند و بیش از ۵۰ درصد از تولید را در اختیار

دارند در خصوص تعیین قیمت قیر و اعلام آن به بانک مرکزی و گمرک ایران.

۸. حمایت همه جانبه (مادی و معنوی) از همایش سالانه اتحادیه.

۹. مشارکت جدی و همکاری صمیمانه با دیگر اعضاء اتحادیه در راستای انجام مسئولیت های اجتماعی این مجموعه در خصوص کمپین کمک به آسیب دیدگان سیل اخیر.

📌 کمیسیون فرآورده های پارافینی

کمیسیون فرآورده های پارافینی اتحادیه به عنوان یکی کمیسیون های اتحادیه با دارا بودن ۳۱ عضو فعال در حوزه تولید و صادرات فرآورده های پارافینی مشغول به فعالیت می باشد.

در سال ۱۳۹۷ این کمیسیون همواره به دنبال حل مشکلات تولیدی و صادراتی اعضا، بررسی قیمت خوراک واحدهای تولید پارافین، بررسی پیرامون بازارهای جهانی پارافین و کس، فوتس اویل، وازلین و پارافین مایع، مشکلات پیش آمده برای

صادرات فرآورده های پارافینی در گمرکات کشور، تعیین ارزش های گمرکی فرآورده های نفتی، بررسی عضویت شرکت های متقاضی حضور در اتحادیه و کمیسیون فرآورده های پارافینی و بسیاری موارد مهم دیگر بوده است.

ضوبی رئیس کمیسیون فرآورده های پارافین: در رابطه با مسئله تولید و صادرات پارافین جامد بهترین مرجع برای مشخص شدن وضعیت این صنعت در کشور، مراجعه به آمار و اطلاعاتی است که دبیرخانه اتحادیه از طریق گمرک و مراجع رسمی به دست می آورد. صادرات پارافین جامد در سال گذشته به شدت نزول پیدا کرده است که این کاهش صادرات به مواردی همچون عملکرد پالایشگاه های تولید کننده روغن که مواد اولیه این صنعت (اسلاک و کس) را تأمین می کنند ارتباط مستقیم دارد. چهار پالایشگاه اصلی تولید کننده اسلاک و کس در کشور وجود دارد که موظف بودند تأمین خوراک کارخانه های تولید پارافین جامد را انجام دهند ولی نه تنها از سوی آنها این کار به مرور زمان متوقف

شده است، بلکه در حال حاضر خودشان نیز به جمع تولید کنندگان پارافین اضافه شده اند و به علت اینکه قیمت مواد اولیه و هزینه های سربار را برای خودشان به میزان حداقلی در نظر میگیرند و مالیات بر ارزش افزوده را در زمان واگذاری اسلک و کس از واحد صنعتی که توسط خود پالایشگاه ایجاد شده است دریافت نمی کنند لذا قیمت تمام شده آنها به مراتب پایین تر از قیمت تمام شده پارافین برای مجموعه های کوچک تر که از قدیم مجوز وزارت صمت را داشته اند، میباشد که این امر امکان رقابت کارخانجات کوچکتر را از بین برده است. ولی چهار پالایشگاه روغنی از این قضیه غافل هستند که همیشه اقتصاد ایران تابع شرایط سیاسی بوده است. شرایط سیاسی در ایران نوسانات زیادی دارد و در حال حاضر شرکت های بزرگ برای نقل و انتقال ارز از طرف های مشتریان خارجی شان با مشکل روبرو هستند. لذا در زمانی که شرکت های کوچک را با سیاست های غلط به ورطه تعطیلی می کشاندند و خود با مشکلات نقل و انتقال پول مواجه شده اند همین شرکت های

کوچک هستند که می توانند به شیوه های مختلف از خریدار ها پول دریافت نمایند و به صادرات توسعه دهند امری که توسط این پالایشگاه ها همیشه نادیده گرفته می شد. از طرف دیگر تولید کنندگان کوچک که تعطیل شده اند دیگر راه اندازیشان مشکل است و طبیعتاً با شرایط فعلی پا به عرصه مجدد تولید نخواهد گذاشت و متأسفانه این اتفاق ناخوشایندی است که این صنعت با آن مواجه شده است. در کنار این مشکل اصلی مسائل مالیاتی و ارزش افزوده و استرداد آن، برگشت ارز، قیمت تمام شده کالاها و لوازم جانبی تولید، مجموعه های کارگری هم برای این صنعت مشکل زا شده اند و اگر بتوان این مشکلات را حل کرد تا حدودی شرکت های کوچک موجود و نیمه فعال می توانند با حداقل ظرفیت به کار خود ادامه دهند. متأسفانه بر خلاف آن چیزی که دولت تبلیغ می کند که برای صادرات ارزش قائل هستند و مالیات بر ارزش افزوده را یک ماه پس از درخواست مسترد میکنند، همچنان شرکت ها با این موضوع مواجه هستند که بعضاً استردادها از سال ۱۳۹۵

به دلیل کمبود بودجه باقی مانده است و پرداختی برای آنها انجام نمی شود. مسئله نقدینگی واحدهای تولیدی مسئله مهم دیگری است که باید دولت به این واحدها کمک کند حالا اگر بانکها وام نمی دهند کمک های بلاعوض نمی کنند. اگر مشوق های صادراتی را پرداخت نداشته اند و مشوق های صادراتی را پرداخت نمی کنند حداقل مالیات بر ارزش افزوده صادر کننده ها را که به صورت امانت گرفته شده است را به موقع بازگردانند. مسئله آخر در مورد صادرات اسلک و کس و فوتس اوایل است که برای صادرات این دو محصول نیاز به رعایت دستورالعمل های ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز میباشد که به دلایل مختلف در گمرکات این دستورالعمل بر اساس برداشت شخصی ارزیابان گمرک انجام میگردد و بعضاً صادر کننده در گمرکات به مشکلاتی برمیخورند که اصلاً در جهت تسهیل صادرات نمیباشد و باعث ترس و دلسردی صادر کننده میگردد. اتحادیه و دیگر تشکل های مربوطه در جلساتی که با اداره

استاندارد و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز داشته اند توانسته اند نظر آنها را جهت خروج فوتس اوایل و اسلاک و کس از شمول دستورالعمل جلب کنند که امیدواریم این مهم هر چه سریعتر محقق گردد.

📌 کمیسیون مستقل پتروشیمی

کمیسیون پتروشیمی ۲۳ عضو دارد که حدود ۴۰٪ از کل تولید صنعت پتروشیمی ایران را در اختیار دارند. ضمناً حدود ۳۰٪ از فروش داخلی و ۵۰٪ از کل صادرات صنعت پتروشیمی ایران در اختیار اعضای کمیسیون پتروشیمی می باشد.

رئوس اهم فعالیت های کمیسیون پتروشیمی در سال ۱۳۹۷: هم اندیشی در خصوص مشکلات بانکی ناشی از تحریمهای جدید و استفاده از امکانات جایگزین، طرح مشکلات فراروی تک نرخ شدن ارز برای صادرات محصولات و خرید اقلام و ارائه راهکارهای عملی در این خصوص، طرح مشکلات مالیاتی اعضا و پیشنهاد راهکارهای حمایتی اتحادیه، دور جدید تحریم ها و هم اندیشی در خصوص روش های مقابله با

تبعات آن، بررسی مقایسه ای الگوی توسعه صنایع پتروشیمی در ایران و کره جنوبی، بحث و بررسی پیرامون مشکلات پرداخت ارزی و گره های اقتصادی، بحث و تبادل نظر در رابطه با پیشنهاد ۱۰ ماده ای اتاق بازرگانی ایران در خصوص ایجاد نهاد رگولاتوری جهت طرح در شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی، انتخاب شرکت برتر جهت تقدیر و تشکر در همایش سالیانه اتحادیه، بررسی مشکلات مربوط به محاسبه نرخ تسعیر ارز خدمات بندری و اسکله، بحث و بررسی پیرامون مشکلات صادراتی اعضا، ارائه اخبار و گزارش های دبیرخانه و بحث و تبادل نظر در مورد آنها، بررسی راه کارهای جلب مشارکت حداکثری و نقایص احتمالی ساختاری اتحادیه در تأمین نیازهای اعضا و بحث و بررسی پیرامون مسائل روز صنعت و تجارت از جمله فعالیت های این کمیسیون می باشد.

اهداف کمیسیون پتروشیمی در سال ۱۳۹۸: کسب اتفاق نظر با صنایع پائین دستی درخصوص تأمین نیازهای آنها، تبادل اطلاعات تخصصی و ارائه راهکار برای گذر موفق از تحریم های اخیر آمریکا، بررسی نوسانات عرضه و تقاضای محصولات پتروشیمی در بورس کالا، مباحث مرتبط با نرخ تسعیر ارز با مشارکت و حضور نمایندگان دولت و نهادهای موثر در این بخش در محاسبه قیمت خوراک مجتمع های پتروشیمی و همچنین صادرات محصولات، پیگیری بحث تعیین رگولاتوری در صنعت پتروشیمی کشور، هماهنگی برای حضور یکپارچه و منسجم در رویدادهای داخلی و بین المللی، پیگیری مطالبات صنعت پتروشیمی کشور بصورت هماهنگ و منسجم و توسعه و ارتقاء جایگاه کمیسیون پتروشیمی از طریق دعوت سایر فعالان و مجتمع های تولیدی صنعت پتروشیمی کشور جهت عضویت در اتحادیه از جمله اهداف کمیسیون پتروشیمی در سال جاری است.

📌 کمیسیون بازرگانان – سوآپ و بانکرینگ و ترانزیت

هدف از تشکیل کمیسیون همفکری و مشارکت در تصمیم گیری های بازرگانان در حوزه نفت، گاز و پتروشیمی در جهت افزایش سهم بازاراعضاء، توسعه برند آنها، بستر سازی در جهت ایجاد و معرفی بازارهای جدید و توسعه بازارهای فعلی و کمک به اصلاح زیرساختهای موجود و ایجاد زیرساخت های جدید و اصلاح الگوی فعلی فضای کسب و کار باشد) اهم وظایف و برنامه های کمیسیون مشترک بازرگانان و کمیسیون سوآپ، بانکرینگ و ترانزیت عبارتند از:

پایش فضای کسب و کار و رصد چالشهای موجود در بخشهای مختلف نظیر گمرک، مالیات، بانک و.....، بررسی و پایش مصوبات مراجع مختلف داخلی و بین المللی در حوزه بازرگانی، تولید گزارشات کارشناسی جهت ارائه به هیئت مدیره اتحادیه و ارائه مشاوره های مناسب، پیشنهاد و پیگیری اصلاح قوانین مربوط به حوزه بازرگانی

برگزاری نشست های کارشناسی به جهت پیگیری مطالبات اعضا از دولت، مذاکره با مسئولان به جهت رفع موانع بازرگانی، حضور در مجامع و شوراهای متناظر با کمیسیون به عنوان نماینده اتحادیه، برگزاری جلسات منظم با دیگر کمیسیون های اتحادیه به جهت انتقال اطلاعات و هم اندیشی با آنها و ایجاد سامانه ای پویا و کارا جهت شناسایی پتانسیل ها و فرصت های تجاری دو کمیسیون طی سال ۹۷ جمعا ۹ جلسه تشکیل دادند که مهمترین موارد مطروحه در آن عبارت بودند از:

۱. بحث و بررسی مسائل و مشکلات مهم پیرامون بازرگانان که بخشی از آنها عبارتند از: تعیین تکلیف تولید کنندگان در خصوص اظهارنامه های صادراتی و تعهدات ناشی از آن حذف پیمان سپاری بازرگانان، تغییرات ناگهانی در قوانین، ابطال مجوزهای موجود در بازار و مشکلات به وجود آمده برای بازرگانان، بررسی و ارزیابی درمورد کشورهایی که با ایران مرز زمینی دارند جهت پیداکردن راه برون رفت از محدودیت های موجود، تاثیر بخشنامه بانک مرکزی در خصوص نحوه برگشت ارز حاصل از صادرات، شکل و نحوه ارزش گذاری کالاها در گمرک و پیشنهاد متولی بودن اتحادیه در این امر، مشکلات مربوط به کشتیرانی و نبود کشتی برای حمل کالا، چگونگی رتبه بندی بازرگانان توسط وزارت صمت و سامانه مرتبط با آن، تحلیل بازار کشورهای همسایه (بخش اول: شناخت بازار عراق)، بحث و بررسی تصمیم دولت در باب اینکه صادرات فلزات تنها توسط تولید کنندگان می تواند انجام شود و احتمال تعمیم آن به فرآورده های نفتی و تاثیر آن بر بازرگانان، ۲. عضو گیری ۵ شرکت جدید که اسامی آنها عبارتند از: شرکت بازرگانی کالا و انرژی کیا خاورمیانه شرکت بازرگانی تأمین کالا، شرکت گوهرطلائی پاسارگاد، شرکت توسعه پایدار گذرگاه ابریشم، شرکت پتروروناک اسپادانا، ۳. معرفی شرکت های برتر جهت تقدیر در همایش اتحادیه

تشکل ها و مسئولیت اجتماعی اتاق بازرگانی تهران

تشکل ها و مسئولیت اجتماعی، عنوانی است که با هدف هم‌افزایی و انسجام تشکل‌های مختلف صنفی و اتاق بازرگانی تهران در طی سه سال گذشته تشکیل شده است و این بخش با ایجاد خانه تشکل‌ها در خیابان شهید بهشتی تهران به تشکل‌ها، اتحادیه‌ها و انجمن‌های مختلف اقتصادی ارائه خدمات می‌دهد. در گفتگوی خبرنگار دنیای انرژی با غلامرضا ملکی مدیر این مجموعه به زوایای مختلف اهداف تأسیس این بخش و چگونگی خدمات‌دهی آن اشاره گردید که در پی می‌آید:

تشکل‌ها

بخش تشکل‌های اتاق بازرگانی تهران در حال حاضر سومین سالی است که فعالیت خود را شروع کرده است. در دوره‌های قبل بخشی به عنوان امور تشکل‌ها نداشته‌یم که با ابتکار هیأت رئیسه اتاق تهران و تأکیدی که جناب آقای دکتر عشقی دبیر اتاق تهران داشتند بخش تشکل‌ها را به وجود آوردند. و سعی گردید در جهت انسجام و همدلی و همراهی و هم‌افزایی بین اتاق و تشکل‌ها گام برداشته شود. ضمن اینکه تشکل‌هایی که مشکلات جا و مکان دارند کلاسها و جلسات خود را در آن جا برگزار می‌کنند.

از مجموع ۲۲۰ تشکلی که در طی این سه سال با این مجموعه ارتباط دارند حدود ۲۰۰ تشکل در اتاق ایران و حدود ۲۰ تشکل در اتاق تهران ثبت شده‌اند این تشکل‌ها از صنوف مختلف تشکیل شده‌اند از جمله حوزه پتروشیمی، حوزه انرژی که اتحادیه اوپکس از نمونه‌های خوب در قسمت انرژی است.

وظایف اتاق تهران در خصوص بحث تشکل‌ها

در دوره هشتم هیأت نمایندگان که اسفند ۹۷ پایان دوره آن بود با هدف تقویت و توسعه ارتباط بین اتاق تهران و تشکل‌ها سند چشم‌اندازی برای تشکل‌ها تعیین گردید و آن آئین‌نامه حمایت مالی و معنوی بود که بر اساس

گرفته است که تاکنون حدود ۱۵ تشکل با وامی که از اتاق تهران به صورت دو ساله و بدون بهره دریافت کرده‌اند توانسته‌اند نسبت به خرید مکانی جهت تشکل خود اقدام نمایند و با توجه به افزایش قیمت ملک در سال ۹۸ تصمیم‌هیأت رئیسه بر این خواهد بود رقم وام نیز افزایش یابد.

حوزه آموزش

براساس نظر مشترک دبیر کل، هیأت رئیسه و اینجانب توانسته‌ایم وارد حوزه آموزشی شویم که در حال حاضر جناب آقای دکتر عنصلیب مدیر مرکز آموزش اتاق تهران خیلی خوب فعالیت خود را در این حوزه انجام می‌دهند. این مؤسسه آموزشی تحت عنوان آیتک که در واقع مؤسسه توسعه آموزش‌های سازمانی است در مالکیت صدرصد اتاق تهران می‌باشد.

مرکز آموزش اتاق تهران آموزش‌های تشکل‌ها را بر عهده دارد و اولین دوره MBA دبیران تشکل‌ها در این مرکز برگزار شد که در حال حاضر در ترم پایانی این دوره قرار داریم. این دوره با همکاری دانشگاه امیرکبیر اجرا شده که برای اولین بار در ایران تشکل‌ها صاحب مدرک دانشگاهی در دوره MBA می‌شوند تا بدین صورت تشکل‌ها با دبیران دوره دیده دستاوردهای مفیدی داشته باشند. این در حالی است که در مرکز آموزش عالی دانشگاه‌ها، رشته‌ای به عنوان دبیر تشکل‌ها وجود ندارد. از دیگر خدمات این مرکز برگزاری نمایشگاه‌هاست که سال گذشته و در سال جاری در جهت کمک به برگزاری نمایشگاه تشکل‌ها گام برداشته و بر می‌داریم. همه اینها بخشی از دستاوردهای مادر حوزه تشکل‌ها در طی سه سال می‌باشد.

حاکمیت و تشکل‌ها

نگرش مدیران، معاونین و وزیر حاکمیت و دولت به بخش خصوصی نگرشی متناوب بوده است. نگاه از روی بی‌اعتنایی که در دهه ابتدای انقلاب به کارآفرین بود در طی سالها حاکمیت و دولت را به این نقطه متمایل کرد که بدون بخش خصوصی خیلی نمی‌توان به اهداف اقتصادی دست پیدا کرد. بخش خصوصی باید از این

تغییر رویکرد به عنوان فرصت استفاده کند. یکی از این تغییرات توجه حاکمیت به بخش خصوصی و تشکل‌ها و اعضای اتاق بحث قانون بهبود فضای کسب و کار است. در سال ۱۳۹۰ قانونی در مجلس تصویب شد که در آن دولت و دستگاه حاکمیت موظف شد نظر بخش خصوصی را در جهت اتخاذ تصمیم‌های خود به کارگیرد. متأسفانه با وجود این قوانین، دولت از اختلاف بین بخش خصوصی و تشکل‌های مختلف به نفع خویش استفاده می‌کند و سعی دارد این اختلافات را بیشتر کرده و در بعضی موارد برای رسیدن به اهداف خود بخش خصوصی را مهجور نماید.

تشکل مطلوب

توسعه و تقویت تشکل‌ها از جمله اهداف مهم اتاق بازرگانی است. و در این مسیر اگر تشکلی بتواند در ماموریت‌ها و برنامه‌های خود گام‌های خوبی بردارد از نقطه نظر ما یک تشکل مطلوب به حساب می‌آید و تشکلی می‌تواند به اهداف و برنامه‌های خود دست پیدا کند که حداکثر فعالین آن مشارکت داشته باشند. مشکلاتی هم در این راه هست از جمله اینکه برخی از تشکل‌ها سالهایی تغییر باقی مانده‌اند به‌طور مثال تشکلی داریم که رئیس هیئت مدیره سی سال است که در این سمت باقی مانده یا مثلاً خزانه‌داری سی سال است خزانه دار باقی مانده و این مطلوب نیست و ثمره آن عدم مشارکت فعالین در آن حوزه شده است با این تفاسیر یکی از ماموریت‌ها و محورهای مهم هیئت مدیره تشکل‌ها این است که فضا را برای مشارکت حداکثری فعالین این حوزه باز بگذارند و زمانی که این جریان برای مشارکت حداکثری صورت بگیرد دولت و حاکمیت نمی‌تواند تعرفه‌های غلط ترسیم نماید و قوانین و مقررات بدون پایه نیز ایجاد می‌کند نکته بعدی تعامل بین اتاق و تشکل‌ها است. اعتقاد بر این است که اتاق تشکل تشکل‌ها است. اتفاق نظر هیئت رئیسه و دبیر کل اتاق تهران بر این اساس است که ما بدون تشکل‌ها جایگاهی نداریم ما بر ارتباط دو سویه باور داریم و اعتقاد داریم جاده اتاق تهران با تشکل‌ها باید دو طرفه باشد ما باید در

در طی سالها حاکمیت و دولت را به این نقطه متمایل کرد که بدون بخش خصوصی خیلی نمی‌توان به اهداف اقتصادی دست پیدا کرد. بخش خصوصی باید از این تغییر رویکرد به عنوان فرصت استفاده کند

تقویت و توسعه تشکل‌ها همیاری کنیم و تشکل‌ها هم در مأموریت‌های اتاق مشارکت داشته باشند تا به اهدافمان دست پیدا کنیم.

توسعه صادرات بدون رانت و قانون محور

توسعه صادرات راه نجات جامعه است. در هر حال یک تولید مازاد داریم و یک ظرفیت تولید مازاد داریم و برای این مسئله راهی جز صادرات نداریم. طیفی از تشکل‌ها در زمینه صادرات فعالیت دارند که می‌توانند به توسعه این بخش به کمک دولت بیایند.

در این مدت با شناختی که از تشکل‌های صادرات محور کسب کرده‌ایم به این باور رسیده‌ایم که هنوز این تشکل‌ها به آن نقطه مطلوب که بتوانند اعضای خود را یاری کنند نرسیده‌اند. اما تعدادی از تشکل‌ها منجمله اتحادیه صادر کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران به دلیل هماهنگی و انسجام و همدلی، در توسعه صادرات خود موفق بوده و به اعضای خود خدمات مطلوبی ارائه می‌دهند. معتقدم الگوی تشکل شما باید در تشکل‌های دیگر هم وجود داشته باشد. حتی تشکل‌هایی با قدمتی بیش از قدمت تشکل شما وجود دارند که هنوز به آن نقطه مطلوب که شما دست پیدا کرده‌اید نرسیده‌اند. که البته این مسئله با تغییر رویکرد مدیریتی و اعضا به نقطه مطلوب خواهند رسید.

کنسر سیوم های صادراتی

به نظر می‌رسد دولت علیرغم شعارهایی که سر می‌دهد و علاقه‌ای که نشان می‌دهد تمایلی برای انصراف از فعالیتهای اقتصادی خویش ندارد با این حال فکر می‌کنم تشکل‌های اقتصادی می‌توانند در انجام و همدلی در زمینه مبحث صادرات بخشی از کارهای دولت را کمرنگ کنند. یکی از معادلات بسیار موفقی که در حال حاضر در تشکل‌های ما اتفاق افتاده است، کنسر سیوم‌های صادراتی است. یکی از

یکی از معادلات بسیار موفقی که در حال حاضر در تشکل‌های ما اتفاق افتاده است، کنسر سیوم‌های صادراتی است

مسائلی که ما با آن روبرو هستیم این است که افرادی که در زمینه تولید فعالیت دارند همزمان صادر کننده نیز هستند و این مغایر با دنیای توسعه یافته است. نهادی که تولید کننده است وظیفه صادرات را باید به شرکتی که در این زمینه تخصص دارد واگذار نماید زیرا بازرگان می‌توانند بازارهای هدف را شناسایی کرده و قیمت‌های متعادل را به خریدار ارائه نمایند. از این نظر معتقدم اتحادیه‌هایی نظیر اتحادیه شما بایستی موضوع را فرهنگ سازی نمایند تا هر بخشی وظایف خاص خود را انجام دهد. در زمینه کنسر سیوم صادرات هم انجمنی به نام سنگ ایران از تشکل‌های بسیار خوشنام است که شامل کمیسیونی به نام کنسر سیوم است که اعضاء آن با برندهای گوناگون هم‌افزایی انجام می‌دهند.

اصلاح قانون

رویکرد اتاق‌های بازرگانی در مواجهه با صدور بخشنامه‌های دولت رویکرد پاکسازی است بدین صورت که با صدور یک بخشنامه از سوی دولت ما کمیسیونی ایجاد می‌کنیم تا بخشنامه را در صورتی که با فعالیت تشکل‌های صنفی زاویه دارد در صورت امکان نقض نماییم .و امیدواریم به جایگاهی دست پیدا کنیم که بخش خصوصی در صدور بخشنامه‌های دولتی به عنوان مشاور و همیار دولت پذیرفته شوند. شورای گفتگو که وظیفه‌اش مقررات زدایی در وزارت دارایی می‌باشد می‌تواند قدمی رو به جلو در مشارکت بخش خصوصی قلمداد شود اما متأسفانه منسجم نیست و به جهت هم صدا نبودن بخش خصوصی هم نتوانسته ایم دولت را متقاعد کنیم برای تصمیم‌هایی که در جهت بخش خصوصی اتخاذ می‌شود از نظراتشان استفاده شود.

تعامل تشکل ها با اتاق تهران

اگر به سراغ عملکرد اتاق تهران در چهار سال گذشته سری بزنید که اسناد آن هم در کتابچه و هم در سایت اتاق تهران موجود است متوجه تعامل تشکل‌ها با اتاق در این رابطه و دولت خواهید شد اما متأسفانه به علت اقتصاد بیمار این فعالیت‌ها به چشم نمی‌آیند به طور مثال تغییر رویکرد سازمان تأمین

اجتماعی از حسابرسی دفاتر از ده سال به یک سال از دستاوردهای بسیار بزرگ است . بدین صورت که با مراجعه هر ده سال یک بار مأمورین تأمین اجتماعی به دفتر کار افراد و ارائه مدارک و مستندات ده سال گذشته سالیانه سازمان تأمین اجتماعی از این محل درآمد کلاشی داشت و با تغییر آن به دوره‌های یک ساله ارزش افزوده‌ای ایجاد شده که این دستاورد با کمک معاون اول رئیس جمهور جناب آقای جهانگیری و مرحوم جناب آقای نوربخش به ثمر نشست و اینطور شد که دولت با اتاق همراه شد . یکی دیگر از دستاوردهای ما بحث روابط عمومی تشکل هاست. مانند کاری که سال گذشته در رابطه با آموزش انجام شد و رابطین آموزش ما از ۳الی ۴ نفر در حال حاضر به ۱۲۰ نفر افزایش یافته‌اند.

اعتقاد داریم اگر قرار است هم‌افزایی در تشکل‌ها اتفاق افتد یکی از اقدامات در جهت آن حوزه روابط عمومی است. که در پایان اردیبهشت فراخوان رابطین روابط عمومی را خواهیم داشت و خبر خوب این که اتاق ایران یک موافقت اصولی به ما داده است تا یک انجمن برای صاحبین نشریه به وجود بیاوریم چه در زمینه بولتن‌های تشکل‌ها و چه نشریه‌هایی که در کیوسک‌ها توزیع می‌شوند.

خودنحریمی

به زعم اینجانب همین که ایمان داشته باشیم قوانین و مقررات و ضوابط متعدد مبنای یک زمینه فساد را در جامعه فراهم می‌کند و مانع توسعه کشور می‌شود بسیار کارساز است و زمینه سازی ایجاد باور عمومی را رقم خواهد زد. با توجه به برداشتی که از جلسات کمیسیون‌های هشت ساله اتاق تهران با مقامات دولتی داشته‌ایم به نظر می‌رسد دولت هم بر آن شده تا در رویکرد خود تغییراتی به وجود آورد . این یک کار ملی است که اگر اتفاق بیفتد بخشی از مشکلات ما رفع می‌شود.

مشکلات تعدیل منابع انسانی

افرادی که در تشکل‌ها مشغول کار هستند افراد یک خانواده محسوب می‌شوند. در اتاق تهران تشکل‌ها

در تمامی کمیسیون های حوزه نفت و انرژی به این نکته توجه دارند که دولت بایستی در جایگاه خود قرار گیرد و بخش خصوصی کار خود را انجام دهد

را به عنوان خانواده بزرگ تشکل‌های ما می‌دانیم و همه افراد از جمله کارمند، کارمند دبیرخانه، کارمند اداری، کارمند دفتری مهم هستند و در دوره جدید مجموعه برنامه‌ای در زمینه حفظ نیروها در تشکل‌ها داریم که متعاقباً اعلام می‌شود. البته معضل تعدیل در جامعه ما عرف شده است و افراد از آینده خود اطلاع ندارند و این ناشی از مشکلات اقتصادی ما می‌شود. اتاق تهران این برنامه را در قالب برنامه چهار سال آینده خود قرار داده است.

نیات اقتصادی تشکل ها

یکی از پاشنه آشیل‌های اعضای تشکل‌ها در مناسبات اقتصادی مشکلاتی در حوزه بیمه، مالیات و گمرک است. اتاق تهران بسترهای لازم را از لحاظ اجرایی و قانونی به وجود آورده تا فعالین اقتصادی از آن بهره ببرند. در این خصوص به دبیران تشکل‌ها توصیه می‌کنیم که چنانچه اعضا در مورد بیمه و مالیات و آموزش مشکلاتی دارند به اتاق تهران مراجعه نمایند همچنین در صورت مشکلات دولتی نیز تدابیری اندیشیده شده است تا عضو اتاق با مراجعه به شورای گفتگو مشکلات خود را بیان نماید.

مشکل بی‌ثباتی نیز در صورت هم‌افزایی اعضای هر

تشکل به مرور برطرف خواهد شد و اینها با وجود دبیر کاردان و تعامل با اتاق اتفاق خواهد افتاد.

رگولاتوری

بحث رگولاتوری از جمله مهمترین مباحث قوانین تشکل‌ها است که توسط یکی از کمیسیون‌های قدیمی در اتاق تهران، کمیسیون انرژی و محیط زیست با مدیریت جناب آقای دکتر پدیدار پیگیری می‌شود. در تمامی کمیسیون‌های حوزه نفت و انرژی به این نکته توجه دارند که دولت بایستی در جایگاه خود قرار گیرد و بخش خصوصی کار خود را انجام دهد انشالله در پایان اردیبهشت کمیسیون‌ها مشخص می‌شوند و یکی از مأموریت‌های کمیسیون انرژی در آینده در باب این موضوع خواهد بود تا دولت را متقاعد نموده و آماده مذاکره برای تصویب رگولاتوری نماید.

خدمات بانکی

یکی از خدماتی که تشکل‌ها به اعضاء خود ارائه می‌دهند تأمین سرمایه است. در اتاق تهران کمیسیونی به عنوان پول و سرمایه وجود دارد که تشکل‌ها می‌توانند به این کمیسیون مراجعه نموده و در خصوص مسائل بانکی و تأمین سرمایه مشاوره بگیرند .

کمک رسانی به سیل زدگان

در حوزه مسئولیت اجتماعی که در اتاق تهران برعهده اینجانب گذاشته شده سعی شده در بحران‌ها کمک‌های متعددی به هموطنان صورت گیرد از جمله سیل ایلام، زلزله کرمانشاه و در حال حاضر سیل اخیر که در منطقه به وجود آمد و باعث تألم و تأسف ما شد برای این منظور اتاق تهران ستاد بحرانی را ایجاد کرده تا با مشارکت خیرین و خود اتاق کمک‌های نقدی و غیر نقدی را جمع‌آوری نماید . در نشست‌هایی که در هفته گذشته داشتیم کمک‌های نقدی و غیر نقدی جمع‌آوری شد و قرار شد با همکاری سازمان هلال احمر و اتاق‌های استانی هم در امداد اولیه و هم در بازسازی و نوسازی مدارس و امکانات دیگر کمک‌شایانی صورت گیرد .

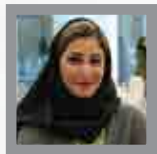
دشواری یک تصمیم نفتی برای دونالد جی ترامپ

وضعیت بازار نفت، رئیس جمهور ایالات متحده را در خصوص تمدید معافیت‌های نفتی تحت فشار گذاشته است

کاخ ۱۰ روز مانده به موعد انقضای معافیت‌های مشتریان نفتی ایران، از طریق بیانیه‌ای اعلام کرد که دونالد ترامپ رئیس جمهوری ایالات متحده تصمیم گرفته است استثنائات قابل توجه را تمدید نکند. این تصمیم ظاهراً به هدف به صفر رساندن صادرات نفت خام ایران اتخاذ شده است؛ اما تحلیل‌هایی که در روزهای منتهی به انتشار این بیانیه منتشر می‌شد اغلب حکایت از این داشت که ترامپ به دلیل مشکلات بازار نفت نخواهد توانست به هدف صفر کردن صادرات نفت خام دست پیدا کند. دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا بسیار علاقمند است

که صادرات نفت خام ایران را به صفر برساند؛ بازار اما به زعم «سی‌ان‌بی‌سی» با او برای نیل به این هدفش چندان همکاری نمی‌کند. اواسط ماه مارچ بود که برآین

هوک، نماینده‌ی مخصوص دولت آمریکا در خصوص تحریم‌های نفتی ایران در یک کنفرانس انرژی عنوان کرد که شرایط بازار نفت خام به گونه‌ایست که فضا را برای اینکه نفت خام تولیدی ایران را بدون جهش‌های شدید قیمتی از بازار بیرون کرد فراهم آورده است؛ از آن زمان تا روز ۱۲ آوریل بهای نفت خام وست‌تگزاس اینترمدیت با ۱۲ درصد افزایش قیمت روبرو شده است و شاخص نفت خام برنت بالای ۷۰ دلار در هر بشکه معامله می‌شود. این قیمت‌ها باعث شده‌اند متوسط قیمت بنزین در آمریکا ۳۰ سنت در هر گالن افزایش پیدا کند. این افزایش اصلاً خبر خوبی برای دونالد ترامپ نیست، چرا؟ جان کمپ تحلیلگر بر جسته نفتی چندی پیش در تحلیلی که تمرکز اصلی آن بر «جداشدن راه ترامپ و عربستان سعودی در سطوح بالای ۷۵

نادی صبوری
خبرنگار حوزه
نفت و انرژی

دلاری نفت خام» بود به این موضوع پرداخت که ترامپ به خوبی محاسبه کرده است که رای او برای انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ آمریکا از موتور سواران غرب میانه آمریکا تامین خواهد شد؛ نه حفاران نفتی تگزاسی، گروه اول بر خلاف گروه دوم از نفت بسیار ارزان و به تبع آن بنزین ارزان خرسند می‌شوند و یک بار دیگر کنار

نام دونالد جی ترامپ را در برگه رای تیک خواهند زد. دقیقاً ساعتی پس از اعلام خبر تصمیم ترامپ در مورد معافیت‌ها، بهای نفت خام به ۷۴ دلار در هر بشکه رسید. کامنت‌های مردم آمریکا زیر پست توئیتری ترامپ در مورد تصمیم نفتی‌اش، کاملاً حکایت از نارضایتی آن‌ها بابت افزایش قیمت بنزین داشت که با افزایش قیمت این سوخت در آستانه تابستان نیز همزمان شده است. بازار نفت در ماه اخیر در حال طی کردن یکی از دوران صعودی خود بوده است و این یک دلیل ساده دارد: بازار در زمینه عرضه محدود شده است. آژانس بین‌المللی

انرژی در گزارشی که پنجشنبه ۱۱ آوریل منتشر کرد با تایید این موضوع آن را حاصل کاهش تولید اوپک و متحدانش و اثر قابل توجه تحریم‌های آمریکا بر عرضه نفت خام ایران و ونزوئلا توصیف کرد. ماجرای سفت و سختی بازار البته فقط به مسئله «عرضه» خلاصه نمی‌شود؛ چیزی که کار ترامپ را برای تصمیم‌گیری در مورد مشتریان نفتی ایران سخت‌تر می‌کند. IEA در گزارش خود تاکید می‌کند که هر چند در ماه‌های اخیر مسئله تقاضا توجه کمتری از عرضه به خود جلب کرده است اما همچنان این فاکتور نیز بسیار مهم به حساب می‌آید. سی‌ان‌بی‌سی پیشتر نوشته بود که این وضعیت بازار و سفت و سختی‌های آن دست ترامپ را برای اعمال محدودیت‌های قابل توجه برای صادرات نفت خام ایران می‌بندد. حال مشخص نیست با وجود چنین تحلیل‌هایی چقدر تصمیم ترامپ در خصوص عدم تمدید معافیت‌ها بتواند به عمل نزدیک شود؟ ۶ نوامبر ۲۰۱۸ مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا با اعلام رسمی موضع این کشور در مورد مشتران نفتی ایران عنوان کرد که به منظور «کمک به ثبات در بازار نفتی جهان» کشور های ایتالیا، تایوان، ترکیه، ژاپن، چین، کره جنوبی، هند و یونان راه مدت شش ماه از تحریم واردات نفت ایران معاف کرده است. بیژن زنگنه وزیر نفت ایران گفته است که از میان این ۸ کشور یونان و ایتالیا کشور هایی محسوب می‌شوند که از معافیت خود استفاده نکردند. در مدت ۲ ماه اخیر گمانه‌زنی‌های مختلفی در مورد سرنوشت مشتریان نفتی ایران منتشر شده است، برخی از آن‌ها به نقل از منابع آگاه ادعا داشتند که شمار کشورهای معاف کاهش خواهد یافت. اما آیا در چنین بازار مواجه

شده با کمبود عرضه‌ای ترامپ قادر به انجام این کار خواهد بود؟ سی‌ان‌بی‌سی می‌نویسد که با وجود اینکه دولت ترامپ بارها و بارها از صفر کردن صادرات نفت خام ایران صحبت کرده است اما تحلیلگران شک دارند که ترامپ بتواند از تمدید معافیت‌ها در ماه می امتناع بورزد. مایک پمپئو اوایل آوریل در یک جلسه کمیته روابط خارجی سنا در پاسخ به درخواست تد کروز سناتور جمهوری خواه در مورد توقف صدور معافیت برای خریداران نفتی ایران از زیر ارائه یک پاسخ قطعی طفره رفت و اعلام کرد که دولت ترامپ فشارها برای به صفر رساندن صادرات نفت خام ایران را ادامه خواهد داد. تد کروز در میان سخنان خود در این جلسه عنوان کرد که شنیده می‌شود میان وزارت انرژی آمریکا و دولت این کشور در مورد تصمیم برای اعطای معافیت‌های نفتی اختلاف وجود دارد. یکی از سوالات مهمی که پیش از اعلام تصمیم ترامپ در مورد معافیت‌ها مطرح بود نحوه بر خورد با چین و هند، به عنوان دو مشتری مهم ایران بود. سی‌ان‌بی‌سی پیشتر نوشته بود که اعطای معافیت‌ها همچنین سیاستی از سوی دولت ترامپ برای مدیریت روابط خارجی این کشور با مشتریان نفتی ایران است که اغلب آن‌ها مخالف سیاست حداکثری ترامپ در قبال ایران هستند. بهای نفت خام برنت و دیبلو تی‌آی پیش از تصمیم ترامپ، نسبت به دور پیشین اعطای معافیت‌ها از سوی ترامپ به ترتیب ۳۲ درصد و ۴۰ درصد افزایش یافته بودند و سر و شکل بازار شبیه یک بازار همچنان صعودی است. این روند با اعلام تصمیم تشدید نیز شد. تولید نفت خام سازمان کشورهای صادر کننده نفت خام در ماه مارچ به کمترین میزان

متوسط صادرات نفت خام ایران (هزار بشکه در روز)

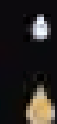
	۶ ماه قبل از خروج آمریکا از برجام	دوره خروج آمریکا از برجام (می-اکتبر ۲۰۱۸)	دوره نخست بعد از خروج آمریکا از برجام (نوامبر ۲۰۱۸ تا کنون)	درصد تغییر میان دوره قبل از خروج آمریکا و بعد از آن
چین	۶۱۵	۶۸۴	۵۳۵	۲۲
هند	۵۰۲	۵۸۰	۲۷۶	۵۲
اتحادیه اروپا	۵۱۴	۳۳۲	۰	۱۰۰
ژاپن	۱۲۴	۱۰۱	۱۰۷	۶
کره جنوبی	۹۶	۲۸	۶	۷۹
ترکیه	۱۷۱	۱۳۰	۶۷	۴۸
کل صادرات	۲،۱۰۰	۱،۹۷۸	۱،۰۹۴	۴۵

میان وزارت انرژی آمریکا و دولت این کشور در مورد تصمیم برای اعطای معافیت‌های نفتی اختلاف وجود دارد

در ۴ سال گذشته رسید و نشان داد که آن‌ها چندان به توییت‌های پی‌در پی ترامپ و اصرار او به تولید نفت خام بیشتر توجهی ندارند. عربستان سعودی اعلام کرده است که همچنان سطح تولید نفت خام خود را زیر ۱۰ میلیون بشکه در روز حفظ خواهد کرد. تولید نفت خام این کشور در نوامبر ۲۰۱۸ معادل ۱۱،۱ میلیون بشکه در روز بود. اوضاع در دیگر کشورهای تولید کننده نفت خام نیز خوب نیست، تولید نفت خام ونزوئلا به کمترین میزان در ۷۴ سال گذشته رسیده است، اوضاع در لیبی خراب است و همسایه‌اش الجزایر نیز با مشکلات سیاسی دست و پنجه نرم می‌کند. همه این‌ها باعث شده است بانکی مانند آربی‌سی کاپیتال برآوردش از میانگین قیمت نفت خام در سال ۲۰۱۹ را به ۷۵ دلار در هر بشکه افزایش دهد. عددی که احتمالاً هیچ کس را مانند ترامپ در دنیا نمی‌ترساند. این بانک نیز مانند اغلب تحلیل‌ها پیش از انتشار بیانیه‌ی کاخ سفید پیش‌بینی کرده بود که ترامپ معافیت ۵ مشتری از ۸ مشتری صاحب معافیت فعلی ایران را تمدید کند. این سناریو صادرات نفت خام ایران را از روزانه ۱،۱ میلیون بشکه به ۹۰۰ هزار بشکه در روز می‌رساند. بسیاری بر این باور هستند که چین و هند با وجود تصمیم ترامپ، همچنان به واردات نفت خام از ایران ادامه خواهند داد.

تولید کننده
انواع روغن موتور
روان کننده های
صنعتی و گریس

گرمسار
شهرک صنعتی جنت آباد
بلاوار صنوبر
ایمن میدان بسترن
پوش ۱۵۵۵
تلفن: ۳۳۵۷۷۱۲-۳۳
فکس: ۳۳۵۷۷۱۲-۳۳

www.jmk-oil.com

«صادر کننده» ممتاز کشوری در سال ۹۴

«صادر کننده نمونه» در سال های ۸۶ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹

«واحد صنعتی نمونه» استان اصفهان در سال ۸۵

«دارای گواهی عضویت در انجمن صادر کنندگان نمونه و برتر ایران به شماره عضویت ۹۶۰۳۲۲»

بزرگترین تولید کننده و صادر کننده محصولات

- «پارافین مایع صنعتی، دارویی و بهداشتی» مطابق با USP/BP
- «پارافین وانگس صنعتی و بهداشتی» مطابق با USP/BP
- «وارکس دارویی و بهداشتی» مطابق با USP/BP
- «سنتزیم پتس و لیوم» سواقونبات

ROSE
POLYMER

www.rosepoly.com info@rosepoly.com
info.rosepolymer@gmail.com
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۵۹۹۲۳-۵ فکس: ۰۲۱-۸۸۷۵۹۹۲۳-۵

البرز چلیک ایران

ALBORZ CHELIC IRAN

WWW.ALBORZCHELIC.COM

PACKING &
DRUMMING
INDUSTRY

دفتر مرکزی: تهران - خیابان آفریقا

پلاک ۳۴۸ - طبقه ۱۲ - واحد ۱۲۰۲

کدپستی: ۱۹۶۶۷۴۳۹۶۸

تلفن: ۰۲۱-۲۳۰۸۶۰۰۰

CREDIT
ENGINEERING

شرکت پیمان روغن

تولید کننده انواع روغن موتور، روغن دنده،

روغن هیدرولیک، روغن پایه، ضدیخ، گریس، انواع روان کننده

و روغن های صنعتی، هیدروکربن سبک و سنگین و انواع

مکمل های سوختی و روغنی

تهران: فلکه دوم صافیه ابتدای جناح نیش، کوچه عابدزاده پلاک ۱۹ طبقه ۲ واحد ۵

تلفن: ۰۲۱-۴۵۸۸۶۵، ۰۲۱-۴۴۲۸۸۴۲۱ @credit.oil

www.credit-oil.com

شرکت روشن شیمی

تولید کننده انواع روغن موتور و روغن های صنعتی

WWW.ROSHANSHIMI.COM
OFFICE@ROSHANSHIMI.COM

Producer of Motor Oil & Industrial Oil

Unit 33, Phase 3, Eshghar-E-Shimi Industrial
Park, Tehran
Phone: +98 26 33363720 Fax: +98 26 33317459
Cell Phone: +98 912 1894707 - Control office Unit 311
WWW.ROSHANSHIMI.COM (+98 21) 40060229-8
OFFICE@ROSHANSHIMI.COM (+98 21) 40 860 380

تولید کننده انواع روغن موتور و روغن های صنعتی
آدرس: فاز ۳، واحد ۳۳، شهرک صنعتی شیمی-عشقر، تهران
تلفن: +98 26 33363720 - فکس: +98 26 33317459
تلفن همراه: +98 912 1894707 - دفتر کنترل واحد ۳۱۱: +98 21 40060229-8
WWW.ROSHANSHIMI.COM (+98 21) 40 860 380

Produced by Taktaz Shimi Sanat Co

Chairman of the Board: Gholamreza Behzadi Phone: +98 26 33363720 Fax: +98 26 33317459
Cell Phone: +98 912 1894707 - Control office Unit 311
2th Floor, Eshghar (Bldg), next to Tazand Bank, Iran Blvd.
Darsheh St. Karaj, Iran
General Manager: Behram Behzadi Phone: +98 21 86100240 +98 21 86100344
Fax: +98 21 86100719 Cell Phone: +98 912 1275020
Email: B.Behzadi72@shimi.com

KIMIA ARMOON SHIMI
شرکت کیمیا آرمون شیمی
شماره ثبت: ۵۱۹

تولید کننده انواع
روغن پایه
هیدرولیک
سایر روغن های صنعتی

Ghomsazi St, Path Abad Estehard Road Boien Zahra Qazvin	آبرویین، پاتین زهرا جاده استوار، فتح آباد بیهان زنهری قزوین
(+98)28 88 4343 10	+98 28 3333 10
(+98)21 8577 8144	+91 8187 9133
(+98)912 578 4988	+91 912 578 4988
(+98)912 302 4157	+91 912 302 4157
armoonshimi@yahoo.com	www.armoonoil.ir

شرکت روان گستر

تولید کننده انواع روغن موتور
روغن صنعتی، روغن هیدرولیک و گریس

Engine Oil ALP
Ravan Gostar Co

روغن موتور - ۵
حجم ۴ لیتر

۱۵ میل استیسیته قطعات متحرک موتور
کاهش سایش قطعات موتور
خنک نمودن قطعات داخلی موتور
سازگاری قطعات موتور در دماهای مختلف
کارکرد بیشتر قطعات موتورهای مختلف

info@alpmotoroil.com
www.alpmotoroil.org

آب معدنی طبیعی ستاره لاهیج

سلامتی بنویسید

از چشمه معروف جین جیرخانی در ارتفاعات منطقه کاکوه کولاک آور شهرستان سیاهکل

دفتر مرکزی: لاهیجان - میدان بسیج - تلفن: ۲۲۲۲۲۲۲ - ۰۱۳/۲۲۲۲۵۷۶۹

آجرخانه: گیلان - سیاهکل - روستای کولاک آور - تلفن: ۰۱۳/۵۸۵۲۲۹۷

info@setarehlahiji.ir

SETAREH LAHIJ
REFINERY

روغن موتور SG/CD

مناسب موتورهای دوگانه سوز

محصولی از شرکت ستاره لاهیج

تولیدکننده انواع روغن موتور در سطوح مختلف، روغن دنده، روغن هیدرولیک، گریس و ضد یخ

www.mellatoil.com

دنیای انرژی بررسی می کند

سیل با پتروشیمی های منطقه چه کرد؟

گزارش هواشناسی می گوید که ۲۱ استان ایران درگیر سیلاب بوده اند. استان هایی که شدت سیل در آن ها بیش از بقیه بود اما گلستان، خوزستان و لرستان بودند. به غیر از استان گلستان، دیگر مناطق درگیر سیل اغلب با شمار قابل توجهی از واحدهای صنعتی به ویژه در حوزه پتروشیمی همراه هستند. از سوی دیگر وجود خط لوله اتیلن غرب در این منطقه نیز بر وضعیت واحدهای فعال اثر گذار است. خط لوله ای که ۱۷ فروردین ماه خبری از سوی فرمانداری کرمانشاه در خصوص انفجار در آن منتشر شد و تعدادی از واحدهای تولید کننده پلی اتیلن را واداشت که تولید خود را متوقف کنند. خط لوله اتیلن غرب، خط لوله ای در غرب ایران به طول ۲ هزار و ۶۰۶ کیلومتر است که مجتمع های پتروشیمی مستقر در غرب، شمال غربی و جنوب غربی ایران را به هم وصل می کند. طولانی ترین خط انتقال اتیلن جهان، تامین کننده خوراک واحدهای پتروشیمی استان های خوزستان، لرستان، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، کرمانشاه، کردستان و آذربایجان غربی است.

پتروشیمی کاویان در بوشهر و پتروشیمی اروند در خوزستان به نوعی در نقطه شروع این خط لوله قرار دارند و در ادامه مسیر واحدهای اندیمشک در استان خوزستان، ممسنی در استان فارس، گچساران و دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد، بروجن در استان چهارمحال و بختیاری، مجتمع لرستان، مجتمع

عمومی پتروشیمی لرستان از زیرمجموعه های این هلدینگ تاکید کرد که به دلیل وجود کافی پلی اتیلن در انبارهای این شرکت ها بازار با کمبود پلی اتیلن مواجه نخواهد شد. در ۲۱ فروردین نیروهای شرکت مدیریت توسعه صنایع پتروشیمی برای بررسی آخرین وضعیت خط لوله اتیلن غرب در مناطق سیل زده به این قسمت ها سفر کردند.

بررسی «دنیای انرژی» حاکی از آن است که شماری از واحدهای پایین دست در حوزه پلاستیک نیز در مناطق سیل زده قرار داشتند، شرکت «بهران شیمی بروجن»، «شرکت بهروان لرستان»، «شرکت پتروپالایش گهر لرستان»، «شرکت مهلب موتور گرگان» از این دسته هستند. سید سعید موسوی مدیرعامل واحد پتروپالایش گهر لرستان، واحدی که در زمینه ی تصفیه، پردازش، سوزاندن و امحاضیعات و پسماندهای هیدروکربنی فعال است در گفت وگویی به دنیای انرژی خبر داد که در جریان سیل اخیر تعداد ۷ پمپ این واحد دچار آبرگرفتی شده و سوخته است و در نتیجه این واحد اکنون تولید نداشته و تعطیل است. او خسارت وارد شده به مجموعه خود را ۴۰۰ الی ۵۰۰ میلیون تومان برآورد می کند.

شرکت بهروان زاگرس که تولیدکننده ی روغن موتور و روغن های صنعتی است به خبرنگار دنیای انرژی اعلام کرد که از سیل اخیر آسیبی ندیده و تولیداتش ادامه دارد.

امکان تماس تلفنی با شرکت بهاران شیمی بروجن و دریافت آخرین وضعیت آن ها میسر نشد. این شرکت نیز فعالیتی مشابه بهروان دارد و در تولید روغن موتور مشغول است.

دیگر واحدهای صنعتی نیز که هنوز اخباری در خصوص آخرین وضعیت آن ها وجود ندارد در این مناطق فعال بوده اند، «گروه صنعتی کارا پلاستیک» که در بروجرد لرستان فعالیت می کند و مخازن و وان های پلی اتیلن و قطعات صنعتی یکی از آن ها است. شرکت اورامان غرب تولیدکننده ی لوله و اتصالات PVC_U دیگر مورد

از دفتر تهران این واحد نشان داد اطلاعی از آخرین وضعیت این طرح پس از سیل ندارند. شیراز نیز که در روزهای میانی تعطیلات سیل شدیدی را به خود دید چندین واحد صنعتی در حوزه پایین دستی دارد. واحد اوره آمونیاک سوم شیراز یکی از این موارد است. این واحد تیر ماه سال ۹۵ افتتاح شد. پتروشیمی داراب شیراز؛ پتروشیمی شیراز که در زمینه ی تامین کودهای شیمیایی فعال است و پتروشیمی فسا که تولید کننده LDPE است از دیگر واحدهای صنعتی هستند که از لحاظ جغرافیایی به مناطق سیل زده نزدیک بودند.

بررسی های «دنیای انرژی» نشان می دهد که واحد دیگری که در مناطق سیل زده قرار گرفته باشد با آسیب قابل توجهی روبرو نشده است. هر چند اغلب گزارش ها حاکی از آن است که بسیاری از واحدها در حالت آماده باش هستند. برای مثال ۶ فروردین ماه خبری روی خروجی وبسایت پترول قرار گرفت که از اعلام حالت آماده باش در واحدهای پتروشیمی «ایلام» و «لردگان» حکایت داشت. این خبر به نقل از رسول اشرف زاده مدیرعامل پترول عنوان می کرد که در پتروشیمی های ایلام و لردگان تمامی کانال ها لایروبی و پاکسازی شد، چند دستگاه ماشین سنگین و لودر، گریدر و.... در حالت آماده باش برای مواجهه با حوادث احتمالی به سر می برد.

پتروشیمی ایلام تولید کننده اتیلن، پروپیلن و همچنین پلی اتیلن سنگین است.

پیگیری «دنیای انرژی» از آخرین وضعیت شرکت پتروشیمی کرمانشاه نشان می دهد که تاسیسات این شرکت که تولید کننده کود اوره، آمونیاک و نیتروژن مایع است از سیلاب آسیبی ندیده است. البته طبق اعلام روابط عمومی این مجموعه واحد آمونیاک این شرکت پیش از سیل در حالت تعمیر قرار داشته و تولید ندارد. طبق گفته ها برخی از ساختمان های پتروشیمی کرمانشاه محل اسکان روستاییان پایین دست این مجموعه بوده است که از سیلاب آسیب دیده اند.

مناطق درگیر سیل اغلب با شمار قابل توجهی از واحدهای صنعتی به ویژه در حوزه پتروشیمی همراه هستند. از سوی دیگر وجود خط لوله اتیلن غرب در این منطقه نیز بر وضعیت واحدهای فعال اثر گذار است

مناطق غربی است.

پتروشیمی بروجن که طرح تولید پلی اتیلن سنگین به ظرفیت ۳۰۰ هزار تن در سال بوده و اعلام شده بود که در سال ۱۳۹۷ کارهای اجرایش انجام خواهد شد از دیگر واحدهای نزدیک به مناطق سیل زده بوده است که پیگیری دنیای انرژی

چالش های پیش روی صنعت نفت

محمد رضا طیب زاده
عضو هیات مدیره
انجمن APEC

مقدمه: موضوع حضور و فعالیت های صنعت احداث کشور من جمله فعالان صنعت نفت در بخش خصوصی در شرایط پسا تحریم و خصوصاً اتفاق اخیر خروج یک جانبه امریکا از توافق های انجام شده قبلی بر جام به قطع و یقین تلاش های نسبی انجام شده بخش خصوصی را برای حضور بیشتر در اجرای پروژه های صنعت نفت کشور پس از توافق های اولیه بر جام دچار چالش های جدی نموده است.

در شرایط قبل نیز بخش خصوصی در صنعت احداث من جمله صنعت نفت با وجود و شفافیت های لازم در قوانین بالادستی حاکم من جمله اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، قانون اجرای سیاست های اصل ۴۴، سند مهم و استراتژیک چشم انداز نظام تافق سال ۱۴۰۴، قانون اقتصاد مقاومتی و خصوصاً قانون بهبود مستمر کسب و کار به منظور حضور شفاف و کامل بخش خصوصی در فضای کسب و کار و حذف کامل شرکتهای دولتی و شرکتهای به ظاهر غیر دولتی ولی وابسته به دولت (خصولتی) تافق سال ۱۴۰۴ دچار معضل و مشکل جدی و اساسی بود و در حداقل سه دهه گذشته توزیع و تقسیم پروژه ها علاوه بر مساعد بودن قوانین برای حضور شفاف بخش خصوصی به هیچ وجه میسر نگردید و بخش خصوصی بروشنی شاهد عدم اجرای قوانین فوق الذکر بوده است.

قطعا شرایط حاکم فعلی تحریم های سنگین امریکا و خروج امریکا از توافق بر جام مزید بر علت برای حضور فعال بخش خصوصی گردیده است و چنانچه با این روند شرایط حال پیش رود شرکتهای خصوصی لاجرم تاب و تحمل حضور در صحنه اجرای پروژه ها را نخواهند داشت و ما شاهد حذف کارشناسان متخصص در صنعت احداث خصوصاً در صنعت نفت کشور و مهمترین فرار مغزها به خارج از کشور در بعد از ۴ دهه انقلاب خواهیم بود که به نظر میرسد کلیه مسئولان محترم نظام من جمله قوه محترم مقننه بایستی به این مهم توجه خاص بفرمایند. ذیلا در دو مبحث: مبحث اول: چالش های اساسی موجود پیش روی فعالان حاضر در صنعت نفت کشور در شرایط حال و مبحث دوم: ارائه راهکارهای لازم برای حذف این چالش ها و توفیق در بهبود وضعیت صنعت نفت کشور با تجربیات حاصل شده در انجمن APEC به ضمیمه تقدیم شده است:

مبحث اصلی

ورود به تمام چالش های صنعت نفت کشور پیش روی بخش خصوصی از حوصله نوشتار خارج است در این نوشتار به صورت اجمالی و رئوس پاره ای از آنها اشاره شده و در ادامه گفتار راهکارهایی برای حل این چالش ها تقدیم شده است:

مبحث اول

چالش های موجود پیش روی فعالان حاضر در صنعت نفت کشور در شرایط پسا تحریم:

- بازار پول کشور خصوصاً پتانسیل های بانک های داخلی و بالاخص بانک های خصوصی قبول و تمایل ندارند که به عنوان بازوی تأمین کننده مالی در پروژه ها در کنار کنسرسیوم پیمانکاران اجرایی و در قالب روش EPCF قرار گیرند.
- با توجه به حجم و سطح پروژه های بزرگ کشور من جمله در پروژه های گازی عسلویه و محدود بودن حجم امکانات مالی داخلی بانکی کشور، بانک هانیاز مبرم به تجميع امکانات مالی بین بانکی (Syndicate نمودن بانک ها) دارند. این خواسته بخش خصوصی تا چه میزان از نظر قوانین داخلی و جاری بانکی در کشور

قابل عمل می باشد؟ و آیا بانک های داخلی ما در این مورد تجربه عملی و ملموسی برای ورود به پروژه های کلان دارند؟ و مهم تر قوانین بانک مرکزی چنین اجازه ای را به آنها میدهد یا خیر؟

● ادغام تعهد تأمین منابع مالی توسط دولت به پیمانکاران و رو در رو قرار گرفتن پیمانکاران با بانک ها صحیح و منطقی نیست و بهتر است پیمانکاران به وظایف مشخص خود در اجرای پروژه های صنعت احداث ورود نموده و توان خود را در این محور صرف نمایند و تأمین منابع مالی پروژه ها به روش های مختلف (من جمله افتتاح اعتبار اسنادی ارزی / ریالی LC) بین بانک ها و دولت برای پیمانکاران محول شود؟

● اعتقاد داریم بدون ایجاد Plat form های لازم صحیح و منطقی تأکيدات ذیل توسط دولت کارا نخواهد بود دولت به پیمانکاران تأکید می نماید که در فضای موجود تأمین منابع مالی توسط پیمانکاران حداکثر استفاده را به عمل آورد. و وابستگی خود را از سیستم پرداخت های دولتی قطع و ارتباط مالی خود را با دولت حذف نمایند و با بانک هاطرف باشند.

● در نرم های بین المللی و استانداردهای جهانی شرکت های پیمانکاری برای دریافت پشتیبانی مالی از بانک ها پس از ورود به مناقصات و برنده شدن در آن و دریافت LOI=Letter Of Intend و حتی قبل از عقد قرارداد با کارفرمایان با قرار دادن قرارداد امضاء و تأیید شده کارفرما (قراردادهای Bankable) بر روی میز بانک ها به راحتی اقدام به دریافت منابع و پشتیبانی مالی به منظور ورود به اجرای پروژه های می نمایند در شرایط حال چنین فضایی بر اجرای پروژه های کشور این شرایط حاکم نیست.

● با کدام موانع تاکنون موضوع افتتاح اعتبار ریالی (LC ریالی)، علیرغم تأکيدات روشن در قوانین بالادستی از سال های قبل و خصوصاً در قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه کشور تاکنون بدرستی و بطور کامل عملی نگردیده است؟ علیرغم تأکيدات همه قوانین و ضوابط بالادستی مادر سه دهه گذشته توافق بین بانکها برای افتتاح اعتبار اسنادی میسر نگردیده است کدام طرف مقصر این کار است؟

● گرچه قراردادها خصوصاً در صنعت نفت، گاز، پتروشیمی به صورت ارزی مندرج در اسناد قانونی قرارداد نوشته میشود و در این ارتباط کارفرمایان موظف اند بدون درج هیچ پیش شرطی در قرارداد و اجبار پیمانکار به قبول شرایط دیگر، ارز با منبع خارجی مورد نیاز پروژه ها با شرایط مطمئن Secured means of payment در اختیار پیمانکاران قرار دهند ولی متأسفانه در قراردادها کارفرمایان اعلام می نمایند که مبلغ قرارداد را هر وقت تمایل داشتند به صورت معادل ریالی آن هم به نرخ تسعیر ارز رایج بانکی که قطعاً با بازار آزاد تبادل مالی متفاوت است ارائه دهند که این امر با ماهیت مالی قراردادهای ارزی بر اساس پیشنهاد پیمانکار تفاوت های جدی دارد.

● پیمانکاران در تأمین کالا و تجهیزات پروژه ها در قرارداد ریالی نیز نیاز به ارز با منبع خارجی دارند و حتی سازندگان تولیدات داخلی (Local Content) همواره در خواست ارز خارجی برای تأمین بخشی از کالای مابدا داخلی دارند در این باره پیمانکاران دچار

چالش میباشند. چه راهکاری برای حل این معضل بایستی دیده شود؟

● در طول دوران تحریم از اوایل ۲۰۰۵ میلادی افتتاح اعتبار اسنادی ارزی (LC) توسط بانکهای داخلی مورد تأیید سازندگان خارجی قرار نداشت که این مساله در شرایط موجود بسیار حادث گردیده است و لذا پیمانکار میبایستی با روش BACK-to-BACK اقدام به باز نمودن اعتبار اسنادی در یکی از بانکهای مورد تأیید سازندگان خارجی از منابع چینی، ترک، روس، بلاروس و نظایر آن از طریق COMMISSIONER ها کار را دنبال نماید که این مسیر دارای بار مالی حداقل تا ۱۰٪ و بیشتر علاوه بر شرایط قرارداد برای پیمانکاران هزینه برداشت که باعث جدل های قراردادی جدی پیمانکاران با کارفرمایان را موجب شد.

● کاهش ارزش پول ملی در مقابل ارزهای خارجی در دو سال اخیر به عنوان چالش دیگر در بخش مالی پروژه ها به وجود آمد گرچه سازمان مدیریت و برنامه ریزی بخشنامه ای در این مورد صادر نموده (موضوع بخشنامه نحوه تأثیر آثار ناشی از افزایش قیمت ارز) ولی اعمال چنین بخشنامه هایی پاسخگوی نیاز های واقعی پیمانکاران نبوده است

● پیمانکاران بخش خصوصی در خواست دارند که در یافت تضامین از پیمانکاران به صورتی که هم اکنون در قوانین جاری کشور است به نحوی با قوانین بین المللی همخوان شود. به عنوان نمونه هزینه های ضمانت نامه پیمانکاران یا دریافت وام از بانکها SELF FINANCING قابل مقایسه با هزینه های مشابه در پروژه های بین المللی نیست سیستم بانکی بایستی برای آن راهکار عملی ارائه دهد.

● در شرایط حال خروج شرکتهای سازندگان بین المللی از صنعت احداث خصوصاً صنعت نفت کشور بسیار اثرگذار در ادامه کار پروژه های صنعت نفت گردیده است.

● عدم علاقه مندی صاحبان سرمایه برای حضور در بازار ایران و افزایش نرخ ریسک در مبادلات تجاری با ایران

● افزایش محدودیت های بسیار جدی در صدور

پیمانکاران بخش خصوصی درخواست دارند که در یافت تضامین از پیمانکاران به صورتی که هم اکنون در قوانین جاری کشور است به نحوی با قوانین بین المللی همخوان شود

خدمات فنی مهندسی هم‌از منظر تبادلات مالی و هم‌از منظر تامین کالا و تجهیزات توسط پیمانکاران ایرانی.

● عدم اطمینان به وضعیت آینده مناقصات و پروژه هاو تضعیف روحیه بخش خصوصی در نگاه به آینده بازار کار.

● عدم استقبال دولت‌ها و ذی نفعان بازارهای هدف سایر کشور‌های منطقه از شر کت‌های ایرانی صنعت احداث

● افزایش ریسک نوسانات نرخ ارز و عدم اطمینان از آینده ارزش پول ملی در تعیین و برآورد قیمت پروژه ها و مناقصات صنعت احداث همچنین افزایش زمان اجرای پروژه ها و توقف تعداد زیادی از قرارداد‌های در دست اجرا به علت عدم تزیق و یا کاهش نقدینگی توسط کارفرمایان.

● سردرگمی ، تاخیر در تصمیم گیری و همچنین افزایش حجم تصمیم گیری‌های مقطعی،زود هنگام و بدون مطالعه بدون توجه به عواقب بلند مدت ان توسط مدیران و مجریان دولتی

● افزایش بی رویه خروج کارشناسان و متخصصان بخش خصوصی بعلت تعطیلی پروژه های کشور و افزایش نرخ مهاجرت سرمایه های نیروی انسانی تربیت شده در صنعت احداث

● ادامه محدودیت‌ها در تامین کالاها و تجهیزات صنایع نفت ، گاز و پتروشیمی و در نتیجه افزایش هزینه های تامین و نیز افزایش زمان ورود کالا به کشور

● مشکلات جدی در محدودیت در شرکتهای حمل و نقل دریایی و افزایش ریسک در تامین کالا و تجهیزات وارداتی از این منظر

● کاهش کیفیت و استاندارد کالاها و تجهیزات وارداتی صنعت و انرژی خصوصا کالای چینی به علت عدم همکاری سازندگان معتبر بین المللی

🔴مبحث دوم: راهکارهای لازم

● ایجاد کمیته مشترک پیوسته دولت ، مجلس و بخش خصوصی برای تعیین و وضع قوانین و مقررات جدید در جهت رفع قوانین و مقررات دست و پا

افزایش بی رویه خروج کارشناسان و متخصصان بخش خصوصی بعلت تعطیلی پروژه های کشور و سرمایه های نیروی انسانی تربیت شده از چالش های اصلی در صنعت احداث به شمار می رود

گیر و در پی آن ایجاد قوانین جدید در حل چالش های تحریم و در این ارتباط میتوان به راه حل های ذیل اشاره نمود:
تعریف و تعیین اولویت وزارت نفت در اتمام پروژه های در دست اجرا و فهرست کلیه بازرگانان و شرکتهای درگیر در انجام آنها(تعیین AVL هادر بخش کالا ، تجهیزات و خدمات)، استخراج و تهیه فهرست مشکلات و موانع در انجام و اتمام هر یک از پروژههابطور همزمان و رفع موانع هر یک و تدوین راهکارهای عملیاتی و حضور مدیران تصمیم گیر و نماینده تام الاختیار از کلیه سازمانهای ذیربط (از قبیل بانک مرکزی ، گمرکات ، وزارت صنعت ، معدن و تجارت و ...)

● استفاده کامل از پتانسیل ها و توانمندی های صندوق توسعه ملی در امر پشتیبانی بخش خصوصی در صدور خدمات فنی و مهندسی حسب ماده ۸۴ قانون پنجساله پنجم توسعه کشور در حکم اساسنامه صندوق توسعه ملی.

● حل معضل قوانین و مقررات بانکی FATf برای ایجاد روابط کارگزاری بانکی موثر در

بازارهای بین المللی

● استفاده صحیح از دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه در اجرای مواد ۹ و ۱۰ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار به منظور ایجادبسترهای لازم برای حضور پیمانکاران بخش خصوصی در خارج از کشور.
● تدوین وانتشار قراردادهای همسان در صنعت احداث من جمله صنعت نفت خصوصادر بخش شیوه های پرداخت و همچنین تدوین مقررات جدید برای مبادلات جدیدبانکی و ارزی براساس شرایط تحریم به گونه ای که شرکتهای صنعت احداث شمول ریسک های متاثر از تحریم نشوند.

● بررسی کارشناسی دقیق و عملی واستفاده از منابع معتبر در تعیین نقشه راه در هر یک از چالش های موردنظر در شرایط تحریم.

● بانک های عامل حاضر در فضای اقتصاد کشور خصوصا بانک های بخش خصوصی بایستی با تجمع امکانات بین بانکی با ایجاد سندیکاها در کنار پروژه های عمرانی قرار گیرند و روشهای حضور آنها بایستی با توجه به حوزه قوانین و اثربخشی آنها(خصوصا قوانین بانک مرکزی) تعریف و به کار گرفته شود.

● به نظر میرسد هم اکنون پیگیری روش های انجام پروژه ها با تامین منابع مالی توسط پیمانکاران تاکید شده در قوانین سالهای اخیر با توجه به ریسک های سرمایه گذاری هم از طریق بانک های داخلی و هم از طریق بانک های خارجی سهل به نظر نمی رسد لذا ورود پیمانکاران به انجام پروژه ها بر اساس روش های مندرج در بندب ماده ۲۱۴ قانون برنامه پنج ساله و در پی آن قانون دائمی احکام سال ۹۶ بایستی قانونمند شود و در این مورد نیاز به بازنگری در چهارچوب و ساختار نظام بانکی کشور دیده می شود.

● متقابلا انجمن های صنفی مختلف پیمانکاری می توانند با ایجاد صندوق های مالی برای پشتیبانی حضور خود (Equity Found) خصوصا در خارج از کشور در خدمت کسب و کار و توسعه صنعت قرار گیرند دستیابی به این امر نیازمند به داشتن شاخص اعتبار بین المللی International credit rating هم برای دولت و هم برای بخش خصوصی میباشد.

● کم کردن ریسک سرمایه گذاران خارجی در کشور بانگاه به نرم های بین المللی من جمله داشتن شاخص اعتبار بین المللی International credit rating در حوزه قوای مقننه و مجریه با قبول حق صیانت و حاکمیتی برای نظام بر حوزه های پروژه های کلان بالادستی نفت، گاز و پتروشیمی می تواند ملاک باشد تا بتوان یک قرارداد Bankable بر روی میز بانکها و موسسات مالی و بین المللی توسط پیمانکاران و موسسات مالی ، خصوصا در چهارچوب قراردادهای جدید نفتی IPC قرار گیرد.

● اصحاب بخش خصوصی انتظار دارند روش های تامین منابع مالی از منابع خارجی به جهت رونق فضای کسب و کار داخلی در کشور البته با پشتیبانی و حمایت کامل دولت فراهم شود.
اعضای بخش خصوصی بسیار امیدوارند که با برداشته شدن شرایط کامل تحریم فضای کسب و کار بخش خصوصی در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی کشور به صورت عملی شکوفا و فراهم شود.

● با توجه به میزان سرمایه گذاری کلان در پروژه های صنعت نفت کشور خصوصا در پروژه های بالادستی و به منظور تامین منابع مالی برای پیمانکاران بخش خصوصی ایرانی به منظور ایجاد فضای چانه زنی بیشتر با طرف های خارجی پیشنهاد ما این است که ایجاد بانک توسعه نفت مجددا در دستور کار وزارت نفت قرار گرفته و این بانک در خدمت پروژه های صنعت نفت کشور فعالانه عمل نماید .

● از چالش های جدی انجمن های صنفی عدم شفافیت در قراردادهای تنظیمی بین آنها و کارفرمایان دولتی است در نظام دولتی حاکم بر اجرای پروژه های کشور بخش دولتی بایستی اقدام به تهیه و تنظیم یک قرارداد متعادل (نه یک جانبه) به نحوی بنماید که اولا حوزه ریسک و مسئولیت طرفین کاملا روشن باشد ثانيا ساختار و چارچوب قراردادها اجازه و اختیار به هیچ یک از طرفین برای ورود به حوزه اختیار طرف دوم و حذف آن(فسخ پیمان و خلع ید توسط کارفرمایان) ننماید.

● بخش خصوصی معتقد است که راه شکوفایی

بانک های عامل حاضر در فضای اقتصاد کشور خصوصا بانک های بخش خصوصی بایستی با تجمع امکانات بین بانکی با ایجاد سندیکاها در کنار پروژه های عمرانی قرار گیرند

فضای کسب و کار در کشور مانده همه کشور‌های صنعتی جهان و به خصوص کشور‌های تازه پیشرفته در فضای صنعت و کسب و کار منجمله (چین، هند، کره جنوبی، مالزی، ترکیه و برزیل) همه با اتکا به بسط و گسترش بخش خصوصی صورت گرفته است و ما نبایستی تجربه شکست خورده ۱۰۰ سال اخیر کشور‌های با اقتصاد دولتی (بلوک شرق سابق) را مجددا تجربه نماییم. عملکرد این کشور‌ها برای مردم خود نه تنها نعماتی به ارمان نباورد بلکه مشخصا باعث عقب افتادگی آنها از قافله پیشرفت جهانی گردید و در پی آن فضای فساد و رانت در انها حاکم گردید.

● قوه مقننه و قوه مجریه بایستی دست به دست هم موجب ایجاد بسترهای لازم برای شکوفایی هر چه تمام تر بخش خصوصی باشند و قوانینی پیشنهاد و مصوب شود که تنها در مسیر حرکت بخش خصوصی معنی دار باشد. "قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار" در زمره این قوانین است و بخش خصوصی در خواست دارد که ارگانهای مختلف موظف در قوه مجریه و قوه قضائیه در این قانون به درستی به وظایف محوله عمل نمایند. خصوصا با استناد به مواد ۹ و ۱۰ قانون فوق الذکر

فعال شدن دیپلماسی خارج کشور برای ایجاد بستر برای حضور پیمانکاران و فعالان بخش خصوصی الزام اور است .

۱۶- بخش خصوصی راه خود را بخوبی می داند تجربه گذشته این مساله را ثابت نموده است که هر وقت دولت بخش خصوصی را باور داشته و از او پشتیبانی نموده بخش خصوصی توانمند عمل نموده و جایگاه خود را تثبیت نموده است این توانمندی در اجرای پروژه های بزرگ گازی عسلویه توسط پیمانکاران بخش خصوصی در دو دهه و خصوصا در دوران تحریم در مقابل با عملکرد پیمانکاران دولتی و غیر خصوصی و علیرغم نداشتن شرایط مساوی با انها در مقابل مسئولیت های قراردادی بروشنی نشان داده است
● علیرغم تمام تاکیدات موجود در قوانین بالادستی و خصوصا تاکیدات مقام معظم رهبری در دستورالعمل های موجودایشان باز به نظر می رسد بخش کارفرمایی دولتی بدرستی جایگاه بخش خصوصی را قبول ندارد که به باور نگارنده پاشنه آشیل در همین مطلب مهم نهفته است و انتظار بخش خصوصی بر این است که برای گذار از شرایط فضای دولتی به بخش خصوصی تا افق سال ۱۴۰۴ مورد نظر مقام معظم رهبری چشم ها را بایستی شست و جور دیگری باید دید .

● تجربه سالهای اخیر به ما نشان داده است که این پیمانکاران خارجی بوده اند که به میل خود یا به پروژه های ما وارد شده اند یا بر اثر مسائل سیاسی(فی المثل تحریم) از پروژه ها خارج و کار پروژه های ما را به زمین گذاشته اند نمونه بارز و کامل آن همین شرایط تحریم و خروج یک جانبه امریکا از توافق ۱+۵ میباشد که بقیه طرف های درگیر اروپایی قادر به حل مساله تاکنون نبوده اند و متاسفانه مجریان و کارفرمایان ما هر وقت خروج پیمانکاران خارجی اتفاق می افتاد روی خوش به پیمانکاران ایرانی داشتند که این امر می تواند یکی از اثرات مثبت تحریم ها برای بخش خصوصی (گرچه تحریم در همه ابعاد آن قابل قبول نیست و مردود است)باشد .

بخش خصوصی واقعی، توسعه صادرات فرآورده های نفتی

صدیقه سعیدی
رئیس کمیسیون
بازرگانان

اقتصاد کشور حال و روز خوبی ندارد و شدیداً بیمار است، این بیماری هر روز وخیم تر می شود و باید جانی تازه به آن دمید از اهم واجبات برای بهبودی این اوضاع تحریک

تقاضا برای خرید کالای ایرانی است، با افزایش فروش، کارخانه ها فعال می شوند، کارگران مشغول و سرمایه ها از رکود به در میآید. اما تحریک تقاضا توسط بازار داخلی در کوتاه مدت امکان پذیر نیست چون برای مردم توان و رمقی باقی نمانده و قدرت خرید آنها کاهش یافته است، دولت هم به راحتی نمی تواند با هزینه در طرح های عمرانی به رشد اقتصاد کمکی کند، زیرا پولی در بساط نیست و هر گونه اضافه خرج قطعاً با چاپ پول بدون پشتوانه خواهد بود که منجر به ایجاد تورم خواهد شد.

تمرکز بر صادرات و تقویت بازارهای فرامرزی یکی از بهترین نیروها برای به حرکت انداختن چرخ اقتصاد است، همان راهی که کره جنوبی، ترکیه، ویتنام، تایلند و سنگاپور طی کردند. اما یک سوال بسیار مهم وجود دارد و آن این است که با وجود علم به این موضوع، چرا طی سال های گذشته کشور به این مهم دست پیدا نکرد؟ علت کم رونق بودن صادرات چیست؟ عللی سیاسی است یا اقتصادی؟

جواب: اولین نکته ای که به ذهن متبادر می شود

علل سیاسی و تنش های حاکم بر منطقه و اختلافات سیاسی ایران با آمریکا یا با دیگر کشورهای منطقه است که نهایتاً به خروج از برجام توسط آمریکا منتهی شد و تحریم هایی را برای کشور عزیزمان در بر داشت. البته درست است که این تنش ها شدیداً موجب کاهش مراودات اقتصادی ایران شده اما واقعیت اینست که توان کم کشور در امر صادرات صرفاً به تنش های سیاسی مربوط نمی شود؛ بلکه حتی در زمانی که ایران از کمترین میزان تنش هم برخوردار بود باز توان بالایی در صادرات نداشت و این نشان دهنده ضعف در زیرساختهای اقتصاد دارد و تنش های

سیاسی صرفاً مزید بر علت شده اند. مشکلات ساختاری و مالی کشور، حمل و نقل نامناسب و مشکلات ترانزیتی، مسائل گمرکی، تعدد و تغییر زیاد قوانین، چند نرخ بودن ارز، فقدان توان رقابت تولیدکننده داخلی با رقبای خارجی به دلیل کیفیت پایین و قیمت بالای محصولات، مشکل فروش و نبود بازار برای محصولات، نبود محیط مناسب کسب و کار در کشور، بالا بودن نرخ سود تسهیلات بانکی، نداشتن برنامه برای رشد صادرات، اخلاق تجاری به شدت آسیب دیده و نابود شده در کشور، پرورش دهنده نبودن محیط کسب و کار کشور در خصوص رشد خلاقیت ها، بی عزت بودن بخش خصوصی در میان دولتمردان و سهم پایین این گروه در اقتصاد که هر سال کوچکتر از سال قبل می شود، حضور شرکتهای خصولتی که همزمان از امکانات دولتی استفاده می کنند ولی در عین حال محدودیت های شرکت های دولتی را هم ندارند و موجب آشفتگی در بازارها شده اند، این ها هیچ ارتباطی به تنش های ایران با دیگر کشورها ندارد بلکه علت این است که کار دست کاردان نیست، شایسته سالاری وجود ندارد، رشد و ترقی افراد صرفاً به دلیل رانت های موجود در سیستم است و هیچ ارتباطی با توانمندی های آنها ندارد. پس تصمیم گیری ها لحظه ای و متناسب با منافع یک عده خاص می شود، حال چطور می توان در این شرایط به رشد صادرات و ارتقاء توان اقتصادی کشور امید بست؟

استراتژی دولت برای توسعه صادرات غیرنفتی

باید تقویت صنعت و تولید برون گرا باشد که با اتکا به بخش خصوصی واقعی رشد کرده است، ظرفیت های وسیع و بی نظیری در زمینه های مختلف اعم از تولید فرآورده های نفتی، صنایع غذایی، فرش و صنایع دستی، گردشگری، خدمات فنی مهندسی، کشاورزی پزشکی، نانو و بیوتکنولوژی، صنایع هایتک صنایع It و دیگر زمینه ها در ایران وجود دارد که بخش خصوصی واقعی به راحتی حتی بدون اتکا به دولت، می تواند در آن سرمایه گذاری کند و موجبات رشد و ترقی کشور شود. اما توجهی نیست و سیاست ها در جهت برعکس و ضد صادرات می باشد، برای نمونه سیاست دولت در اجبار صادرکننده به بازگشت ارز حاصل از صادرات و فروش اجباری آن به قیمتی ناعادلانه (تفاوت فاحش قیمت ارز بازار نیما و بازار آزاد ارز)، عملاً تصمیمی بود برای رشد واردات و کاهش صادرات یا به عبارتی سوبسیدی از

ظرفیت های وسیع و بی نظیری در زمینه های مختلف در ایران وجود دارد که بخش خصوصی واقعی به راحتی حتی بدون اتکا به دولت، می تواند در آن سرمایه گذاری کند و موجبات رشد و ترقی کشور شود

جیب صادرکننده به واردکننده که نتیجه ای جز سرخوردگی تولیدکننده و صادرکننده خصوصی ندارد. مشکلات فراوان هستند و حل تک تک آنها نیاز به تلاش بسیار دارد اما اگر بخواهیم با اتکا به قانون ((پرتو)) فقط یک یا دو عامل را مطرح کنیم که بیش از ۸۰ درصد مصائب ناشی از آنهاست، باید از دو مسئله مهم یاد کرد اول اینکه دولت باید تلاش بسیار کند تا نرخ ارز تک نرخ شود و تفاوت بین بازار آزاد و دولتی از بین رود تا توازن درستی بین واردات و صادرات به کشور برقرار گردد و دومین مسئله هم توجه به نهاد رگولاتوری و نحوه صحیح و درست توزیع مواد اولیه مابین تولیدکنندگان است که قطعاً تاثیر بسیاری در آرامش بازارها خواهد داشت.

بورس نفت به بلوغ نرسیده است

دست و پا زدن بورس نفت در باتلاق سیاه‌نمایی

سمیه مهدوی
خبرنگار حوزه
نفت انرژی

توسعه ظرفیتی صادرات نفت به کمک بورس انرژی از جمله موضوعات و سوژه های داغی است که این روزها نقطه عطف محافل اقتصادی شده است. اما اینکه این ایده تا

چه حد در شرایط حساس

و ملتهب امروزی می تواند به فعلیت برسد و جامعه عمل به آن پوشانده شود در هاله ای از ابهام به سر می برد. این به معنای نفی کارایی این شاخه اقتصادی نیست ولی باید واقع بین بود و نواقص و کاستی های این پلن تجاری را به خوبی واکاوی کرد. آنچه مسلم است استقرار یک نهاد مالی مانند بورس در افزایش کارایی و بازدهی مثبت مالی در همسایگی و مجاورت صنایعی همچون

برق، گاز، بویژه نفت خواهد بود اما باید این خرده رابر سردمداران و متولیان امر گرفت که چرا تاکنون اقدام موثر و به اصطلاح تاکتیکی برای ایجاد و نگه داری این اهرم معاملاتی در کنار مخازن هیدروکربوری و میادین نفتی و گازی صورت نداده اند؟ و حال در شرایطی که کشور در بحران تحریم ها قرار گرفته از آن به عنوان یک راهکاری که بی برو برگرد بازار نفت را نجات خواهد داد یاد می کنند و منتقدان را بدخواهانی می دانند که باید انگشت اتهام خود را به سوی آن ها نشانه برونند؟! اکنون در شرایطی که این

روش مدرن که به برای صاحبان نفت و گاز در اقصی نقاط دنیا به صورتی عام المنفعه استفاده می شود، در بازار نفت ایران نخستین قدم های خود را برداشته است تا با عرضه های یک میلیون بشکه ای بتواند چوب خط صادرات طلای سیاه را به نحوی پر کند. اما

ایاب راستی با عرضه های قطره چکانی موجود که بعضا خریداری نیز برای آن وجود ندارد و هربار با در بسته مواجه می شود می توان به صورت تمام قد به عنوان یک روش جایگزین به روی آن حساب باز کرد؟ بورس انرژی به عنوان یک نهاد مالی نوپا که بتازگی وارد هشتمین سال از حیات خود شده است برای فروش محصول استراتژیک همچون نفت بسیار جوان و بی تجربه تلقی می شود و به اصطلاح به بلوغ اقتصادی خود نرسیده است. بنابر این نباید از این مسیر انتظار معجزه یک شبه را داشت.

بخش خصوصی قمار می کند؟

برخی از منتقدین اینگونه تصور می کنند که باید سایر ارتباطات و راه های مواصلاتی صادرات را کور کرد و فقط و فقط از طریق بورس انرژی که به صورت پایلوت

این در شرایطی است که شرکت های خصوصی به عنوان مهره های اصلی در سناریوی بورس نفت محسوب می شوند، همان بخشی که در صادرات فرآورده های نفتی دست انداز های متعددی را پیش پای خود می بیند و بعضا از سنگ اندازی هایی که صورت گرفته گلابه دارد؛ این مشکلات به حدی بوده است که وقتی امیر حسین زمانی نیا، معاون وزیر نفت در امور بین الملل نفت از آن آگاه شد در صدد برآمد تا حلقه ارتباطی بخش خصوصی را با وزارت نفت ایفا کند و قدمی برای رفع چالش ها بردارد، ولی صدای واگویه کردن این مشکلات در بخش بورس ظاهرادر نطفه خفه شده است. حال تصور کنید در صنعت نفت که معاملات آن پیچیدگی های خاص خود را دارد و از

طرفی تجربه ای برای عرضه این چنینی وجود ندارند این مشکلات مضاعف خواهد شد. فاز دوم پیچیدگی این پروسه بعد از تحویل بشکه های نفتی به دست خریدار صورت می گیرد که چگونه و با چه شرایطی محموله ها را به دست پالایشگاه داران برسانند آن هم در آن سوی مرزها. چگونه در سایه تحریم ها بازار یابی خواهند کرد و با چه ترفندی باید محموله های ممنوعه را به دست مشتریان برسانند؟ در وهله بعد تبادلات ارزی طرفین چگونه صورت خواهد گرفت؟ آیا اصلا بخش خصوصی با ساختار بورس انرژی آشنایی کامل دارد؟ بورس انرژی چه میزان با استانداردهای جهانی هم پا و هم قدم شده است؟ چه سازوکاری اندیشیده شده است تا دلالتان تحریم که به بهانه دور زدن های سریالی میلیارد ها دلار ارز نفتی و سودهای پتروشیمی را به جیب می زنند در این جریان قد نکشند؟ حال در این بازی بخش

خصوصی واقعی با مشکلات و چالش های برشمرده در حالی که سردرگم مصوبه های پراکنده دولتی است و دستش کوتاه از تسهیلات ارزان، پیش قدم خواهد شد و حاضر به قمار می شود یا جای خود را به شبه دولتی ها و خصولتی ها واگذار خواهد کرد؟

بورس نفت و استارت یک بازار یابی جدید

در کنار پرسش های مذکور باید گفت ضامن اصلی شکل گیری این نوع معامله در گروی اعتماد و تجربه است که باید برای آن زیرساختارهای مناسبی را فراهم کرد که این امر زمان بر خواهد بود و قطع به یقین کار در ظرف زمانی امروز و فردا خلاصه نخواهد شد. در چنین شرایطی سختی تحریم ها بر صعب العبور شدن آن نیز دامن می زند اما به قول بیژن زنگنه بر اساس قانون عرضه ها به صورت مرتب صورت خواهد گرفت اما در این میان انتقاداتی که مطرح می شود تا بعضا با سیاه نمایی عدم تمایل سردمداران نفتی را به پا گرفتن معاملات در بورس انرژی به رخ بکشند در واکنش به این اظهارات باید متذکر شد ایران تا پیش از این روزانه رقمی در حدود ۲.۵ میلیون بشکه نفت صادر می کرد که از زمان شروع تحریم ها این امر به یک میلیون و دویست تا پانصد هزار بشکه در روز رسیده است این بازار نمی تواند در انتظار فروش محموله های یک میلیون بشکه ای باشد که هر دو هفته یک بار در رینگ بین المللی به مزایده گذاشته می شود و سرانجام خریداری نیز دستی به سوی آن دراز نمی کند. قرار نیست مدیران نفتی، دست رد به سینه بورس انرژی که در مرحله آزمون و خطا بسر می برد بزنند. اما در شرایطی که نمی توان با قاطعیت

در حال عرضه محموله های ۳۵ هزار بشکه ای است اقدام به فروش نفت کرد. این در حالی است که طرف معامله بخشی است به نام شرکت های خصوصی که تاکنون حتی یک بشکه نفت را جابجانیکرده و به دست پالایشگاه داران نرسانده اند در چنین اوضاعی آیامی توان انتظار داشت که در عرض مدت زمانی کوتاه هم برچالش های مذکور فایق آمد؟ بخش خصوصی تاکنون در صادرات فرآورده های نفتی فعال بوده است نه نفت. بنابر این نیاز است در این شرایط محتاطانه تر عمل شود چرا که سکان اصلی صادرات به دست شرکت ملی نفت بوده است.

به این بازار تکیه زد بهتر است در کنار سایر اقدامات وزارت نفت فرصت مناسب به بازار داد تا بتواند در این موقعیت عرض اندام کند. آنچه در آینده رینگ بورس نفت پس از عبور از مراحل آزمون و خطا، قابل تصور است از دو حال خارج نیست؛ در وهله اول احیای بازارهای سنتی و در وهله دوم استارت یک بازار یابی جدید. آنچه مسلم است مشتریان سنتی در شرایط فعلی یا با گرفتن معافیت هایی به صورت کج دار و مریز به خرید نفت از ایران ادامه می دهند یا در غیر اینصورت ریسک خرید دوباره را به جان نمی خرنند. در این اوضاع قطعاً شرکت نفت فرصت را سوخت نخواهد کرد و به امید بورس انرژی دست روی دست نمی گذارد تا همان چند بازار خود را زایل کند، قرار است گزینه بورس انرژی به کمک نفت بیاید نه اینکه کورس رقابت بین خصوصی ها با دولت بگذارد. اما اگر باب دوم بازار یابی جدیدی برای جذب مشتریان جدید شکل بگیرد می توان در آن مقطع گفت که بورس جایگاه خود را در این صنعت کسب کرده است. بنابر این بجای سیاه نمایی علیه اقدامات وزارت نفت و زدن انگ ایجاد تار یکخانه های نفتی بر پیشانی لیدر های صنعت نفت، عاقلانه تر و منصفانه تر این است؛ مدیران، کارشناسان و فعالان اقتصادی با تشکیل اتاق فکر موانع را از پیش پای بخش خصوصی بردارند و با واقع گرایی بدون حب و بغض به واکاوی راهکار ها و پیشنهادات بپردازند. بدون آنکه توپ تقصیر را از ارگانی به ارگان دیگر و از نهادهای به نهاد دیگر پاسکاری کنند تا شاید از قبل موارد مطرحه روشی هم برای جذاب کردن این بورس به چشم مشتریان نفت ارائه شود.

دکتر حمید ستوده فر
شرکت فراز دیدگان
اصفهان

چالش های صنعت پتروشیمی

با وجود اینکه صنعت پتروشیمی کشور دارای مزیت های فراوانی نسبت به اکثر کشورهای دارنده ذخایر نفت و گاز است، با چالش هایی نیز مواجه است که به اختصار به آنها اشاره می شود:

- عدم وجود سازو کار رگولاتوری جهت سیاست گذاری، هدایتگری و تنظیم ضوابط، مقررات و رویه های اجرایی و پایش آنها جهت بهبود وضع موجود و رسیدن به حد مطلوب با رویکرد یکپارچگی در مکانیزم قیمت گذاری، حل مشکل خوراک و تسهیل در سرمایه گذاری در این صنعت
- اعمال تحریم های ظالمانه و ایجاد محدودیت در صادرات و خصوصاً سازو کار مالی و نقل و انتقال پول همچنین خود تحریمی با اعمال

قوانین و مقررات دست و پاگیر، ناهماهنگ و کارشناسی نشده

- نبود فرآیند شفاف و مشخص برای بازگشت وجوه حاصل از فروش محصولات جهت توسعه طرح های پتروشیمی و تحقق اهداف سند چشم انداز ۲۰ ساله کشور و عدم امکان تأمین مالی برای اجرای طرح های توسعه ای پتروشیمی از جمله زیرساخت ها، خطوط لوله و...
- مشکلات پیش روی نیروی انسانی در شرکت های قابل واگذاری و واگذار شده و ایجاد تعهدهایی برای خریداران آینده سهام به لحاظ تناقض در مقررات و آیین نامه های وزارت نفت با سایر سازمان ها از جمله تامین اجتماعی
- عدم امکان سرمایه گذاری خارجی بدلیل

فراهم نبودن امنیت سرمایه گذاری با توجه به فشارهای آمریکا و تحریم

- از بین رفتن زنجیره ارزش تولید با واگذاری برخی شرکت ها در صنعت نفت که در توسعه و اجرای طرح های بالادستی تأثیر دارند و لزوم حفظ یکپارچگی با در نظر گرفتن ارتباط منطقی و مؤثر شرکت ها با یکدیگر

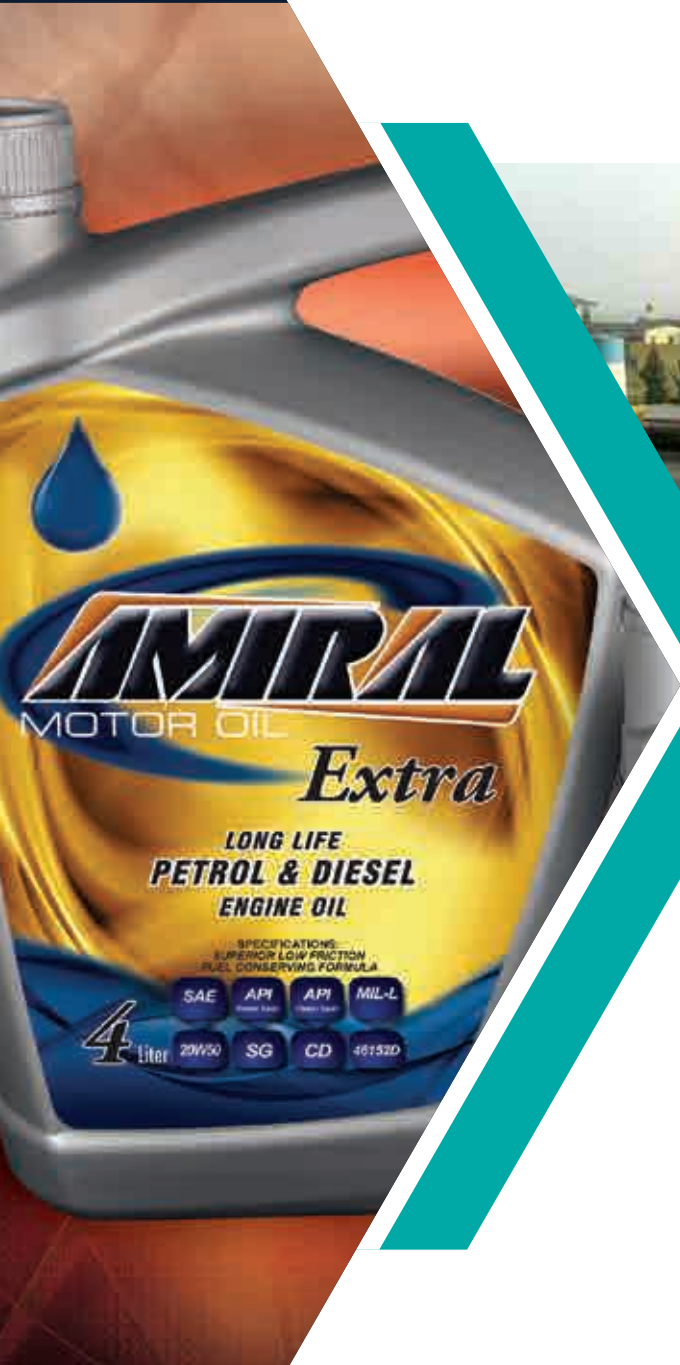
- عدم وجود ساز و کار قوی و محکم قانونی مبنی بر الزام به تأمین خوراک بین مجتمعی و انعقاد قرارداد بلندمدت با شرکت های مصرف کننده بدلیل نبود سازوکار رگولاتوری و مشکل ناهماهنگی در تعیین نرخ خوراک پتروشیمی ها، یوتیلیتی و محصولات

- یکپارچه نبودن و عدم وجود ضمانت اجرایی قوی در رعایت استانداردهای ایمنی، محیط زیست، بهداشت و انرژی و ایجاد ناهماهنگی در عرضه محصولات پتروشیمی در بازارهای داخلی و بین المللی
- محدودیت دولت در سرمایه گذاری در طرح های توسعه ای (افزایش سرمایه) خصوصاً در مناطق کمتر توسعه یافته.

در خصوص چالش های فوق راهکارهای ذیل پیشنهاد میگردد:

تصویب قانون رگولاتوری به منظور سیاست گذاری، هدایتگری و تنظیم ضوابط، مقررات و رویه های اجرایی و پایش آنها، اجرای صحیح اصل ۴۴ قانون اساسی (خصوصی سازی) ایجاد شرایط لازم برای سرمایه گذاری خارجی و تأمین منابع مالی برای طرح های نیمه کاره و جدید، اجرای کامل قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، ایجاد سازو کارهایی برای جلوگیری از خود تحریمی ها توسط مجلس و دولت، فراهم کردن شرایطی توسط دولت برای دور زدن تحریم ها و انتقال سریع و آسان ارز به داخل کشور و فراهم کردن ضمانت اجرایی محکم برای ورود ارز حاصل از صادرات به کشور جهت تنظیم بازار ارز

AMIRAL
MOTOR OIL

مهرم فثی
مدیر عامل

شرکت روغن موتور قم در سال ۱۳۷۶ با اهداف ایجاد فرصتهای شغلی و نیل به خودکفایی در تولید انواع روانسازها با تجربیات قبلی تأسیس و پس از اخذ مجوزهای لازم و احداث کارخانه در شهرک صنعتی سلفچگان واقع در قم شروع به تولید و بهره برداری نمود.

مجموعه محصولات شرکت را انواع مختلف روغن موتور در گریدهای متنوع، روغن دنده، روغن های صنعتی و گریس تشکیل می دهد که با توجه به کیفیت و مرغوبیت بالای کالاهای تولیدی و مطابقت آنها با استانداردهای ملی و بین المللی شرکت توانسته حجم قابل توجهی از بازارهای داخلی را به خود اختصاص دهد. توانمندی در تولید، ایجاد اشتغال، افزایش کیفیت و تنوع محصولات باعث موفقیت شرکت در عرصه های مختلف شده که آخرین آن کسب مقام تولید کننده برتر در سال ۱۳۹۷ بوده است. مدیریت شرکت روغن موتور قم موفقیت روزافزون خود را مرهون رضایتمندی هر چه بیشتر مشتریان شرکت دانسته و در این راستا از هیچ کوششی دریغ نخواهد نمود.

در سال ۱۳۹۸ نیز با وجود محدودیت ها و مشکلات موجود در مباحث اقتصادی ارتقاء بیش از پیش کیفیت تولیدات در راستای مشتری مداری از اهداف اصلی مدیران و پرسنل این مجموعه می باشد.

آدرس: قم، شهرک صنعتی سلفچگان، نبش خیابان فتح
تلفن: ۰۲۵۳۳۶۷۳۹۰۵
فکس: ۰۲۵۳۳۶۷۳۹۳۳
www.qmoil.com

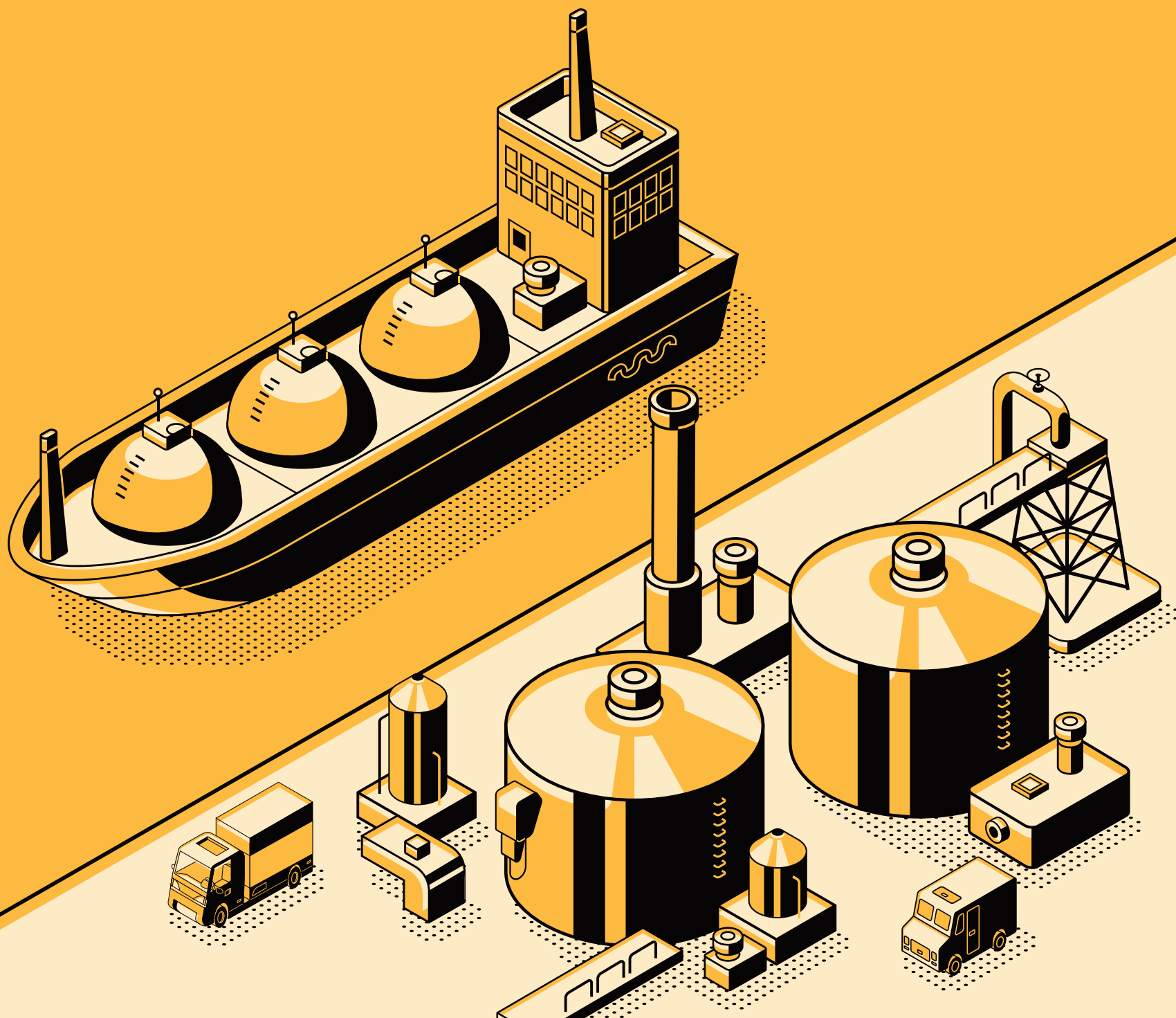
ناوگان دریایی ایران، اهرم مبارزه با تحریم

کاپیتان محمد تجلی
مشاور امور دریایی

در راستای اعمال تحریم بر هر کشوری که به دریای آزاد مرتبط می باشد، کنترل دریایی و محصور کردن ناوگان تجاری و قدرت حمل و نقل دریایی آن از اهم برنامه های کشور متخصص و تحریم کننده بشمار میرود. نظارت بر فعالیت دریایی، تردد کشتیرانی و کاهش حجم آن با اعمال قوانین دست و پاگیر

بین المللی، و با آمار عملکرد بنادر آن در زمره ی ترندهای کم کردن فضای تجارت خارجی کشور مدنظر می باشد. باتشدید برنامه های تحریم از سوی کشور آمریکا که ضربه به پیکر اقتصاد ایران میزند، محصور شدن شرکت های کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران IRISL و شرکت ملی نفتکش ایران NitC خود به تنهایی مقوله ی

جداگانه ایست که رهاسازی بند تحریم از آنان خود راهکار جداگانه و تخصصی را میطلبد که باید مورد مطالعه، و با ازبین بردن نقاط ضعف و ایجاد راهکار مناسب و بها دادن به نقاط قوت در مقابله ی با آن گام برداری نمود. اهمیت این موضوع زمانی دو چندان میشود که بدانیم بدخواهان منطقه ای ایران عزیز در جنوب خلیج همیشه فارس همواره مترصد یافتن زمان و فرصتی بوده اند که از اقتدار ما کاسته و در این راه سرمایه گذاری عظیم نموده اند و در حال حاضر مجموعه ای از شرکت ملی انرژی ابوظبی، کمپانی نفت دبئی، شرکت نفت رأس الخیمه و شرکت های کرنت پترولیم و شرکت نفت ادنوک جملگی در مسیر دستیابی به تانکرهای غول پیکر و رقابت منطقه ای با NitC اقدام و مشغول به فعالیت می باشند.

از دیرباز وسعت و توان حمل و نقل دریایی ایران عطف به شناورهای موجود در زمره ی بیست کشور توانمند و مطرح در این صنعت بوده است که بهره وری از شناورهای VLCC، Panamax، Aframax و Suezmax و شناورهای متفاوت دیگر نقش مهمی در صحنه ی اقتصاد ایران و استقلال آن بعهده داشته اند.

به توجه به موجودیت فعلی این شناورها و وسیع تر شدن تحریم ها از آبان ماه سال ۱۳۹۷، مسلماً تقلیل و کم کردن اثر مخرب آنها بر اقتصاد ایران، عزم و برنامه جدیدی را میطلبد که رؤس آن را میتوان به شرح زیر برشمرد:

● رفع نواقص فیزیکی شناورهای موجود و در صورت نیاز به بازسازی و بروزرسانی آنها وفق مقررات بین المللی توان موجود که هیچگونه محدودیتی از این باب متوجه این ناوگان با ارزش نگردد. با رعایت و پرداختن به برنامه های در دست اجرایی گذشته، افزودن

شناورهای مناسب و رها سازی شناورهایی که نگهداری آنها مقرون به صرفه نیستند، میتوانند از ارجحیت بالاتری برخوردار باشند. ● تغییر و بهره وری از مدیریت جدید و غیر ایرانی در حفظ توان عملیاتی و ادامه ی امور اقتصادی مربوطه، با رعایت حفظ منویات و ارزش های مورد نیاز نظام اسلامی کشور و تازه نمودن روش های اداری و عملیاتی که بتوان از سرعت نفوذ تحریم و تخریب اقتصاد کشور کاست و یا به صورتی تحریم را حذف نمود تا شناورهای مورد بحث به حیات خود ادامه دهند. ● کشور ایران از اعضای صاحب اعتبار و منظم جامعه ی جهانی دریانوردی بوده که با بهره وری از نفوذ قدرت های صاحب امتیاز سیاسی در منطقه و جهان و ادغام در دکترین اقتصادی آنها، و منتفع سازی از حضور آنان در صحنه ی صنعت حمل و نقل دریایی ایران به صورت ایمن و آبرومند استفاده لازم را کسب نمود.

● مطالعه و ارزیابی احتمال واگذاری تعدادی از شناورهای مستعد از ناوگان ایران به شرکت های معتبر حمل و نقل نفتی دنیا و بهره مند شدن از حضور بهتر و گسترده تر ناوگان مورد بحث در بنادر دنیا و گستردگی تعاملات اقتصادی آن.

● تلاش در راستای استفاده بهینه و افزایش توان صادراتی و تحویل بیشتر از مواد نفتی از ترمینال های صادراتی و عملیات SWAP و جلوگیری از ایجاد مرکزیت دریایی و HUB در آب های جنوبی خلیج فارس و فعال سازی مرکز بانکرینگ در سلخ قشم.

موفقیت در این مسیر مرهون همفکری و همدلی دولت محترم و وزارت نفت و راه و ترابری و استفاده از توان صنعت بیمه کشور می باشد.

بازار روانکارها در سال ۹۷

مهرداد سعادت
مدیرعامل
شرکت پترو تول

بازار روانکار در داخل ایران بدور از تعاریف مرجع، در سال گذشته روزگار سختی را گذرانده است. این بازار را به لحاظ حجم مصرف و اعتبار گردشهای مالی، شاید بتوان در رده دوم، بعد از انرژی و نفت قرار داد. طبعاً این رتبه بالا، اهمیت گسترده‌گی و پیچیدگی بازار یابی در این ورطه بزرگ را یادآوری می‌نماید.

اگر فارغ از استاندارد بین‌المللی بازارهای جهانی، و در فضای بومی و خودمانی، نیم‌نگاهی به پیکره آن بیاندازیم، قطعاً ضعف و آلام مشترکی را خواهیم یافت که پس از طی سالهای متمادی، هنوز مرهم مناسبی بر خود ندیده‌اند که عدم نظارت کامل فنی و مهندسی و تطبیق قیمت با کیفیت، نتیجه دلگرم‌کننده‌ای

نداشته است و تازمانی که قیمت محصولی از مواد اولیه تولید آن کمتر باشد نشانگر فاصله طولانی توقعات تولیدی‌ها با واقعیت است. به لحاظ فروش در بازار داخلی، تولیدکنندگان معتبر، علاوه بر هزینه جهت حفظ کیفیت بالا و پایش سهم بازار در روش بازار یابی خود، شوکهای متعددی را نیز از نوسانات قیمت ارز در خرید مواد اولیه وارداتی و حتی داخلی متحمل شدند که گذران سال ۹۷ شمسی را بسیار مشکل نمود.

تاثیر تحریم‌ها بر بدنه بازار روانکار غیر قابل انکار بوده، ولی مدیریت قیمت‌ها بدون در نظر گرفتن قیمت تمام شده کالا و متعاقباً روند عرضه و تقاضا نیز مزید بر علت، مشکلات عدیده‌ای برای تولیدکنندگان بخش خصوصی وارد آورد به گونه‌ای که تا نیمی از سال کاری خود را در رکود مطلق طی نمودند تا بلکه

مشمول قضاوت نادرست گران‌فروشی از طرف مخاطبین و مشتریان خود نگردند. چرا که خریداران، قیمت‌ها را با لیست ارائه شده شرکت‌های دولتی مقایسه می‌نمودند که اختلاف بالایی را تظاهر می‌نمود. شاخص بالای سهم بازار شرکت‌های تولیدکننده دولتی، موضوعی اثبات شده در سالهای گذشته بوده و هست طبعاً عدم تناسب قیمت‌های فروش آنها نسبت به افزایش هزینه‌های تولید و مواد اولیه‌شان در

قضاوت بازار، باعث افت شدید فروش تولیدکنندگان خصوصی گردیده است. حال اگر، افزایش قیمت لوبکات و همچنین سایر سیاست‌های اعمالی از طرف شرکت پخش و پالایش را در تحویل لوبکات و روند تولید روغن پایه این پالایشگاه‌های بزرگ، در نظر بگیریم با محاسبه‌ای ساده، می‌توان دریافت که آنها هم نیز از آرامش لازم و سود مکفی این قسمت از تولیدشان، بهره‌نبرده‌اند.

این ناهماهنگی‌های تحمیلی بر بازار و عرضه و تقاضای آن، و همچنین عدم اطمینان از ثبات قیمت در میان مدت، با نسخه هیچ بازار یاب حرفه‌ای و متخصص التیام نخواهد یافت و چه بسا فضای فعالیت افراد سودجو را بازمی‌نموده است که با احتکار و یا تقلب در محصولات پرفروش، به این آشفته بازار زخمی اضافه خواهند زد.

با در نظر گرفتن کلیه فاکتورهای فوق، تبیین و تثبیت قیمت واقعی، نیاز مبرم بازار روانکار در سال ۹۸ دیده می‌شود که طبعاً با در نظر گرفتن جایگاه پالایشگاه‌های بزرگ ایران، که از قضا تولیدکننده و تأمین‌کننده مواد اولیه روغن پایه داخلی هم می‌باشند، می‌توان دریافت که بخش خصوصی جز انتظار در ارائه سیاست جدید از طرف آنها راهکار جدید و مفیدتری را در بازار یابی خود نمی‌تواند جست و جو کند. و اگر این روند عرضه و تقاضا در این بازار پر مشترتی، رقابتی‌تر گردد، حال و

بازار روانکارها در روش بازار یابی خود، شوکهای متعددی را نیز از نوسانات قیمت ارز در خرید مواد اولیه وارداتی و حتی داخلی متحمل شدند که گذران سال ۹۷ شمسی را بسیار مشکل نمود

هوای بهتری را برای هر دو گروه تولیدی رقم خواهد زد.

در پایان، پیشنهاد نگارنده در بهبود وضعیت تجربه شده سال ۹۷، تعامل تولیدکنندگان دولتی با تولیدهای بخش خصوصی می‌باشد چرا که به لحاظ چابک بودن سیستم بخش خصوصی نقش بسزایی در صادرات فرآورده‌های این

پالایشگاه‌ها، ایفا خواهند نمود که این مهم در شرایط تحریم و مشکلات جدید پیش روی آنها مفید فایده دیده می‌شود. و همچنین در این راستا، قیمت‌گذاری عادلانه و ثبات آن، حداقل

در میان مدت، به بازار داخلی ایران، حال و هوای بهتری را به ارمغان خواهد آورد. تهدید و تحمیل شرایط سخت تحریم بر بدنه اقتصاد تولید را می‌توان به فرصتی تبدیل کرد تا با تفاهم و نه تقابل،

در رقابتی عادلانه و تبادل پتانسیل‌های موجود بین هر دو بخش خصوصی و دولتی، کمترین آسیب و بیشترین بهره اقتصادی را تجربه نمود.

سعید سابویز
تحلیلگر نفت و انرژی

پول نفت و دیگر هیچ

به تازگی گزارشی

از مرکز پژوهشهای

مجلس منتشر شده است

که با بررسی سیاست های

مدیریت منافع حاصل از توسعه

میادین نفت و گاز در نروژ و همچنین

بازشماری مشکلات بنیادین در صنعت نفت

و گاز ایران به ارائه راهکار کلی برای اصلاح وضعیت

در ایران پرداخته است.

در نقد راهکارهای ارائه شده و همچنین در همراهی

با انجام چنین مطالعات و بررسی هایی پس از

مروری کوتاه بر مقدمه پژوهش به ارائه راهکاری

خواهیم پرداخت که از دید کارشناسی حلقه

مفقوده اتصال دیباچه پژوهش یاد شده به پایان گفت آن است.

تولید نفت و گاز در نروژ از اوایل ۱۹۷۰ در فلات

قاره آغاز گردید و علیرغم اینکه تولید هر بشکه

نفت در آن شرایط بسیار گرانتر از تولید در خلیج

فارس و خاور میانه است، توانست جایگاه ثابتی در

بازار عرضه انرژی های فسیلی در جهان برای خود

یافته و همچنین مدیریت صحیح منابع بدست آمده

حاصل

از فروش

نفت موجبات رشد

قابل توجه تولید ناخالص

داخلی این کشور را فراهم آورده است.

درآمدهای دولت نروژ حاصل از فروش نفت و گاز

به دو دسته کلی تقسیم می شود: درآمدهای حاصل

از سرمایه گذاری مستقیم SDFI و سود سهام دولت

در استات اویل و منافع حاکمیتی که شامل مالیات حق الارض و تولید می شود و همه این درآمدها

در نهایت به صندوق ثروت نروژ که به تازگی به

صندوق بازنشستگی GPFG تغییر نام داده است

واریز می شود.

این صندوق در پایان ۲۰۱۷، ۱۰۳۲ میلیارد دلار

دارایی داشته است. هرگز از اصل منابع صندوق

کاسته نشده است و همواره منابع آن در حال افزایش

است؛ همچنین بودجه

عمومی و هزینه های غیر

مرتبط با نفت هرگز از این صندوق

یا از پول نفت تامین نمی شود و در واقع پول

نفت تنها و تنها در نفت هزینه می شود. در موارد

خاص تنها به اندازه سود سالیانه سرمایه صندوق

امکان هزینه در غیر از نفت وجود دارد.

درست در نقطه مقابل نروژ، نفت در ایران انفال به

حساب می آید، سهم نفت از درآمدهای حاصل از

فروشش در بازارهای بین المللی تنها ۱۴،۵ درصد

است. بخش قابل توجهی از بودجه عمومی کشور از

پول نفت تامین می شود، مجلس حتی برای پاداش

بازنشستگی کارکنان نفت که از صندوق بازنشستگی

خود نفت پرداخت می شود تعیین تکلیف می کند.

در واقع در ایران پول نفت تنها در نفت سرمایه

گذاری نمی شود.

بخش های دیگر صنعت و اقتصاد معمولاً از پول نفت

یا یارانه های غیر مستقیم نفتی، مانند گاز با قیمت

ناچیز ارتزاق می کنند و برای مثال اگر قیمت این

گاز واقعی شود غالب این صنایع سودآوری و توان

رقابت خود را از دست خواهند داد.

نگاه به نفت در ایران مانند گوشت قربانی و یا

آوردگاهی با پول مفت بی حد و حصر است و همین

نگاه باعث شده است تا با عوض شدن سیاست ها و

دولتها سیل مدیران صادراتی برای تضمین منافع

گروه و کارتل در قدرت به نفت وارد شود. مدیرانی

که حتی الفبای نفت را نیز نمی دانند.

مرکز پژوهشها پنج عامل را به عنوان معضل اصلی در

اصلاح بنیادین صنعت نفت در ایران بر شمرده است.

● عدم تفکیک حاکمیت و تصدی

● عدم رابطه مالی منطقی بین شرکت نفت و دولت

● آشفتگی ساختار

● ایجاد انحصار در بالادست

● عدم شناخت از شرکت های نفتی خارجی

به جز مورد آخر، راهکار دادن برای چهار مورد اول

پیش از پاسخ به این سوال که آیا اداره مملکت در

ایران می تواند از پول حاصل از فروش نفت و گاز

دست شسته و حیات و ممات هر صنعت، بنیاد،

ارگان و تفکری را به کسب درآمد و سودآوری

خودش منوط کند؟ امکان پذیر نیست.

در واقع رانت، آشفتگی، شفافیت گریزی، ضعف

مدیریت و عدم توان رقابت همه و همه به دلیل

حیات خلوت بودن نفت است.

نفت یک خان گسترده همواره در حال چپاول است.

چپاول نه به معنی دزدی و راهزنی بلکه چپاول از سوء

مدیریت و در واقع بی راه نیست که بگوییم تاکنون

تمامی دولتها به جای تلاش برای اصلاح ساختار و

اجرای استراتژی های بلند مدت سعی در کنترل

دارایی ها نفت و هدایت آن به کانالهای دلخواه،

موازی با افزایش خام فروشی کرده اند.

تنها کار مثبتی که در نفت

صورت گرفته است تلاش

برای توسعه در راستای

افزایش توان خام فروشی

بوده است که خود در پایان

موجب افزایش در آمد و

نقدینگی و به دنبال آن

افزایش سهم جریان های

قدرتمند در راس شده است

یعنی تنها کار مثبتی که در نفت صورت گرفته است

تلاش برای توسعه در راستای افزایش توان خام

فروشی بوده است که خود در پایان موجب افزایش

درآمد و نقدینگی و به دنبال آن افزایش سهم جریان

های قدرتمند در راس شده است.

آیا صنایع خودرو، صنایع وابسته به نیرو، معادن و ...

می توانند بدون تکیه به پول نفت، بودجه کشور و

حتی گاز ارزان مانند تمام کشورهای جهان در یک

محیط آزاد بین المللی با بالا بردن کیفیت رقابت

کنند و خود محلی برای سودآوری باشند؟

پیش از پیچیدن هر نسخه ای باید به این نکته

توجه کرد که آیا کشور توان چشم پوشی از پول

نفت را دارد؟

در رسم فضایی برای تمام نشریات مربوط به حوزه انرژی با تمام تنوعات آن‌ها به شکلی شفاف و جست‌و‌جو پذیر، آماده کرده ایم پس:

شما هم دعوتید

میت و چهارمین نمایشگاه بین‌المللی

نفت، گاز، پالایش، پتروشیمی

۱۱ الی ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۸

رسم، بخشی از پروژه‌های بزرگ‌تر

رسم وابسته به هیچ سازمان، جناح و گروه دیگری غیر از عقل جمعی اعضای خود نیست.

www.RasmGroup.ir

اپلیکیشن اختصاصی اتحادیه اوپکس

با نصب اپلیکیشن اتحادیه اوپکس آخرین اخبار حوزه انرژی، بخشنامه‌ها، اخبار کمیسیون‌ها، تاریخ برگزاری جلسات، هیئت رئیسه کمیسیون‌ها، دستورالعمل‌های مرتبط و گزارش جلسات و مذاکرات با مقامات و مدیران عالی‌رتبه کشوری و ... را مشاهده نمایید همچنین با نام کاربری و رمز عبور وارد کارتابل شرکت شده و نامه‌ها و اطلاع‌رسانی‌های مربوطه را رویت و سوابق مکاتبات با اتحادیه و روند پیگیری نامه خود را مشاهده نمایید.

جهت دانلود این اپلیکیشن به سایت اتحادیه به نشانی OPEX.IR مراجعه فرمائید.

BP Pulls Out Of China's Shale Patch

BP is set to become the latest international major to quit drilling for shale gas in China because of poor exploration drilling results so far, Reuters reported on Thursday, citing three sources with knowledge of the plans. Back in 2016, BP and China National Petroleum Corporation (CNPC) signed a production sharing contract (PSC) for shale gas exploration, development, and production in the Neijiang-Dazu block in the Sichuan Basin in southwestern China. Later in 2016, BP signed a second PSC deal with CNPC for shale gas exploration at Rong Chang Bei in the Sichuan Basin. However, poor results from shale gas drilling are now making BP withdraw from the projects, according to Reuters sources. BP joins other international oil and gas majors such as Shell, Eni, Exxon, and ConocoPhillips that have stopped drilling for shale gas in China, leaving the country's shale gas sector predominantly in the hands of the large Chinese state-held energy companies. BP's shale gas drilling projects face "great challenges" due to the complex geological structure in the area, BP's chief executive Bob Dudley said at an energy conference in Shanghai last week, as carried by Reuters. China, for its part, aims to develop its unconventional resources as its appetite for crude oil and natural gas continues to rise, while current domestic production can't meet growing demand.

Over the past year, China's biggest energy producers have started to tap more tight oil and gas wells, aiming to increase domestic oil and natural gas production at the world's largest crude oil importer. While majors are quitting China's shale gas, one of them is venturing into the shale oil business. Shell has just signed an agreement with China's Sinopec to jointly study the potential development of shale oil in eastern China—one of the few international majors venturing into the potentially vast but underexplored and underdeveloped Chinese shale oil resources.

IEA: Saudi Oil Production Falls to Two-Year Low

Saudi Arabia's crude oil production slumped to the lowest in two years as the Kingdom doubled down on efforts to boost prices, the International Energy Agency said in the new edition of its Oil Market Report.

The country's rate of compliance with the OPEC+ production cut agreement reached 153 percent, The IEA said, adding that this fact, coupled with a sharp drop in production in Venezuela under the weight of sanctions and a string of blackouts, helped reduce global oil supply by 340,000 bpd in March.

According to IEA, Venezuela's average daily production rate fell to 870,000 bpd last month. This was even lower than the

number OPEC reported for its troubled member: 960,000 bpd. However, this was the self-reported production number for the country. Secondary sources calculated Venezuela's output at even less, 732,000 bpd.

Venezuela is exempted from the cuts because of its troubles, but like in the previous production cut agreement, the country has inadvertently become the main contributor to excellent compliance rates among the cartel members. OPEC-wide production fell by 550,000 bpd in March, the International Energy Agency said in its report.

The cuts, coupled with lower production in Venezuela and possibly Iran, as well as outages in Libya, have helped prices reach a level closer to what OPEC considers desirable in the last three months. However, the rally may end in June, or at least Russia may leave the agreement then, which will pressure Brent and with it, West Texas Intermediate again.

Demand projections, in the meantime, remain unchanged from a month ago in the IEA's report. The authority said it expected demand growth for oil to be 1.4 million bpd this year, up from 1.3 million bpd last year. Almost all of this will come from countries outside the OECD, with the organization only contributing 300,000 bpd to global demand growth.

Venezuela's Restarts Its Largest Oil Export terminal

Venezuela's largest oil export terminal has resumed operations and is now operating at 100 percent capacity after a blackout took it offline earlier in the week, according to Reuters sources, but chances are its problems are not over just yet. The most recent blackout was the second such blackout in about as many weeks, straining an already strained oil industry that serves as the lifeblood of Venezuela. The first blackout in early March shuttered the Jose oil port—Venezuela's largest—after the Guri dam hydropower plant, supposedly responsible for supplying nearly 80% of the country with power, went offline. Some oil production, too, was shut in as a result of both

blackouts, which the Maduro regime claims was an act of sabotage at the hands of the United States. While the scale of the recent blackouts is profound, Venezuela's power blackouts are nothing new, and most experts agree that the blackouts are likely the result of the severe neglect of its infrastructure that has gone on for many years. Hugo Chavez and Nicolas Maduro both were forced to take extreme measures to deal with its power problems, including altering time zones to get the most out of daylight hours, instituting bans on electricity-heavy appliances such as clothes and hair driers, and entire public-sector shutdowns.

The recent string of power blackouts not only choked off Venezuela's only real revenue stream—crude oil—it plunged its citizenry into a whole new brand of horror as hospitals went without power and food supplies came up short. It is unlikely with its oil revenue stream drying up that Venezuela will have the funds to invest in its failing critical infrastructure without the aid of a foreign entity with a large wallet. Even its foreign oil interests are no longer providing it with a revenue stream as new sanctions are restricting financial transactions from its partnerships in both Jamaica and Dominican Republic oil refineries.

Russia Replaces Venezuelan Crude On European Markets

European refiners are switching to Russian sour grades as U.S. sanctions have shrunk Venezuela's similar-grade exports, Reuters reports, adding that the Russian sour crude is getting increasingly expensive. Citing sources from the trading industry, Reuters says the situation has been made worse by the fact that OPEC members have cut mainly their output of heavier, more sour grades under the OPEC+ agreement aimed at stimulating a price rise. U.S. crude is not an alternative as it is overwhelmingly light and sweet, while refineries in Europe are equipped to process heavier grades as well as light

ones to make refined products.

The news is the latest reminder that the world is tipping towards a shortage of heavy, sour crude, which is the staple kind of Venezuela crude and which many refineries need to produce fuels and other products.

"Urals is anchored in a positive zone versus dated Brent and there is no indication it will fall to a discount any time soon," one of the Reuters' sources said. That's a complete reversal of the traditional differential between light and heavy oil, with the latter typically trading at a discount to Brent, a light blend.

Sanctions on Iran are further complicating life for European refiners as they have restricted exports of sour grades that Iran also produces in addition to its very popular superlight crude, also called condensate.

According to Reuters, U.S. sanctions have removed 800,000 bpd of heavy crude from the global market, leaving refiners scrambling for alternatives in a limited pool that, besides Russia and Middle Eastern producers, also includes Canada and Mexico as large producers of these grades of crude. The former is having its own problems with a pipeline capacity shortage and a production cut that has boosted prices, and the latter has yet to reverse a fall in oil production.

Libya Could Lose Oil Production if Fighting Continues

Libya's oil production is under threat from renewed fighting between warring armed groups and the situation could become as bad as it was during the 2011 civil war, the National Oil Corporation's chairman, Mustafa Sanalla, told the Financial Times in an interview.

"I am afraid the situation could be much worse than 2011 because of the size of forces now involved," Sanalla told the FT, adding "Unless the problem is solved very quickly, I am afraid this will affect our operations, and soon we will not be able to produce oil or gas."

The flare-up of inter-group violence took many by surprise as it came after comments from the commander of the Libyan National Army, General Khalifa Haftar that soon Libya will have a

single government. the LNA is affiliated with the eastern government that the UN has not recognized but some took the comments to mean negotiations are on the table.

Instead of negotiations, the LNA advanced on Tripoli. Since then, fighting has been intensifying with no end of the violence in sight. Sanalla called on the international community to step in and put an end to the violence but

options are limited amid the deep division between warring factions, all of which are seeking control over the country's oil. "The oil production must remain uninterrupted. If we lost 1.2m barrels a day of production at this time you cannot imagine what the global price would do," Sanalla said in the interview. Libya depends on its oil and gas exports for more than

95 percent of its exports and the consequences of the conflict spreading to oil and gas fields will in all likelihood be disastrous for an economy still reeling from the fallout of a bloody civil war. The EU, which recognizes the Government of National Accord based in Tripoli, yesterday issued an official statement urging the sides in the conflict to stop the violence. Their heeding the call remains doubtful.

Goldman: The Renewables Revolution Is Good For Big Oil

The renewable energy revolution that many have seen as a threat for the oil and gas industry will actually benefit one significant segment of it: Big Oil. That's what Goldman Sachs's head of natural resources research in the EMEA region told CNBC this week.

The reason for the counterintuitive conclusion has everything to do with size: the same factor that has made Big Oil the most likely winner in the shale patch as long as oil and gas prices don't slump too low.

"The decarbonization push, the push from the market to adapt to climate change, is tightening the financial conditions in the sector so much that we're recreating the barriers to entry and we're reconsolidating the market structure we lost at the beginning of the 2000s," Michele della Vigna said.

As the barriers to entry rise higher, there is less competition for Big Oil and more opportunities to maintain and improve profitability. In other words, the rise of renewables had provided the world's supermajors with one more competitive advantage over smaller oil and gas companies. Yet this competitive advantage from renewable energy is not the only factor working for Big Oil. According to della Vigna, the world's supermajors will also benefit from the slowness of the transition process from fossil fuels to renewable energy.

"We hear a lot of stories of long-term substitution of oil demand with electricity but it's going to take a long time. And in the meantime, demand remains robust, particularly in the emerging markets which continue to buy a lot of crude."

This is nothing new, in fact. China, India and other emerging economies are the main swing factors where oil demand is concerned. Every bit of economic data coming from that direction swings prices in the blink of an eye and will likely continue to do so amid what now looks like permanent supervolatility in the oil market.

Again, the supermajors are better placed to respond to demand from emerging economies, not least because their size and the scale of their operations allow for deeper cost cuts. This, in turn, makes their oil—and their gas—more competitive than the commodities of smaller

producers lacking the financial and other resources to reduce their costs sufficiently.

So, it seems, we are now witnessing what Goldman's analyst calls "the restoration of the industry's oligopolistic market structure." After the flurry of independents that made the so-called first shale revolution possible before the 2014 price crash, now things are returning to their normal state with the supermajors dominating the landscape in oil and gas, in both shale and conventional production.

And if that isn't enough, here's some more good news for Big Oil: according to della Vigna, the oil market will swing into a deficit in the next decade, reflecting the slump in investments in new production during the downturn. Those with big cash piles will be the companies to benefit from the tighter supply situation.

There is always the possibility of a surprise, of course, but barring any of these, supermajors have scarce competition to look forward to over the next few years.

Saudi Arabia Rejects Reports About Plans To Drop Dollar As Oil Currency

“The Ministry of Energy, and Mineral affirmed today circulated claims of Saudi Arabia is its oil in currencies are inaccurate and do position on this matter,” a Agency reads. this is the official statement follows reports that Riyadh was considering switching from the greenback to other currencies in its oil trade in response to anti-OPEC legislation plans in the U.S. Congress. Reuters reported last week, citing unnamed sources, that the switch from U.S. dollars to other currencies had been discussed in senior Saudi circles and that it had also been shared with U.S. government officials from the energy department. The reported threat takes OPEC’s—Saudi Arabia’s—offensive against the No Oil Producing and Exporting Cartels Act a step further after last month UAE oil minister, Suhail al-Mazrouei, reportedly told lenders at The meeting that if the bill was made into law that made OPEC members liable to U.S. anti-cartel legislation, the group, which is to all intents and purposes indeed a cartel, would break up and every member would boost production to its maximum. According to the SPA statement, however, “The Kingdom has been trading its oil in dollars for decades which has served well the objectives of its financial and monetary policies.” The traditionally close relationship between Washington and Riyadh began to strain in the wake of the 2014 oil price collapse and the straining intensified after the public outcry in the West over the killing of Saudi dissident Jamal Khashoggi, a vocal critic of Crown Prince Mohammed. Tension flared higher when a group of U.S. legislators introduced the so-called NOPEC bill seeking to make OPEC members accountable under U.S. cartel legislation. According to the Reuters sources, Riyadh kept dropping the dollar for oil trading up its sleeve as “the nuclear option.”

of Energy, and Mineral affirmed today circulated claims of Saudi Arabia is its oil in currencies are inaccurate and do position on this matter,” a Agency reads. this is the official statement follows reports that Riyadh

Platts Survey: OPEC Oil Production Down to More than 4-Year Low

Over-delivering Saudi Arabia and blackouts in Venezuela helped push OPEC's crude oil production down by 570,000 bpd from February to 30.23 million bpd in March—the lowest production from the cartel in more than four years, according to the monthly S&P Global Platts survey published on Friday. OPEC's de facto leader and biggest producer, Saudi Arabia, saw its production drop in March to the lowest level since February 2017. The Saudis delivered on their promise to cut more than pledged in the pact and slashed output by another 280,000 bpd last month, with March production at 9.87 million bpd, according to the S&P Global Platts survey.

Venezuela, for its part, saw its production drop to a 16-year-low, at 740,000 bpd, due to the massive blackouts that crippled oil production and exports in March, the Platts survey found. OPEC's second-biggest producer Iraq cut its production by 100,000 bpd from February to 4.57 million bpd in March, according to the survey. This, however, was still slightly above Iraq's 4.512 million bpd production cap under the deal.

After an initial plunge following the U.S. sanctions on its industry, Iran's production has been holding relatively steady over the past couple of months, and the Islamic Republic pumped 2.69 million bpd in March, the Platts survey showed.

The resumption of operations at Libya's biggest oil field, Sharara, pushed Libya's production up to 1.06 million bpd in March, according to the survey.

Earlier this week, the monthly Reuters survey showed that OPEC's oil production in March 2019 fell to its lowest level since February 2015, as Saudi Arabia cut more than it had pledged and Venezuela continued to struggle amid U.S. sanctions and a major blackout.

The combined production of all 14 OPEC members stood at 30.4 million bpd last month, down by 280,000 bpd compared to February and the lowest level of OPEC production since February four years ago, according to the Reuters survey.

The World's Cheapest Natural Gas

Natural gas prices fell into record negative territory in the Permian basin, dragged down by booming oil production and a limited ability to move gas out of the region.

Unlike in other places, such as the Marcellus and Utica shales, natural gas in West Texas is produced as a byproduct. This “associated gas” is essentially an afterthought, a surplus and almost irrelevant product that comes out of the ground due to the relentless pursuit of crude oil. Precisely because the natural gas is not the target is exactly why more gas continues to be produced regardless of what prices do.

This dynamic helps explain how natural gas prices at the Waha hub in West Texas can fall to -\$3.38/MMBtu—yes, negative \$3.38—as they did on Wednesday, which means that producers are paying others to take their gas. Javier Blas of Bloomberg News tweeted that prices may have reached as low as -\$6/MMBtu.

While there has been a critical bottleneck for oil—a lack of pipelines from the Permian to the Gulf Coast led to steep discounts last year—the constraint on gas is even more pronounced. Waha prices near El Paso have been low for months, but the most recent plunge has been exacerbated by equipment problems at two compressor stations in New Mexico, according to Reuters. Waha prices have been in negative territory since March 22. Reuters notes that the spread between Waha

and Henry Hub—which has been trading at around \$2.70/MMBtu—reached a record high of \$6.14/MMBtu on April 3.

The situation should clear up a bit when one of the compressors comes back online, expected on April 5. The other returned to service on March 31, Reuters reports. Seasonal lulls in heating demand are also weighing on gas prices.

There are pipelines in the works, but the first projects won't be completed until later this year. “We foresee the pricing issue directly tied to takeaway constraints lasting at least until October 2019, when Kinder Morgan's Gulf Coast Express pipeline is slated to start-up,”

Wood Mackenzie said in a commentary on April 3. “today, the bottleneck is so tight that even slight hiccups can cause massive price swings.”

Wood Mac said there are some gas pipelines from Texas to Mexico that are scheduled to come online in the second quarter, which could ease the bottleneck, while stronger domestic demand in the summer months may also help.

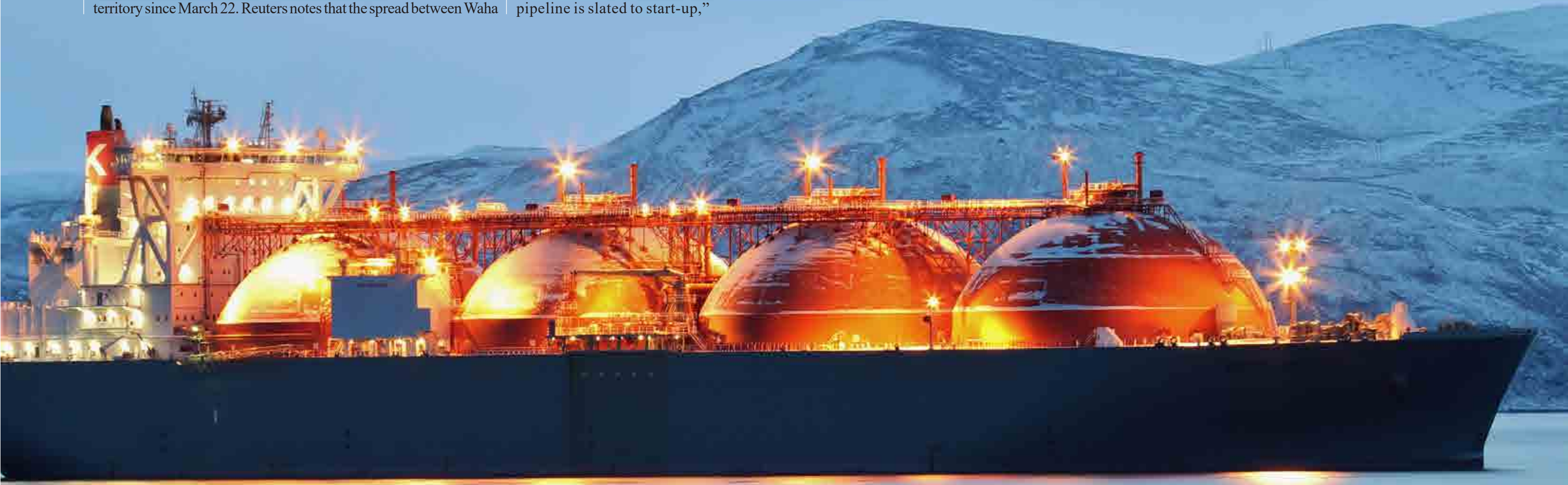
A glut of gas may not affect oil operations because “flaring regulations allow for enough wiggle room for producers to meet output targets,” Barclays wrote in a note. Texas regulators issue permits that allow companies to flare gas for up to 180 days, and the Texas Railroad Commission “rarely denies these,” the investment bank

noted. Beyond that, drillers can obtain extensions.

The 180-day grace period could be long enough for companies to bide their time until new pipelines come online. “With the Gulf Coast Express in-service target roughly six months away, new wells brought online today might not even need to go through this extension process,” Barclays concluded.

It may seem absurd to produce gas and then pay someone to take the gas off your hands, but Permian drillers continue anyway because they are really after the oil. The cost of offloading natural gas at a loss does not necessarily scramble the economics of drilling. “Even with negative gas prices, the vast majority of Permian wells remain profitable to operate. Their economics are driven almost entirely by oil prices, not natural gas,” Barclays said. “With current operating margins of about \$30/b, Permian gas prices would have to drop to -\$20/MMBtu or so before the typical well would be shut in for economic reasons.” It should be noted that while individual wells may be profitable, small and medium-sized shale companies are largely still posting losses. For instance, a Reuters analysis found that all but seven of 29 shale companies spent more than they earned last year.

Ultimately, drillers will press forward on drilling in order to hit their oil production targets. That means that gas output could continue to climb, which means gas prices will likely remain depressed.

**THE 24th IRAN INTERNATIONAL OIL, GAS,
REFINING & PETROCHEMICAL EXHIBITION**
01-04 May, 2019 Tehran International Permanent Fairground

Iran International Oil, Gas, Refining and Petrochemical Exhibition as the most important oil and gas exhibition in the middle east and one of the most significant oil events in the world in terms of the number of participants, displays a wide range of technical and industrial abilities of IRAN and other countries worldwide in the area of Oil, Gas and Petrochemical. It also provides a platform for local and international companies to take advantage of major opportunities in the industry as well as to learn about the developments in the local and global market. It will be an opportunity for getting the latest information on products and suppliers in a concentrated period of time which is going to be organized by National Iranian Oil Company (NIOC) and supported by Ministry of Petroleum.

Over 100,000 trade visitors from some 40 countries or regions, 2000 participating companies from 35 nations and 7 country group pavilions from Germany, France, China, Republic of Korea, Italy, Russia and Turkey are expected to attend the show.

OPEX as the largest non-profitable, non-governmental export union in IRAN with its approximately 340 active members from small-sized businesses to large petroleum and petrochemical plants are looking forward to welcoming you at Hall 7 (OPEX HALL) and the first section of Hall 5.

Indian Refiners Rush To Buy Iranian Oil Before It's too Late

India's oil imports from Iran increased by some 5 percent between March 2018 and March 2019 compared to the previous fiscal year through March 2018, because Indian refiners rushed to buy Iranian oil before the U.S. sanctions kicked in in November and hurried to wind up purchases ahead of the waiver expiring early next month.

According to preliminary data for tanker arrivals, obtained by Reuters from industry and shipping sources, India's imports of Iranian oil rose to around 479,500 bpd in the 2018/2019 Indian fiscal year ended last month, compared to some 458,000 bpd that Indian refiners imported in the

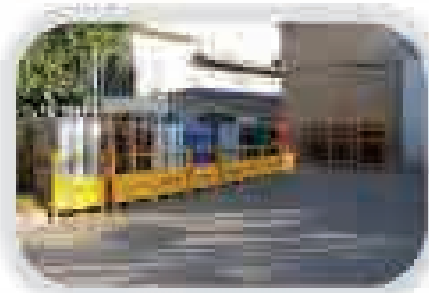
2017/2018 fiscal year.

Between April and October 2018, India's refiners were buying more than usual Iranian oil because none of Iran's oil customers were certain that it would get a U.S. sanctions waiver to continue purchases from Iran after the sanctions were re-imposed in early November 2018. Another major reason for increased Indian buying of Iranian oil before November was that Iran was offering very attractive terms to Indian buyers, including almost free shipping and an extended credit period for payment. India—alongside seven other Iranian oil customers including the biggest buyer China—received a U.S. waiver to

continue buying Iranian oil, at a rate of around 300,000 bpd. Although not all Indian refiners continued purchases because private companies with exposure to the U.S. financial system were wary of secondary sanctions if they buy oil from Iran, India used up its 300,000 bpd quota allowed under the current exemption.

According to the data obtained by Reuters, India's imports of Iranian oil jumped to 405,000 bpd in March 2019, up by 56 percent from February 2019. Refiners want to make sure they wind down payments before the waivers expire, while a shortage of ships moved some cargo loadings to the end of February with arrival in India in March.

شرکت پارس هوای تولید کننده انواع گازهای صنعتی، آزمایشگاهی، ترکیبی و تجهیزات مورد استفاده در صنعت، بخش انرژی تولیدات فولادی، فرآورده های پتروشیمی و شیمیایی، حفاظت محیط زیست، جوشکاری لیزر، صنایع غذایی تولید شیشه، الکترونیک و صنعت رو به رشد بهداشت و درمان می باشد.

- تولید گازهای صنعتی: Argon, Nitrogen, Oxygen, Carbon, Carbon Dioxide
- تولید و تامین گازهای خالص: Helium, Hydrogen, Nitrogen, Methane, Carbon Monoxide
- تولید و تامین انواع مخلوطهای گازی در مقیاس درمصدی و ppm جهت گالیپراسیون دستگاه های لیزر، مصارف صنعتی و آزمایشگاهی مانند: Argon, Zero Air, Helium
- تامین مخازن گریوزنیک نگهداری اکسیژن، نیتروژن، آرگون و دی اکسید کربن مایع
- تجهیزات وابسته به صنعت گاز: پمپ های گریوزنیک، مبدل های حرارتی، انواع پالت سیلندر سیلندر سری شده مطابق با استاندارد 13114 ایران، انواع سیلندر، شیر رگلاتور، فشارسنج، فیلتر تصفیه
- آزمایشگاه همکار اداره استاندارد در زمینه آزمون دوره ای سیلندرهای گاز فولادی بدون درز
- خدمات فنی و مهندسی، ارائه خدمات مشاوره در راه اندازی و نصب مخازن گریوزنیک و انتقال مایعات گازی از مخازن گریوزنیک به محصل مصرف با تکنولوژی وکیوم پایب

آدرس: کیلومتر ۲۰ جاده قدیم کرج، شهر قدس، بلوار ۴۵ متری انقلاب، کوی صنعت، پلاک ۵

www.parshavayealborz.com

info@parshavayealborz.com

تلفن: ۴۶۸۶۳۷۲۰

فکس: ۴۶۸۶۲۵۵۹

روغن موتور آلپ

شرکت روان گستر انواع روغن موتور، روغن دنده، روغنهای صنعتی و گریس با کیفیت و مرغوبیت بالا و مطابق با استانداردهای ملی و بین المللی

Alp Formulated With High Quality Additives

شرکت روان گستر

